

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 21. aprill 2023
(OR. en)

8499/23

Institutsioonidevaheline
dokument:
2023/0111 (COD)

EF 109
ECOFIN 359
CODEC 656

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	19. aprill 2023
Saaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2023) 226 final
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses varajase sekkumise meetmete, kriisilahenduse eeltingimuste ja kriisilahenduse meetmete rahastamisega

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2023) 226 final.

Lisatud: COM(2023) 226 final

EUROOPA
KOMISJON

Strasbourg, 18.4.2023
COM(2023) 226 final

2023/0111 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses varajase sekkumise meetmete, kriisilahenduse eeltingimuste ja kriisilahenduse meetmete rahastamisega

(EMPs kohaldatav tekst)

{SEC(2023) 230 final} - {SWD(2023) 225 final} - {SWD(2023) 226 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Direktiivi 2014/59/EL¹ (pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv) kavandatud muudatused on osa kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku õigusaktide paketist, mis hõlmab ka määruse (EL) nr 806/2014² (ühtse kriisilahenduskorra määrus) ja direktiivi 2014/49/EL³ (hoiuste tagamise skeemi direktiiv) muudatusi.

ELi kriisiohjeraamistik on hästi välja kujundatud, kuid varasemad pankade maksejõuetusega seotud juhtumid on näidanud, et seda on vaja täiustada. Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku reformi siht on võtta aluseks kriisiohjeraamistiku eesmärgid ja tagada kriisilahendusele ühtsem lähenemisviis, et iga kriisis olev pank saaks turult nõuetekohaselt lahkuda, säilitades samal ajal finantsstabiilsuse, maksumaksjate raha ja hoiustajate usalduse. Eelkõige tuleb tugevdada väiksemate ja keskmise suurusega pankade kehtivat kriisilahenduse raamistikku seoses selle ülesehituse, rakendamise ja, mis kõige tähtsam, kohaldamise stiimulitega, et seda saaks asjaomaste pankade suhtes usaldusväärsemalt kohaldada.

Ettepaneku taust

Ülemaailmse finants- ja riigivõlakriisi järel võttis EL kooskõlas rahvusvahelisel tasandil esitatud reformimise üleskutsetega otsustavaid meetmeid, et luua ELi siseturu jaoks turvalisem finantssektor. See hõlmas vahendite ja õiguste andmist, et toime tulla mis tahes pankade maksejõuetusega nõuetekohasel viisil, säilitades samal ajal finantsstabiilsuse, riigi rahanduse ja hoiustajate kaitse. Pangandusliit loodi 2014. aastal ja see koosneb praegu kahest sambast: ühtne järelevalvemehhanism ja ühtne kriisilahenduskord. Pangandusliit on siiski veel lõpuni välja kujundamata ja sellel puudub kolmas samm: Euroopa hoiusekindlustusskeem⁴. 24. novembril 2015 vastu võetud komisjoni ettepanek luua Euroopa hoiusekindlustusskeem (varasem nimetus „Euroopa hoiuste tagamise skeem“)⁵ on endiselt ellu viimata.

Pangandusliitu toetab ühtne reeglistik, mis kriisiohje ja hoiusekindlustuse valdkonnas koosneb 2014. aastal vastu võetud kolmest ELi õigusaktist: pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv, ühtse kriisilahenduskorra määrus ja hoiuste tagamise skeemi direktiiv. Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivis on kindlaks määratud pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahendusega seotud õigused, eeskirjad ja

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149).

⁴ Lisaks ei ole endiselt kokku lepitud usaldusväärses ja vastupidavas mehhanismis, et kriisilahenduse korral tagada pangandusliidus likviidsus, mis oleks kooskõlas rahvusvaheliste kolleegide kehtestatud standarditega.

⁵ COM(2015)0586 final.

menetlused, sealhulgas piiriülese koostöö lepingud, et toime tulla piiriüleste pankade maksejõuetusega. Ühtse kriisilahenduskorra määrusega luuakse Ühtne Kriisilahendusnõukogu ja ühtne kriisilahendusfond ning määratletakse õigused, eeskirjad ja menetlused pangandusliidus asutatud ettevõtjate kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra kontekstis. Hoiuste tagamise skeemi direktiiv tagab hoiustajate kaitse ja kehtestab hoiuste tagamise skeemi vahendite kasutamise eeskirjad. Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi ning hoiuste tagamise skeemi direktiivi kohaldatakse kõigis liikmesriikides, samal ajal kui ühtse kriisilahenduskorra määrust kohaldatakse pangandusliidus osalevates liikmesriikides.

2019. aasta panganduspaketi raames, mida nimetatakse ka riskide vähendamise paketiks, vaadati läbi pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv, ühtse kriisilahenduskorra määrus, kapitalinõuete määrus⁶ ja kapitalinõuete direktiiv⁷. Need läbivaatamised hõlmasid meetmeid, millega täidetakse ELi rahvusvahelistel foorumitel⁸ võetud kohustusi, et astuda edasisi samme pangandusliidu väljakujundamiseks, nähes ette usaldusväärsed riskivähendamismeetmed, et leevendada ohte finantsstabiilsusele.

2020. aasta novembris leppis eurorühm kokku, et Euroopa stabiilsusmehhanismi abil luuakse ja võetakse varakult kasutusele ühtse kriisilahendusfondi kaitsekord⁹.

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku reform ning laiem mõju pangandusliidule

Koos kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku reformiga tagaks väljakujundatud pangandusliit, sealhulgas Euroopa hoiusekindlustusskeem kui selle kolmas samm ELi kodumajapidamistele ja ettevõtjatele suurema finantskaitse ja kindlustunde, suurendaks usaldust ja tugevdaks finantsstabiilsust, mis on vajalikud eeltingimused majanduskasvu, jõukuse ja vastupanuvõime tagamiseks majandus- ja rahaliidus ning ELis üldisemalt. Kapitaliturgude liit täiendab pangandusliitu, sest mõlemad algatused on olulised selleks, et rahastada kaksiküleminekut (digi- ja rohepööre), suurendada euro rahvusvahelist rolli ning tugevdada ELi avatud strateegilist autonoomiat ja selle konkurentsivõimet muutuv maailmas, eelkõige võttes arvesse praegust keerulist majandus- ja geopoliitilist keskkonda^{10, 11}.

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediitiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

⁸ Baseli pangajärelevalve komitee ja finantsstabiilsuse nõukogu. Finantsstabiilsuse nõukogu, 2014. aasta ajakohastatud versioon, [Key Attributes of effective resolution regimes for financial institutions](#) (Finantsinstitutsioonide tulemusliku kriisilahenduskorra põhilised omadused), ning 2015, [Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks \(G-SIBs\) in Resolution. Total Loss-absorbing Capacity \(TLAC\) Term Sheet](#) (Globaalsete süsteemselt oluliste pankade kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime põhimõtted kriisilahenduses, kogu kahjumikatmisvõime tingimused).

⁹ Eurorühm, 30. november 2020, [Statement of the Eurogroup in inclusive format on the ESM reform and the early introduction of the backstop to the Single Resolution Fund](#) (Laiendatud koosseisus eurorühma avaldus Euroopa stabiilsusmehhanismi reformi ja ühtse kriisilahendusfondi kaitsekorra varajase kehtestamise kohta). Rakendamine toimuks aastatel 2022–2024. [Leping, millega muudetakse Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingut](#), on siiski veel ratifitseerimata.

¹⁰ Euroopa Komisjon, 2020, [komisjoni 2021. aasta tööprogramm](#), punkt 2.3, lk 5.

¹¹ Euroopa Komisjon, 2023, [ELi pikaajaline konkurentsivõime: pilk 2030. aasta järgsesse aega](#).

2022. aasta juunis ei nõustunud eurorühm terviklikuma töökavaga pangandusliidu väljakujundamiseks sellesse Euroopa hoiusekindlustusskeemi lisamisega. Selle asemel kutsus eurorühm komisjoni üles esitama sihipärasemaid seadusandlikke ettepanekuid ELi pankade kriisiohje- ja riikliku hoiusekindlustusraamistiku reformimiseks¹².

Samal ajal rõhutas ka Euroopa Parlament oma 2021. aasta aruandes pangandusliidu kohta¹³ ka selle väljakujundamise olulisust Euroopa hoiusekindlustusskeemi loomise teel ning toetas komisjoni seadusandlikku algatust kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku läbivaatamise kohta. Kuigi eurorühm ei toetanud selgesõnaliselt Euroopa hoiusekindlustusskeemi, muudaks see kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku reformi jõulisemaks ning looks pangandussektori jaoks sünergiat ja suurendaks tõhusust. Selline õigusaktide pakett oleks osa pangandusliidu väljakujundamise tegevuskavast, nagu on rõhutatud Euroopa Komisjoni presidendi Ursula von der Leyeni poliitilistes suunistes, milles tuletatakse samuti meelde Euroopa hoiusekindlustusskeemi tähtsust, ja millele juhid on järjekindlalt toetust avaldanud¹⁴.

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku eesmärgid

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistik loodi selleks, et maandada riske ja hallata mis tahes suuruses finantsinstitutsioonide maksejõuetust ning samal ajal saavutada neli üldeesmärki:

- i) kaitsta finantsstabiilsust, samal ajal hoida ära finantsraskuste ülekandumine, tagada seeläbi turudistsipliini ja ühiskonna jaoks kriitiliste funktsioonide jätkuvuse;
- ii) kaitsta siseturu toimimist ja tagada võrdsed tingimused kogu ELis;
- iii) minimeerida maksumaksjate raha kasutamist ning nõrgendada pankade ja riikide vastastikust sõltuvust ning
- iv) kaitsta hoiustajaid ja tagada tarbijate kindlustunne.

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistikuga nähakse ette vahendid, mida saab kasutada raskustes olevate pankade elutsükli eri etappides: finantsseisundi taastamise meetmed, mida toetavad pankade koostatud finantsseisundi taastamise kavad; varajase sekkumise meetmed; meetmed pankade maksejõuetuse vältimiseks; kriisilahendusasutuste koostatud kriisilahenduse kavad ning kriisilahenduse vahendid maksejõuetute või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävate pankade jaoks ning kui leitakse, et panga kriisilahendus (mitte selle likvideerimine) on avalikes huvides. Peale selle kohaldatakse jätkuvalt siseriiklikke maksejõuetusmenetlusi, mis jäävad väljapoole kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistikku,¹⁵ selliste raskustes olevate pankade suhtes, millega saab tegeleda niisuguste siseriiklike menetluste alusel, juhul kui need on sobivamad (kriisilahenduse asemel) ja ei kahjusta avalikke huve ega ohusta finantsstabiilsust.

¹² Eurorühm, 16. juuni 2022, [eurorühma avaldus pangandusliidu tuleviku kohta](#).

¹³ Euroopa Parlament, 2022, [raport pangandusliidu kohta – 2021. aasta aruanne](#), Euroopa Parlament on alates 2015. aastast igal aastal koostanud aruande pangandusliidu kohta.

¹⁴ Euroala tippkohtumine, 24. märts 2023, [laiendatud koosseisus toimunud euroala tippkohtumise avaldus](#).

¹⁵ Siseriiklikud maksejõuetusmenetlused ei ole ühtlustatud. Kriisilahendusasutuse otsus, kas suunata raskustes olev pank kriisilahendusse, mis eeldab kriisilahenduse ja siseriikliku maksejõuetusmenetluse võrdlust (avaliku huvi hindamine), on siiski osa kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistikust. Kui kriisilahendusasutus otsustab raskustes olevat panka kriisilahendusse mitte suunata, käsitletakse juhtumit seejärel riiklikul tasandil, kus hinnatakse maksejõuetusmenetluse või muud liiki lõpetamise ja likvideerimise menetluste algatamist vastavalt siseriiklikust maksejõuetuskorraldusest tulenevatele konkreetsetele tingimustele.

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku eesmärk on tagada kombineeritud rahastamisallikad, et hallata maksejõuetust majanduslikult tõhusal viisil, kaitsta finantsstabiilsust ja hoiustajaid ning säilitada turudistsipliin, samal ajal vähendades avaliku sektori eelarve kasutamist ja lõppkokkuvõttes kulu maksumaksjatele. Pankade kriisilahenduse kulud kaetakse esmalt pankade omavahenditest, mis jaotatakse panga aktsionäride ja võlausaldajate vahel (mis moodustab panga kahjumi katmise võime), mis vähendab ka moraalariski ja parandab turudistsipliini. Vajaduse korral võib seda täiendada hoiuste tagamise skeemide ja kriisilahendusrahastute vahenditega (riiklikud kriisilahendusfondid või ühtne kriisilahendusfond pangandusliidus). Neid vahendeid rahastatakse kõigi pankade osamaksetest, olenemata panga suurusest ja ärimudelist. Pangandusliidus lõimiti neid eeskirju veelgi, usaldades Ühtsele Kriisilahendusnõukogule ühtse kriisilahendusfondi juhtimise ja järelevalve, mida rahastatakse pangandusliidus osalevate liikmesriikide pangandussektori osamaksetest. Sõltuvalt raskustes oleva panga puhul rakendatavast vahendist (nt ennetus-, ettevaatus-, kriisilahenduse või alternatiivsed meetmed siseriikliku maksejõuetusmenetluse raames) ja juhtumi konkreetsetest üksikasjadest võib riigiabi¹⁶ kontroll olla vajalik riikliku kriisilahendusfondi / ühtse kriisilahendusfondi, hoiuste tagamise skeemi või riigieelarvest eraldatava riiklikest vahenditest rahastamise korral.

Ettepaneku põhjused

Olenemata alates 2014. aastast tehtud edusammudest on kriisilahendust kohaldatud harva, eriti pangandusliidus. Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistikus tuvastati edasist tugevdamist ja kohandamist vajavad valdkonnad, mis on seotud kavandamise, rakendamise ja eelkõige selle kohaldamise stiimulitega.

Praeguseks on paljusid väiksemaid või keskmise suurusega raskustes olevaid panku käsitletud siseriikliku menetluskorra alusel, mis hõlmab sageli maksumaksjate raha kasutamist (päästeabi), selle asemel et kasutada pangandussektori rahastatud turvavõrke, nagu pangandusliidu ühtne kriisilahendusfond, mis on seni kriisilahenduse käigus kasutamata jäänud. See on vastuolus raamistiku eesmärgiga, sest see loodi pärast ülemaailmset finantskriisi, mis hõlmas olulist paradigma muutust päästeabilt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisele. Sellega seoses on kõigi pankade rahastatavate kriisilahendusrahastute alternatiivkulu märkimisväärtne.

Kriisilahenduse raamistik ei ole täielikult täitnud peamisi üldeesmärke, eelkõige puudutab see ELi panganduse siseturu toimimise hõlbustamist, tagades võrdsed tingimused, käsitledes piiriüleseid ja riigisiseseid kriise ning minimeerides maksumaksjate raha kasutamist.

Selle põhjuseks on peamiselt ebajärjekindlad stiimulid raskustes olevate pankade juhtimiseks sobiva vahendi valimisel, mis tõi kaasa ühtlustatud kriisilahenduse raamistiku kohaldamata jätmise muude võimaluste kasuks. See on üldiselt tingitud ulatuslikust kaalutlusõigusest avaliku huvi hindamisel, kriisilahenduse käigus rahastamisele juurdepääsuga seotud raskustest ilma hoiustajatele kahju tekitamata ning lihtsamast juurdepääsust rahastamisele väljaspool kriisilahendust. Selle suundumuse järgimine suurendab killustatuse riski ja mitteoptimaalseid tulemusi pankade, eelkõige väiksemate ja keskmise suurusega pankade maksejõuetuse haldamisel.

¹⁶ Riigiabi eeskirjad on lahutamatult seotud kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistikuga ning täiendavad seda. Neid eeskirju käesolev läbivaatamine ja mõjuhindang ei hõlma. Selleks et tagada kahe raamistiku vaheline kooskõla, kutsus eurorühm 2020. aasta novembris komisjoni üles läbi vaatama pankadele antava riigiabi raamistiku ja viima selle lõpule paralleelselt kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku läbivaatamisega, tagades selle samaaegse jõustumise ajakohastatud kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistikuga.

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku läbivaatamine ning koostoime siseriiklike maksejõuetusmenetlustega peaksid pakkuma lahendusi selliste probleemidega tegelemiseks. Samuti peaks see võimaldama raamistikul täielikult saavutada oma eesmärgid ning olema otstarbekohane kõigile ELi pankadele, olenemata nende suurusest, ärimudelist ja kohustuste struktuurist, ning isegi väiksematele ja keskmise suurusega pankadele, kui valitsevad asjaolud seda nõuavad. Läbivaatamise eesmärk peaks olema tagada eeskirjade järjepidev kohaldamine liikmesriikides, pakkudes paremaid võrdseid tingimusi, samal ajal kaitstes finantsstabiilsust ja hoiustajaid, hoides ära finantsraskuste ülekandumise ja vähendades maksumaksjate raha kasutamist. Eelkõige tuleks raamistikku parandada, et hõlbustada väiksemate ja keskmise suurusega pankade kriisilahendust, nagu algselt eeldati, leevendades mõju finantsstabiilsusele ja reaalmajandusele ilma riiklikest vahenditest rahastamist kasutamata ning suurendades nende hoiustajate, peamiselt kodumajapidamiste ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) kindlustunnet. Kavandatud muudatuste ulatust silmas pidades ei ole kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku läbivaatamise eesmärk märkimisväärselt muuta kehtivat raamistikku, vaid pigem teha mitmes põhivaldkonnas väga vajalikke parandusi, et raamistik toimiks kõigi pankade puhul ettenähtud viisil.

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku reformi elementide ülevaade

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku pakett sisaldavad muudatused hõlmavad mitut poliitilist aspekti ja kujutavad endast ühtset vastust tuvastatud probleemidele:

- kriisilahenduse kohaldamisala laiendamine avaliku huvi hindamise läbivaatamise kaudu, kui sellega saavutatakse raamistiku eesmärgid, nt tagatakse finantsstabiilsuse, maksumaksjate raha ja hoiustajate kindlustunde parem kaitse kui siseriiklike maksejõuetusmenetlustega;
- kriisilahenduse rahastamise tugevdamine, täiendades finantsinstitutsioonide kahjumi katmise võimet, mis jääb hoiuste tagamise skeemi vahendite kasutamisega esimeseks „kaitseliiniks“ kriisilahenduse korral, et edendada juurdepääsu kriisilahendusfondidele, ilma et see tekitaks olenevalt asjaoludest kahju hoiustajatele, milleks tuleb järgida tingimusi ja kohaldada kaitsemeetmeid;
- maksejõuetuse korral nõuete rahuldamisjärkude muutmine ja üldise hoiustajate eelisõiguste korra tagamine koos üheastmelise hoiustajate eelisõiguste korraga, et võimaldada hoiuste tagamise skeemi vahendite kasutamist muudes meetmetes kui tagatud hoiuste väljamaksmine;
- kõigi selliste hoiuste tagamise skeemidega seotud sekkumiste puhul, mis ei kuulu maksejõuetuse korral tagatud hoiuste väljamaksmise alla, vähima kulu testi ühtlustamine, et parandada võrdseid tingimusi ja tagada tulemuste järjepidevus;
- varajase sekkumise raamistiku täpsustamine, kõrvaldades varajase sekkumise ja järelevalvemeetmetega seotud kattuvused, tagades kohaldatavate tingimuste suhtes õiguskindluse ning hõlbustades pädevate asutuste ja kriisilahendusasutuste koostööd;
- kriisilahenduse õigeaegse käivitamise tagamine ning
- hoiustajate kaitse parandamine (nt hoiuste tagamise skeemi direktiivi kaitse ulatust ja piiriülest koostööd käsitlevate sätete sihipärane täiustamine, siseriiklike võimaluste ühtlustamine ja hoiuste tagamise skeemide finantsstabiilsuse läbipaistvuse parandamine).

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Ettepanekus esitatakse kehtivate õigusaktide muudatused, et viia need täielikult kooskõlla pankade kriisiohje ja hoiusekindlustuse valdkonnas kehtivate õigusnormidega. Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi, ühtse kriisilahenduskorra määruse ning hoiuste tagamise skeemi direktiivi läbivaatamise eesmärk on parandada raamistiku toimimist viisil, mis tagab kriisilahendusametitele vahendid, et tulla toime mis tahes panga maksejõuetusega, olenemata selle suurusest ja ärimudelist, et säilitada finantsstabiilsus, kaitsta hoiustajaid ja vältida maksumaksjate raha kasutamist.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Ettepanek tugineb reformidele, mis viidi ellu pärast finantskriisi ning mille tulemusel loodi pangandusliit ja kõigi ELi pankade jaoks ühtne reeglistik.

Ettepanek aitab tugevdada viimasel kümnendil vastu võetud ELi finantsalaseid õigusakte, et vähendada finantssektori riske ja tagada pankade maksejõuetuse nõuetekohane haldamine. Eesmärk on muuta pangandussüsteem vastupidavamaks ja lõppkokkuvõttes edendada majandustegevuse kestlikku rahastamist ELis. See on täielikult kooskõlas ELi põhieesmärkidega edendada finantsstabiilsust, vähendada maksumaksjate toetust pankade kriisilahendusele ja kaitsta hoiustajate kindlustunnet. Need eesmärgid tagavad kõrgetasemelise konkurentsivõime ja tarbijakaitse.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Ettepanekuga muudetakse kehtivat määrust – ühtse kriisilahenduskorra määrust – eelkõige seoses pankade kriisilahenduse raamistikus juba olemasolevate vahendite parema kohaldamise, kriisilahenduse eeltingimuste täpsustamise, pankade maksejõuetuse korral turvavõrkudele juurdepääsu hõlbustamise ning rahastamiseskirjade selguse ja järjepidevuse parandamise teel. Ettepanek vähendab ühtlustatud nõuete kehtestamisega, mis on mõeldud kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku kohaldamiseks siseturul pankade suhtes, märkimisväärselt liikmesriikides õigusnormide riski, mis võib moonutada konkurentsi siseturul.

Sellest tulenevalt on ettepaneku õiguslik alus sama mis esialgse seadusandliku akti õiguslik alus, nimelt ELi toimimise lepingu artikkel 114. See säte võimaldab võtta siseriiklike õigusnormide ühtlustamiseks meetmeid, mille eesmärk on siseturu väljaarendamine ja selle toimimine.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Õiguslik alus kuulub siseturu valdkonda, mida käsitatakse jagatud pädevusena, nagu on määratletud ELi toimimise lepingu artiklis 4. Enamik kaalutud meetmetest kujutavad endast kehtiva liidu õiguse ajakohastusi ja muudatusi ning seega on need seotud valdkondadega, kus EL on juba oma pädevust teostanud ega kavatse sellise pädevuse teostamist lõpetada.

Kavandatavate meetmete eesmärk on kehtivate liidu õigusaktide täiendamine, mistõttu on see ELi tasandil paremini teostatav kui liikmesriikide eri algatuste kaudu. Eelkõige kehtestati raamistiku loomisel 2014. aastal kõigi ELi pankade jaoks konkreetse ja ühtlustatud ELi kriisilahenduskorra aluspõhimõtted. Selle põhiaspektid kajastavad rahvusvahelisi suuniseid ja finantsstabiilsuse nõukogu pärast 2008. aasta ülemaailmset finantskriisi vastu võetud dokumenti „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions“ (Finantsinstitutsioonide tulemusliku kriisilahenduskorra põhilised omadused).

Subsidiaarsuse põhimõte sisaldub kehtivas kriisilahenduse raamistikus. Liikmesriigid ei ole võimelised selle eesmärgi, nimelt kriisilahendusega seotud eeskirjade ja protsesside ühtlustamist, ise piisavas ulatuses saavutama. Pigem on kogu ELis mis tahes krediitiasutuse maksejõuetuse mõju tõttu võimalik seda paremini saavutada ELi tasandil ELi meetmete abil.

Kehtiva kriisilahenduse raamistiku eesmärk on alati olnud pakkuda ühiseid vahendeid pankade mis tahes maksejõuetuse tõhusaks ja nõuetekohaseks haldamiseks, olenemata panga suurusest, ärimudelist ja asukohast, kui see on vajalik ELi, liikmesriigi või piirkonna, kus ta tegutseb, finantsstabiilsuse säilitamiseks ning hoiustajate kaitsmiseks ilma avaliku sektori vahenditele tuginemata.

Ettepanekuga muudetakse teatavaid ühtse kriisilahenduskorra määruse sätteid, et parandada kehtivat raamistikku, eelkõige seoses selle kohaldamisega väiksemate ja keskmise suurusega pankade suhtes, sest muul juhul ei pruugi see oma eesmärgi saavutada.

Finantsstabiilsust, hoiustajate kindlustunnet või riigi rahanduse kasutamist ühes liikmesriigis ohustavatel riskidel võib olla kaugeleulatuv piiriülene mõju, mis võib lõppkokkuvõttes soodustada siseturu killustumist. ELi tasandi meetmete puudumine vähem oluliste pankade jaoks ja nende tajutav väljajätmine vastastikusest turvavõrgust võib samuti mõjutada selliste pankade turgudele ligipääsu ja hoiustajate ligimeelitamise suutlikkust võrreldes oluliste pankadega. Lisaks halvendaksid pankade maksejõuetuse vastu võitlemise riiklikud lahendused olukorda seoses panga ja riigi vahelise sidemega ning õõnestaksid pangandusliidu ideed viia sisse paradigma muutus päästeabilt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisele.

Kriisilahenduse raamistiku reformimise ELi tasandi meetmetes ei nähta ette strateegiat, mida tuleks rakendada pankade maksejõuetuse korral. Otsuse ELi ühtlustatud kriisilahenduse strateegia/vahendi või siseriikliku likvideerimisstrateegia kasuks teeb kriisilahendusamet avaliku huvi hindamise põhjal. See on kohandatud iga konkreetse maksejõuetuse juhtumi jaoks ja ei lähtu automaatselt sellistest kaalutlustest nagu panga suurus, tema tegevuse geograafiline ulatus ja pangandussektori struktuur. Praktikas muudab see avaliku huvi hindamise subsidiaarsuse testiks ELis.

Seega, kuigi igal üksikjuhul tuleb eraldi hinnata, kas panga suhtes kohaldatakse kriisilahendust või mitte, on äärmiselt oluline säilitada kõigi pankade jaoks kriisilahenduse võimalus ning kriisilahendusametustel peaksid olema kõigi finantsinstitutsioonide võimaliku süsteemse olemuse tõttu õiged stiimulid kriisilahenduse kasuks otsustamiseks, nagu on juba sätestatud ühtse kriisilahenduskorra määrides.

Liikmesriigid võivad siiski kaaluda väiksemate või keskmise suurusega pankade puhul likvideerimist reformitud raamistiku alusel. Sellega seoses jäävad kehtima siseriiklikud maksejõuetuskorrad (mida ei ole ühtlustatud), kui maksejõuetusmenetlust peetakse kriisilahendusele paremaks alternatiiviks. Sel viisil säilitatakse vahendite järjepidevus, sealhulgas nende puhul, mis ei kuulu kriisilahenduse alla, näiteks ennetus- ja ettevaatusmeetmed, kriisilahenduse vahendid, siseriiklikust maksejõuetusmenetlusest tulenevad alternatiivsed meetmed ja tagatud hoiuste väljamaksmine osade kaupa likvideerimise korral.

Seepärast peetakse ühtse kriisilahenduskorra määruse muutmist parimaks võimaluseks. See loob õige tasakaalu eeskirjade ühtlustamise ja vajaduse korral riikliku paindlikkuse säilitamise vahel. Muudatused edendaksid veelgi kriisilahenduse raamistiku ühetaolist kohaldamist ning järelevalve- ja kriisilahendusametuste tavade lähendamist ja tagaksid pangandusteenuste siseturul võrdsed tingimused. See on eriti oluline pangandussektoris, kus paljud finantsinstitutsioonid tegutsevad kogu ELi siseturul. Riigisiseste eeskirjadega ei ole neid eesmärgi võimalik saavutada.

- **Proportsionaalsus**

Kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega ei tohi ELi meetme sisu ega vorm minna nende eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale, olles kooskõlas aluslepingute üldeesmärkidega.

Proportsionaalsus on olnud ettepanekule lisatud mõjuhinnangu lahutamatu osa. Esitatud muudatusettepanekuid hinnati individuaalselt proportsionaalsuse eesmärgi seisukohast. Lisaks on mitmes valdkonnas hinnatud kehtivates eeskirjades proportsionaalsuse puudumist ning analüüsitud konkreetseid võimalusi, mille eesmärk on vähendada väiksemate finantsinstitutsioonide halduskoormust ja nõuete täitmisega seotud kulusid, eelkõige kaotades teatavat liiki ettevõtjate puhul omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramise kohustuse.

Kehtivas raamistikus ei võeta kriisilahendusrahastutele juurdepääsu tingimustes piisavalt arvesse proportsionaalsusest lähtuvat eristamist, mis põhineb kriisilahendusstrateegial, finantsinstitutsiooni suurusel ja/või ärimudelil. Pankade võime täita kriisilahendusrahastule juurdepääsu tingimusi sõltub sekkumise ajal nende bilansis olevate teisendatavate vahendite jäägist. Tõendid näitavad siiski, et mõnedel (väiksematel ja keskmise suurusega) pankadel on teatavatel turgudel struktuurseid raskusi omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmisel. Arvestades nende pankade konkreetset kohustuste struktuuri (eelkõige nende puhul, mis sõltuvad märkimisväärselt hoiuvahenditega rahastamisest), tuleks teatavad hoiused teisendada, et saada juurdepääs kriisilahendusrahastule, mis võib tekitada probleeme seoses finantsstabiilsuse ja praktilise teostatavusega, võttes arvesse majanduslikku ja sotsiaalset mõju mitmes liikmesriigis. Kavandatud muudatused (nt selged eeskirjad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamiseks kriisilahendusega seotud üleandmise strateegiate jaoks, üheastmelise hoiustajate eelisõiguste korra kehtestamine ja hoiuste tagamise skeemi vahendite võimaldamine, et ületada kriisilahendusrahastule juurdepääsuga seotud puudused) parandaksid juurdepääsu rahastamisele kriisilahenduse korral. Samuti kehtestataks nende abil suurem proportsionaalsus pankadele, mille kriisilahendus toimuks üleandmise strateegiate alusel, võimaldades vajaduse korral hoiuste kaitsmist kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise eest ning lahendades tõhusalt kriisilahenduse rahastamise probleemi, ilma et see nõrgendaks kriisilahendusrahastule juurdepääsuks vajalike kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise miinimumnõudeid.

- **Vahendi valik**

Tehakse ettepanek meetmete kasutuselevõtuks ühtse kriisilahenduskorra määrase muutmisega määrase abil. Kavandatud meetmed osutavad käesoleva õigusaktiga lõimitud kehtivatele sätetele või arendavad neid edasi.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistik loodi selleks, et ära hoida ja hallata mis tahes suuruses ja ärimudeliga finantsinstitutsioonide maksejõuetust. See töötati välja eesmärgiga säilitada finantsstabiilsus, kaitsta hoiustajaid, minimeerida riikliku toetuse kasutamist, piirata moraalariski ja parandada finantsteenuste siseturgu. Hindamisel jõuti järeldusele, et üldiselt tuleks kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistikku teatavates aspektides parandada, näiteks vajalik on maksumaksjate raha parem kaitse.

Eelkõige näitab hindamine, et õiguskindlus ja prognoositavus pankade maksejõuetuse haldamisel on endiselt ebapiisav. Ametiasutuste otsus selle kohta, kas kasutada

kriisilahendus- või maksejõuetusmenetlust, võib liikmesriikide lõikes märkimisväärselt erineda. Peale selle ei ole pangandussektori rahastatavad turvavõrgud alati tõhusad ning tingimused juurdepääsuks kriisilahenduse rahastamisele ja sellest väljapoole jäävale rahastamisele on endiselt erinevad. Need mõjutavad stiimuleid ja loovad arbitraaživõimalusi, kui tehakse otsuseid selle kohta, millist kriisiohjevahendit kasutada. Lisaks on hoiustajate kaitse liikmesriikides mitmes valdkonnas endiselt ebaühtlane ja ebajärjekindel.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Komisjon korraldas mitmesuguste konsultatsioonivahendite kaudu ulatusliku teabevahetuse, et jõuda kõigi kaasatud sidusrühmadeni, et paremini mõista raamistiku toimimist ja kindlaks teha võimalikke täiustamist vajavaid aspekte.

2020. aastal algatas komisjon konsultatsiooni kombineeritud esialgse mõjuhinna ja tegevuskava üle, mille eesmärk on esitada üksikasjalik analüüs ELi tasandil võetavate meetmete ning eri poliitikavariantide võimaliku mõju kohta majandusele, ühiskonnale ja keskkonnale.

2021. aastal algatas komisjon kaks konsultatsiooni – siht- ja avaliku konsultatsiooni –, et saada sidusrühmadelt tagasisidet selle kohta, kuidas kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistikku kohaldata, ning arvamusi võimalike muudatuste kohta. Sihtkonsultatsioon, mis hõlmas 39 üldist ja konkreetset tehnilist küsimust, oli kättesaadav ainult inglise keeles ja toimus alates 26. jaanuarist kuni 20. aprillini 2021. Avalik konsultatsioon koosnes 10 üldisest küsimusest, mis olid kättesaadavad kõigis ELi keeltes, ja kestis koos tagasisideperioodiga 25. veebruarist kuni 20. maini 2021.

Lisaks korraldas komisjon 18. märtsil 2021 kõrgetasemelise konverentsi, kus osalesid kõigi asjaomaste sidusrühmade esindajad. Konverentsil leidis kinnitust tõhusta raamistiku tähtsust, kuid see tõi esile ka praegused puudused.

Komisjoni talitused on panganduse, maksete ja kindlustuse eksperdirühma raames korduvalt konsulteerinud ka liikmesriikidega kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku ELi tasandil rakendamise ning pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi, ühtse kriisilahenduskorra määruse ja hoiuste tagamise skeemi direktiivi võimaliku läbivaatamise teemal. Paralleelselt eksperdirühmas toimunud aruteludega arutati käesolevas ettepanekus käsitletud küsimusi ka nõukogu ettevalmistavate organite, nimelt nõukogu finantsteenuste ja pangandusliidu töörühma ning Euroopa hoiusekindlustusskeemi kõrgetasemelise töörühma koosolekutel.

Peale selle korraldasid komisjoni talitused õigusaktide ettevalmistamise etapis mitu (füüsilist ja virtuaalset) kohtumisi pangandussektori esindajate ja muude sidusrühmadega.

Kõigi eespool nimetatud algatuste tulemusi on kasutatud käesoleva ettepaneku ja sellele lisatud mõjuhinna koostamisel. Need on andnud selgeid tõendeid selle kohta, et raamistiku eesmärkide parimaks saavutamiseks on vaja kehtivaid eeskirju ajakohastada ja täiendada. Mõjuhinna 2. lisas on esitatud kõnealuste konsultatsioonide ja avaliku konverentsi kokkuvõtted.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Komisjon esitas Euroopa Pangandusjärelevalvele (EBA) nõuandetaotluse maksejõuetus- ja kriisilahendusmenetluse rahastamise kohta. Komisjon soovis saada sihtotstarbelist tehnilist nõu, et: i) hinnata, kas mõnedel väiksematel ja keskmise suurusega pankadel on teadaolevaid raskusi piisavate kahjumi katmise finantsinstrumentide väljastamisel; ii) uurida kehtivaid juurdepääsunõudeid olemasolevatele rahastamisallikatele kehtivas raamistikus ning iii) hinnata erinevate võimalike poliitikavariantide kvantitatiivset mõju kriisilahendus- ja

maksejõuetusmenetluse rahastamise valdkonnas ning nende tõhusust poliitikaeesmärkide saavutamisel. Euroopa Pangandusjärelevalve saatis oma vastuse 2021. aasta oktoobris¹⁷.

Komisjon toetus ka tulevikukindluse platvormi 2021. aasta detsembris esitatud arvamusele. Arvamuses rõhutati vajadust muuta kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistik proportsionaalsel viisil otstarbekohaseks kõigi pankade jaoks, võttes arvesse võimalikku mõju hoiustajate kindlustundele ja finantsstabiilsusele.

- **Mõjuhinnang¹⁸**

Ettepaneku kohta on koostatud põhjalik mõjuhinnang, võttes arvesse sidusrühmadelt saadud tagasisidet ja vajadust käsitleda mitmesuguseid omavahel seotud küsimusi, mis hõlmavad kolme eri õigusakti.

Mõjuhinnangus kaaluti mitmesuguseid poliitikavariante, et lahendada kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku kavandamisel ja rakendamisel kindlaks tehtud probleeme. Võttes arvesse kriisiohjevahendite ja nende rahastamise vahelisi tugevaid seoseid, kaaluti mõjuhinnangus poliitikavariantide pakette, milles on ühendatud kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku asjakohased elemendid, et tagada terviklik ja järjepidev lähenemisviis. Mõned kavandatud muudatused on ühised kõigi kaalutud poliitikavariantide pakettide puhul. Need on seotud varajase sekkumise meetmetega, näitajatega, mis käivitavad pankade maksejõuetuse või tõenäolise maksejõuetuse kindlaksmääramise, ning hoiuste tagamise skeemi direktiivi teatavate elementide ühtlustamisega.

Eri poliitikavariantide pakettides keskendutakse peamiselt kriisilahenduse kohaldamisala usaldusväärse ja tõhusa laiendamise võimalike variantide analüüsimisele, olenevalt rahastamise kättesaadavaks muutmise ambitsioonitasemest. Eelkõige kaalutakse poliitikavariantides hoiuste tagamise skeemi vahendite kasutamise hõlbustamist kriisilahenduses, sealhulgas ühenduslülina vähima kulu testi kaitsemeetme raames, et parandada proportsionaalsust kriisilahendusrahastutele juurdepääsul pankade, kuid eelkõige väiksemate ja keskmise suurusega pankade jaoks, mille suhtes kohaldatakse turult lahkumise korral üleandmise strateegiaid. Lisaks uuritakse poliitikavariantides võimalust kasutada hoiuste tagamise skeemi vahendeid tulemuslikumalt ja tõhusamalt ühtlustatud vähima kulu testi raames muude meetmete puhul kui tagatud hoiuste väljamaksmine, püüdes parandada kriisilahendusasutuste stiimulite ühilduvust sobivaima kriisiohjevahendi valimisel. Hoiuste tagamise skeemi vahendite kasutamine muude meetmete tarbeks kui tagatud hoiuste väljamaksmine sõltub hoiuste tagamise skeemi nõuete rahuldamisjärkudest. Seetõttu uuritakse poliitikavariantides ka erinevaid stsenaariume hoiustajate eelisõiguste ühtlustamise kohta.

Neid elemente arvesse võttes analüüsitakse mõjuhinnangus kolme võimalikku poliitikavariantide paketti, mis tagavad erineva ambitsioonitasemega tulemused. Iga paketi eesmärk on luua stiimulipõhine raamistik, soodustades kriisilahenduse vahendite järjekindlamat rakendamist, suurendades õiguskindlust ja prognoositavust, tagades võrdsed tingimused ning hõlbustades juurdepääsu ühistele turvavõrkudele, samal ajal säilitades väljaspool kriisilahendust mõned alternatiivsed meetmed siseriiklike maksejõuetusmenetluste raames. Kuid kavandatud poliitikavariantide pakettide abil saavutatakse need eesmärgid erineval määral ja nende poliitiline teostatavus on erinev.

¹⁷ Euroopa Pangandusjärelevalve, 22. oktoober 2021, [nõuandetaotlus kriisilahendus- ja maksejõuetusmenetluse rahastamise kohta](#).

¹⁸ Vt viited dokumentidele SWD(2023)226 (mõjuhinnangu kokkuvõte) ja SEC(2023)230 (õiguskontrollikomitee positiivne arvamus).

Eelistatud poliitikavariandiga nähakse ette rahastamisvalemi ulatuslikud parandused, mis võimaldavad kriisilahenduse kohaldamisala olulisel määral laiendada, et hõlmata rohkem väiksemaid ja keskmise suurusega panku ning, ning paremini ühtlustada stiimuleid asjaomaste finantsinstitutsioonide jaoks parima kriisiohjevahendi valimisel. Seda varianti peeti raamistiku eesmärkide saavutamisel võrreldes teiste poliitikavariantidega tulemuslikumaks, tõhusamaks ja sidusamaks, sealhulgas lähtetasemega, mille puhul meetmeid ei võeta. Eelkõige leiti, et hoiuste tagamise skeemi ülimusliku eelisõiguse kaotamine on kõige tõhusam abinõu, millega tagatakse, et hoiuste tagamise skeemi vahendeid saab kasutada kriisilahenduseks. Hoiuste tagamise skeemi nõuete puhul ülimusliku eelisõiguse olemasolu on peamine põhjus, miks hoiuste tagamise skeemi vahendeid ei saa peaaegu kunagi kasutada väljaspool tagatud hoiuste väljamaksmist maksejõuetusmenetluses, kuna see mõjutab väljamaksmist soodustava vähima kulu testi tulemust. Siiski leiti, et ülimuslik eelisõigus kaitseb hoiuste tagamise skeemi ja pangandussektori rahalisi vahendeid võimaliku vahendite täiendamise eest, takistades hoiuste tagamise skeemi sekkumist kriisilahendusse, ilma et see pakuks tagatud hoiustele paremat kaitset. Seetõttu on hoiuste tagamise skeemi ülimusliku eelisõiguse kaotamine vajalik selleks, et tegeleda vähima kulu testi hindamise praeguste tulemustega, mis on suunatud väljamaksmisele, ning tagada kriisilahenduse korral piisav rahastamine, et muuta väiksemate ja keskmise suurusega pankade kriisilahendus teostatavaks maksejõuetute pankade majandustegevuse üleviimise ja turult lahkumise kaudu.

Mõjuhinnang sisaldas ka teist poliitikavarianti, mis seisnes kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku, sealhulgas Euroopa hoiusekindlustusskeemi ulatuslikus reformis vahepealse hübriidmudeli kujul, mis erineb komisjoni 2015. aasta ettepanekust. Selle poliitikavariandi puhul tunnistatakse ühise hoiusekindlustussüsteemi loomise olulisust, et tagada raamistiku usaldusväärsus ja pangandusliidu lõplik väljakujundamine – praeguses etapis hinnatakse seda siiski poliitiliselt teostamatuks.

Ettepanekuga kaasneksid ametiasutustele ja teatavatele pankadele kulud, sõltuvalt sellest, millises ulatuses laiendatakse kriisilahendust iga üksikjuhtumi avaliku huvi hindamisest ja konkreetsetest asjaoludest tulenevalt. Hoiuste tagamise skeemi vahendite ja riikliku kriisilahendusfondi / ühtse kriisilahendusfondi kasutamine oleks ettenähtud kasutatavate rahaliste vahendite puhul kulutõhusam, kuid see võib kaasa tuua ka vahendite täiendamise vajaduse pangandussektori osamaksete kaudu. Üldiselt kompenseeriks kriisilahendusametuste ja pankade kulud siiski saadav kasu, mis tuleneks suuremast valmisolekust suurema hulga pankade jaoks, täpsustatud stiimulitest kasutatava kriisiohjevahendi valimisel, maksumaksjate rahaliste vahendite väiksemast kasutamisest ning suuremast finantsstabiilsusest ja hoiustajate kindlustundest, tänu selgematele eeskirjadele ja juurdepääsule pangandussektori rahastatavatele turvavõrkudele. Tarbijate ja üldsuse jaoks peaksid kulud olema piiratud ja sellest saadav kasu peaks olema selgelt suurem, eelkõige tänu hoiustajate suuremale kaitsele, finantsstabiilsusele ja maksumaksjate raha vähendatud kasutamisele.

Õiguskontrollikomitee kiitis mõjuhinnangu heaks esimese negatiivse arvamuse järgselt. Komitee esitatud märkuste arvessevõtmiseks on mõjuhinnangut laiendatud, et lisada sellesse lisaselgitused järgmise kohta: i) läbivaatamisel käsitletavate probleemide laad ja kriisilahenduse üldine kasu võrreldes maksejõuetusmenetlusega, et kaitsta finantsstabiilsust, hoiustajate kindlustunnet ja minimeerida maksumaksjate raha kasutamist; ii) selgitused selle kohta, kuidas reform on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega, ning iii) täiendavad üksikasjad muude aspektide kohta, nagu kooskõla riigiabi eeskirjade läbivaatamisega, koostoime komisjoni 2015. aasta ettepanekuga Euroopa hoiusekindlustusskeemi kohta, selle kohta, kuidas on Euroopa Pangandusjärelevalve nõuannet arvesse võetud või millistel tingimustel oleks lubatud hoiuste tagamise skeemi sekkumine kriisilahendusse.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Läbivaatamisel keskendutakse peamiselt kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku üldisele ülesehitusele ja toimimisele, pöörates erilist tähelepanu väiksematele ja keskmise suurusega pankadele ning hoiustajate võrdsemale kohtlemisele. Kavandatud reform toob eeldatavasti kasu raamistiku tõhususele ja õigusselgusele.

Reform on tehnoloogianeutraalne ega mõjuta digitaalset valmisolekut.

- **Põhiõigused**

EL on võtnud kohustuse järgida kõrgeid põhiõiguste kaitse standardeid ning on kirjutanud alla mitmele inimõigustealasele konventsioonile. Seetõttu järgib käesolev ettepanek neid õigusi, eelkõige õigusi, mis on loetletud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peamistes inimõigustealastes konventsioonides, ELi aluslepingute lahutamatuks osaks oleva Euroopa Liidu põhiõiguste hartas ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta ELi eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Ettepanekus nõutakse, et liikmesriigid võtaksid pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi muudatused oma siseriiklikusse õigusesse üle 18 kuu jooksul alates muutmisdirektiivi jõustumisest.

Ettepanek sisaldab nõudeid, mille kohaselt peab Euroopa Pangandusjärelevalve välja andma standardid raamistiku teatavate sätete kohta ja esitama komisjonile aruanded selle tõhusa rakendamise kohta, nt seoses kriisilahendusametite tehtavate kriisilahenduskõlblikkuse hindamiste või kriisilahenduse elluviimise ettevalmistamisega.

Viis aastat pärast õigusakti rakendamise tähtaega korraldatakse selle hindamine, et teha kindlaks, kui tõhus ja tulemuslik see on olnud oma eesmärkide saavutamisel, ning otsustada, kas on vaja uusi meetmeid või muudatusi.

6. ETTEPANEKU SÄTETE ÜSIKASJALIK SELGITUS

Varajase sekkumise meetmed ja kriisilahenduse ettevalmistamine

Artikkel 13 asendatakse uute artiklitega (artiklid 13–13c), mis kajastavad pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi sätteid varajase sekkumise kohta (pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artiklid 27–29), et anda EKP-le asjaomaste õiguste kasutamiseks vahetult kohaldatav õiguslik alus. Sarnaselt pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivile täpsustatakse eri liiki meetmete eskalatsioonimehhanismi ja seda, et varajase sekkumise meetmete eelnev vastuvõtmine või varajase sekkumise tingimuste täitmine ei ole kriisilahenduse ettevalmistamise või sellega seotud õiguste kasutamise eeltingimus.

Ühtse kriisilahenduskorra määrus juba sisaldas sätteid, mis käsitlevad kriisilahendusnõukogu ja EKP või liikmesriikide pädevate asutuste koostööd ja teabevahetust, kui panga finantsseisund hakkab halvenema. Neid sätteid tuleb siiski tugevdada, et tagada parem ja tõhusam koostöö. Uus artikkel 13c tugineb endisele artiklile 13 ja selles on esitatud lisatäpsustused koostöö kohta enne kriisilahendust, mis puudutab vahetatavat teavet, olukordi,

kus EKP-l või liikmesriigi pädeval asutusel on vaja teavet vahetada, ning meetmeid, mida kriisilahendusnõukogu võib kasutusele võtta kriisilahenduse ettevalmistamiseks.

Varajane hoiatamine maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise puhul

Artikkel 13c sisaldab EKP või liikmesriigi pädeva asutuse kohustust seoses kriisilahendusnõukogu otsesesse vastutusalasse kuuluvate vähem oluliste piiriüleste konsolideerimisgruppidega teavitada kriisilahendusnõukogu piisavalt vara, kui ta leiab, et on olemas oluline risk, et finantsinstitutsioon või ettevõtja vastab artikli 18 lõikes 4 sätestatud maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise tingimustele. Teade peaks sisaldama EKP / liikmesriigi pädeva asutuse hinnangu põhjendusi ning ülevaadet alternatiivsetest lahendustest, mis võivad mõistliku aja jooksul ära hoida asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetuse.

Tunnistades kriisilahenduse meetme ajastuse otsustavat rolli finantsinstitutsiooni või ettevõtja kapitali, omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude ning likviidsuse võimalikult suures ulatuses säilitamisel ning üldisemalt kriisilahendusnõukogule vajalike tingimuste tagamisel iga finantsinstitutsiooni või ettevõtja jaoks koostatud kriisilahendusstrateegia edukaks elluviimiseks, on kriisilahendusnõukogul õigus tihedas koostöös EKP / liikmesriigi pädeva asutusega hinnata, milline on tema arvates mõistlik aeg era- või haldusõiguslikku laadi lahenduste saavutamiseks, mis suudavad ära hoida maksejõuetuse. Sellel varajase hoiatamise perioodil peaks EKP / liikmesriigi pädev asutus jätkama oma pädevuse teostamist, tehes samal ajal koostööd kriisilahendusnõukoguga kooskõlas artikliga 13c. EKP / liikmesriigi pädev asutus ja kriisilahendusnõukogu peaksid tihedas koostöös jälgima finantsinstitutsiooni või ettevõtja seisundi arengut ja alternatiivsete meetmete rakendamist. Selle taustal peaksid kriisilahendusnõukogu ja EKP / liikmesriigi pädev asutus kohtuma korrapäraselt ja kriisilahendusnõukogu määratud sagedusega.

Kui selle ajavahemiku jooksul ei leita või ei rakendata sobivat alternatiivset meetet, mis hoiaks ära maksejõuetuse, peaks EKP / liikmesriigi pädev asutus hindama, kas finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks. Kui EKP / liikmesriigi pädev asutus jõuab järeldusele, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, peaks ta sellest ametlikult teavitama kriisilahendusnõukogu, järgides artikli 18 lõikes 1 sätestatud menetlust. Kriisilahendusnõukogu võib selle hinnangu anda ka ise kooskõlas artikli 18 lõike 1 teises lõigus sätestatud kehtivate eeskirjadega. Seejärel peaks kriisilahendusnõukogu otsustama, kas kriisilahenduse eeltingimused on täidetud. Kui avaliku huvi hindamise tulemusel tekib finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahenduse vajadus, peaks kriisilahendusnõukogu vastu võtma kriisilahendusskeemi. See on kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu hiljutise kohtupraktikaga, mis on seotud pangandusliitu hõlmava kohtuasjaga, mille kohaselt on EKP hinnang ettevalmistav meede, mille eesmärk on võimaldada kriisilahendusnõukogul teha otsus panga kriisilahenduse kohta. Lisaks märkis kohus, et kriisilahendusnõukogul on ainuõigus hinnata tingimusi, mis on vajalikud kriisilahenduse meetme kohaldamiseks, tingimusel et komisjon kiidab heaks kriisilahendusskeemi ja kui see on asjakohane, nõukogu ei esita vastuväiteid¹⁹.

Avaliku huvi hindamine

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistik loodi selleks, et ära hoida ja hallata mis tahes suuruses finantsinstitutsioonide maksejõuetust, samal ajal kaitstes hoiustajaid ja

¹⁹ 6. mai 2019. aasta kohtumäärus ABLV Bank/ECB, T-281/18, EU:T:2019:296, punktid 34–36, ja 6. mai 2021. aasta kohtuotsus ABLV Bank/ECB, C-551/19 P ja C-552/19 P, EU:C:2021:369, punktid 62–71.

maksumaksjaid. Kui leitakse, et pank on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks ning selle olukorra lahendamiseks on olemas avalik huvi, sekkuvad eraõigusliku lahenduse puudumise korral kriisilahendusasutused, kasutades pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiviga / ühtse kriisilahenduskorra määrusega tagatud vahendeid ja õigusi. Kui kriisilahenduseks puudub avalik huvi, tuleks panga maksejõuetust käsitleda liikmesriigi ametiasutuste korraldatava nõuetekohase lõpetamise ja likvideerimise menetluse kaudu, mida võib rahastada hoiuste tagamise skeemi või muude rahastamisallikate kaudu, kui see on asjakohane.

Sisuliselt võrreldakse avaliku huvi hindamisel kriisilahendust maksejõuetusega, hinnates eelkõige seda, kuidas iga stsenaariumi puhul saavutatakse kriisilahenduse eesmärgid. Hindamise aluseks olevad kriisilahenduse eesmärgid hõlmavad järgmist: i) mõju finantsstabiilsusele (ulatuslik kriis võib anda avaliku huvi hindamisel teise tulemuse kui idiosünkraatiline maksejõuetus); ii) panga kriitilistele funktsioonidele avalduva mõju hindamine ning iii) vajadus piirata erakorralise avaliku sektori finantstoetuse kasutamist. Kehtiva raamistiku kohaselt saab kriisilahenduse valida üksnes juhul, kui maksejõuetus ei võimalda saavutada kriisilahenduse eesmäärke samas ulatuses.

Ühtse kriisilahenduskorra määrus jätab kriisilahendusnõukogule avaliku huvi hindamise tegemisel kaalutlusruumi, mis toob kaasa erineva kohaldamise ja tõlgendused, mis ei kajasta alati täiel määral õigusakti loogikat ja eesmärki. Mõnel juhul on avaliku huvi hindamist pangandusliidus kohaldatud üsna piiratud.

Selleks et vähendada erinevusi ja laiendada avaliku huvi hindamise kasutamist, st laiendada kriisilahenduse kohaldamisala, sisaldab ettepanek järgmisi seadusandlikke muudatusi.

Kriisilahenduse eesmärkide muutmine

Kriisilahenduse eesmärk, mis nõuab sõltuvuse vähendamist erakorralisest avaliku sektori finantstoetusest, ei võimalda vahet teha riigieelarve raha kasutamisel ja pangandussektori rahastatavate turvavõrkude (ühtne kriisilahendusfond või hoiuste tagamise skeemid) kasutamisel. Seepärast muudetakse kõnealust kriisilahenduse eesmärki, et lisada konkreetne viide liikmesriigi eelarvest antavale toetusele eesmärgiga näidata, et pangandussektori rahastatavate turvavõrkude rahastamist tuleks eelistada maksumaksjate rahast toetatavale rahastamisele (artikli 14 lõike 2 punkt c). Seda täiendab avaliku huvi hindamise menetluseeskirjade muudatus, millega nõutakse, et kriisilahendusnõukogu kaaluks ja võrdleks kogu erakorralist avaliku sektori finantstoetust, mille andmist võib mõistlikult eeldada finantsinstitutsioonide puhul kriisilahendusmenetluses, võrreldes maksejõuetusmenetluse vastupidise stsenaariumiga. Kui maksejõuetusmenetluse vastupidises stsenaariumis eeldatakse likvideerimisabi, peaks sellega kaasnema avaliku huvi hindamise positiivne tulemus (artikli 18 lõike 5 teine lõik).

Muudetakse hoiustajate kaitsega seotud kriisilahenduse eesmärki, täpsustamaks et kriisilahenduse eesmärk peaks olema hoiustajate kaitse, minimeerides samal ajal hoiuste tagamise skeemide kahjusid. See tähendab, et kriisilahendust tuleks eelistada juhul, kui maksejõuetus oleks hoiuste tagamise skeemile kulukam.

Kriisilahenduse ja siseriikliku maksejõuetusmenetluse võrdluse menetluslikud muudatused

Kehtiva ühtse kriisilahenduskorra määruse kohaselt peaks kriisilahendusnõukogu otsustama maksejõuetusmenetluse kasuks, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusmenetluse valimine aitaks kriisilahenduse eesmärke paremini saavutada. Artikli 18 lõike 5 praeguses tekstis on sätestatud, et kriisilahendus valitakse üksnes juhul, kui finantsinstitutsiooni lõpetamine ja likvideerimine tavalise maksejõuetusmenetluse alusel ei aitaks kriisilahenduse eesmärke samavõrra saavutada. Kriisilahenduse kohaldamisala laiendamiseks muudetakse artikli 18 lõiget 5, täpsustamaks, et siseriiklikke maksejõuetusmenetlusi tuleks rakendada eelistatud strateegiana üksnes siis, kui nendega saavutatakse raamistiku eesmärgid paremini kui kriisilahendusega (ja mitte samavõrra). Säilitades maksejõuetuse vaikevõimalusena, suurendab muudatusettepanek kriisilahendusasutuste tõendamiskohustust, et näidata, et kriisilahendus ei ole avalikes huvides. Siiski jääb avaliku huvi hindamine kriisilahendusasutuse otsustada, lähtudes igast üksikjuhust eraldi.

Hoiuste tagamise skeemi kasutamine kriisilahenduses

Kehtiva raamistiku kohaselt teeb kriisilahendusnõukogu otsuse hoiuste tagamise skeemi vahendite kasutamise kohta kriisilahenduse rahastamiseks pärast hoiuste tagamise skeemiga konsulteerimist ja hoiuste tagamise skeemist tehtav osamakse määratakse kindlaks sellise kahju hindamise alusel, mida tagatud hoiuseid omavad hoiustajad oleksid kandnud, kui nad ei oleks kaitstud kahju eest. Tagamaks et pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi muudetud artikli 109 kohaselt kohaldatavate kriisilahendusega seotud üleandmise strateegiate rahastamiseks ette nähtud liikmesriikide hoiuste tagamise skeemide vahendite suuremaid kasutamisevõimalusi ja rangeid kasutamistingimusi kohaldatakse järjepidevalt ka pangandusliidus, muudetakse ühtse kriisilahenduskorra määruse artiklit 79 eesmärgiga täpsustada, et hoiuste tagamise skeemi, millega krediitdiasutus on seotud, tuleks kasutada pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artiklis 109 sätestatud eesmärkidel ja tingimustel. Lisaks jäetakse välja ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 79 lõike 5 teine ja kolmas lõik, mis kajastavad pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi praeguse artikli 109 lõike 5 teises ja kolmandas lõigus sätestatud tingimusi.

Arvestades, et pangandusliidus teeb kriisilahendusnõukogu kriisilahendusotsuseid, samas kui rahastamine võib toimuda liikmesriigi hoiuste tagamise skeemi vahenditest, tagab ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 79 esimeses lõigus viide pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artiklile 109 ka selle, et hoiuste tagamise skeemi suurem roll kõnealuse direktiivi alusel peaks kehtima kriisilahendusnõukogu vastutusalasse kuuluvate pankadega seotud otsustusprotsessi puhul. Eelkõige jääb hoiustajatele tagasimaksmisega seotud kulude arvutamine, et piirata hoiuste tagamise skeemist tehtavat osamakset kriisilahendusse, riiklikul tasandil hoiuste tagamise skeemi kohustuseks, tuginedes vähima kulu testile. Kriisilahendusnõukogu peaks kindlaks määrama hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse alles pärast hoiuste tagamise skeemiga konsulteerimist kõnealuse arvutuse tulemuste üle ja need tulemused peaksid olema talle siduvad. Seetõttu ei tohiks kriisilahendusnõukogul olla võimalik määrata kindlaks hoiuste tagamise skeemist tehtavat osamakset tehingu puhul, mis ületaks hoiuste tagamise skeemi poolt vastavalt hoiuste tagamise skeemi direktiivi eeskirjadele (vähima kulu testile vastavuse nõue) arvutatud hoiustajatele tagasimaksmisega seotud kulusid, ega ületaks seda, mis on vajalik kriisilahendusrahastule juurdepääsu eeltingimuse saavutamiseks (8 % kogu kohustuste ja omavahendite nõudest).

Erakorralise avaliku sektori finantstoetuse andmise tingimused

Tagamaks et erakorralise avaliku sektori finantstoetuse vormis avaliku sektori vahendeid ei kasutata selliste finantsinstitutsioonide või ettevõtjate toetamiseks, mis ei ole rahaliselt elujõulised, on vaja kehtestada ranged tingimused selle kohta, millal ja millises vormis sellist toetust saab anda. Kehtivates eeskirjades on sätestatud teatavad piirangud, kuid need ei ole piisavalt täpsed. Erakorraline avaliku sektori finantstoetuse andmine väljaspool kriisilahendust peaks piirduma ennetava rekapitalizeerimise juhtudega, hoiuste tagamise skeemi ennetusmeetmetega, mille eesmärk on säilitada krediitdiasutuste finantsiline usaldusväärsus ja pikaajaline elujõulisus, hoiuste tagamise skeemi võetavate meetmetega, et säilitada hoiustajate juurdepääs, ning muude toetustega, mida antakse lõpetamise ja likvideerimise menetluse raames. Erakorralise avaliku sektori finantstoetuse andmine mis tahes muus olukorras väljaspool kriisilahendust ei tohiks olla lubatud ning toetust saav finantsinstitutsioon või ettevõtja peaks olema tunnistatud maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks.

Ennetav rekapitalizeerimine

Erilist tähelepanu tuleb pöörata ennetava rekapitalizeerimise vormis antavale erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele. On vaja täpsemalt sätestada, millistes vormides on lubatud väljaspool kriisilahendust võtta ettevaatusmeetmeid, mille eesmärk on asjaomase ettevõtja rekapitalizeerimine. Võetud meetmed peaksid olema ajutised, sest need on mõeldud leevendama väliste šokkide negatiivseid tagajärgi ja neid ei kasutata, et kompenseerida olemuslikke nõrkusi, näiteks aegunud ärimudelit. Tähtajatute instrumentide, näiteks esimese taseme põhiomavahendite kasutamine peaks toimuma erandkorras ja olema võimalik üksnes juhul, kui muud kapitaliinstrumendid ei ole sobivad. Selline muudatus on vajalik selleks, et tagada toetuse ajutine iseloom. Samuti on vaja rangemaid ja selgemaid nõudeid ettevaatusmeetmete kestuse ja väljumisstrateegia eelnevaks kindlaksmääramiseks. Toetust saav ettevõtja peaks olema meetmete kohaldamise ajal maksevõimeline, st pädev asutus peab hindama, et ettevõtja ei ole rikkunud ja tõenäoliselt ei riku järgmise 12 kuu jooksul kohaldatavaid kapitalinõudeid. Kui toetuse andmise tingimusi ei täideta, tuleks toetust saav ettevõtja lugeda maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks.

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud muudatused

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue üleandmise strateegiate puhul

Nagu kehtivas raamistikus juba kehtestatud, peaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tase kajastama eelistatud kriisilahendusstrateegiat. Artikli 12d kehtivas sättes keskendutakse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamisele kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise strateegiate jaoks (nõue kahjumi katmise ja rekapitalizeerimise summa kohta koos üksikasjalike eeskirjadega kummagi kohandamise kohta ning allutatuse nõuete kohta, mis on peamiselt suunatud kogu kohustuste ja omavahendite 8 % miinimumnõude täitmise tagamisele). Tunnistades võimalust kasutada muid kriisilahenduse vahendeid kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamine, ei reguleeri kehtiv pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv üleandmise strateegiate puhul üksikasjalikult omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamist. Praktikas toob see kaasa õiguskindlusetuse ja erinevad meetodid, mida kriisilahendusasutused kohaldavad selliste strateegiate suhtes omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kehtestamisel.

Seepärast on vaja tagada selgem õiguslik alus, et eristada üleandmise strateegiate puhul omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamist kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest, seda ka proportsionaalsuse ja järjepideva kohaldamise huvides.

Sellega seoses lisatakse uus artikkel 12da, milles sätestatakse põhimõtted, mida Ühtne Kriisilahendusnõukogu peaks arvesse võtma omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamisel üleandmise strateegiate jaoks – suurus, ärimudel, riskiprofiil, üleantavuse analüüs, turustatavus, kas strateegia on vara üleandmine või aktsiatehing, vara valitsemise ettevõtja täiendav kasutamine vara puhul, mida ei saa üle anda, ning hoiuste tagamise skeemist tehtav eeldatav osamakse, mida kasutatakse eelistatud kriisilahendusstrateegia rahastamiseks.

Muudatustega tugevdatakse põhimõtet, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue peaks jääma kõigi pankade jaoks esimeseks ja peamiseks kaitseliiniks, sealhulgas nende pankade puhul, kelle suhtes kohaldatakse üleandmise strateegiat ja turult lahkumist, tagamaks et aktsionärid ja võlausaldajad katavad kahjumi võimalikult suures ulatuses.

Kombineeritud puhvri nõude hindamine teatavate väljamaksete keelu korral

Selleks et kõrvaldada kehtiva raamistiku õiguselguses esinev lünk seoses õigusega keelata teatavad väljamaksed juhul, kui ettevõtja ei täida lisaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele kombineeritud puhvri nõuet, ja eelkõige juhul, kui ettevõtja suhtes ei kohaldata kombineeritud puhvri nõuet (direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohaselt) samal alusel omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega, lisatakse artiklile 10a uus lõige 7, täpsustamaks, et teatavate väljamaksete keelamise õigust tuleks kohaldada kombineeritud puhvri nõude hindamise alusel, mis tuleneb artikli 45c lõike 4 kohasest delegeeritud õigusaktist, milles täpsustatakse metoodikat, mida kriisilahendusasutused kasutavad kombineeritud puhvri nõude hindamiseks sellises olukorras.

Vähese tähtsusega erand teatavast omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudest

Ühtse kriisilahenduskorra määruises sätestatud kehtivate omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eeskirjade kohaselt on kapitalinõuete määruise artikli 72b lõike 2 punkti d alapunktis iii osutatud struktuurselt allutatud kohustused hõlmatud allutatud kõlblike kohustuste mõistega, mida kasutatakse läbivalt ühtse kriisilahenduskorra määruise artiklis 12c. Kohustusi, mida lubatakse kapitalinõuete määruises kõlblikuks lugeda kapitalinõuete määruise artikli 72b lõikes 4 sätestatud vähese tähtsusega erandi alusel, ei liigitata siiski ühtse kriisilahenduskorra määruise kohaselt allutatud kõlblikeks kohustusteks, sest kapitalinõuete määruise artikli 72b lõige 4 on sõnaselgelt välja jäetud ühtse kriisilahenduskorra määruise artikli 3 lõike 1 punktis 49b esitatud mõistest.

Selle vastuolu kõrvaldamiseks ning kooskõlas pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivis järgitud lähenemisviisiga lisatakse artiklisse 12c uus lõige 10, mis võimaldab Ühtsel Kriisilahendusnõukogul lubada kriisilahendussubjektidel täita omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude allutatuse nõudeid kõrgema nõude rahuldamisjärguga kohustuste abil, kui on täidetud kapitalinõuete määruise artikli 72b lõike 4 tingimused.

Selleks et tagada kooskõla kogu kahjumikatmisvõime raamistikuga, ei tohi kriisilahendussubjektide puhul, kelle suhtes kohaldatakse vähese tähtsusega erandit, kohandada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude allutatuse nõuet allapoole summa võrra, mis võrdub pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artikli 12c lõike 4 esimese lõigu teise lause kohaselt kogu kahjumikatmisvõime koguriskipositsiooni piirmääraga 3,5 % ulatuses.

Osamaksed ja tagasivõtmatud maksekohustused

Selleks et võtta arvesse fondi kogumise esialgse perioodi lõppu ja sellest tulenevat korrapäraste *ex ante* osamaksete summa vähendamist, tehakse artiklites 69 ja 71 tehnilised

muudatused, et jätta välja korrapäraste *ex ante* osamaksete summast kogutavate *ex post* osamaksete maksimaalne summa, vältides seeläbi ebaproportsionaalselt madalat *ex post* osamaksete ülemmäära ning et võimaldada korrapäraste *ex ante* osamaksete kogumise edasilükkamist juhul, kui iga-aastase kogumise kulud ei ole proportsionaalsed kogutava summaga. Tagasivõtmatute maksekohustuste käsitlemist täpsustatakse ka artiklis 70 nii seoses nende kasutamisega kriisilahenduses kui ka seoses menetlusega, mida tuleb järgida juhul, kui finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes ei kohaldata enam osamaksete tegemise kohustust.

Lisaks täpsustatakse, et suurema läbipaistvuse ja kindluse tagamiseks seoses tagasivõtmatute maksekohustuste osaga *ex ante* osamaksete kogusummas, peaks kriisilahendusnõukogu sellise osa kindlaks määrama igal aastal, võttes arvesse kohaldatavaid piiranguid.

Muud sätted

Kriisilahenduse kavandamisega seotud muudatused

Kriisilahendusnõukogu peab kindlaks määrama meetmed, mida tuleb konsolideerimisgrupi ettevõtjate suhtes võtta grupi kriisilahenduse kavade koostamisel. Sellise töö intensiivsus ja üksikasjalikkus seoses tüarettevõtjatega, kes ei ole kriisilahendussubjektid, võib varieeruda olenevalt asjaomaste finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate suurusest ja riskiprofiilist, kriitiliste funktsioonide olemasolust ning konsolideerimisgrupi kriisilahendusstrateegiast. Seega muudetakse ühtse kriisilahenduskorra määrust, lisades artikli 8 lõikele 10 uue lõigu, mis võimaldab kriisilahendusasutustel selle ülesande täitmisel vajaduse korral järgida lihtsustatud lähenemisviisi.

Artikli 27 lõike 9 täpsustused

Artikli 27 lõigete 9 ja 10 praeguste sätete puhul ei ole selge, millised on ühtse kriisilahendusfondi ja alternatiivsete rahastamisallikate kasutamise tingimused ja järjekord pärast esialgse rahastamise võimaldamist kuni 5 % ulatuses kogu kohustuste ja omavahendite piirmäärast ning pärast seda, kui kõik eelisnõudeõiguseta tagamata kohustused, mis ei ole kõlblikud hoiused, on täielikult alla hinnatud või konverteeritud. Seetõttu muudetakse artikli 27 lõiget 9 ja 10, et tagada õigusselgus ja lisapaindlikkus ühtse kriisilahendusfondi kasutamiseks juhtudel, mis ületavad 5 % kogu kohustuste ja omavahendite summast.

Kriisilahendusnõukogu juhtimine

Järjepidevuse ja institutsioonilise asjatundlikkuse edendamise hõlbustamiseks muudetakse artiklit 56, et anda kriisilahendusnõukogu esimehele, aseesimehele ja alalistele liikmetele võimalus jätkata teisel ametiajal samas koosseisus kui esimesel ametiajal. Kriisilahendusnõukogu esimehe, aseesimehe ja liikmete ametiaja pikendamise menetlus on välja töötatud, tuginedes Euroopa järelevalveasutuse eesistujate ametiaja pikendamise menetlusele.

Muud muudatused tehakse artiklites 43, 53 ja 55, et anda aseesimehele hääleõigus, rakendades seda hääleõigust kogu ühtse kriisilahenduskorra määruse raames. Tema ametisse nimetamisel järgitakse sama menetlust nagu esimehe puhul ja ta asendab esimeest selle äraolekul või põhjendatud takistuse korral. Seetõttu ei tundunud olevat põhjendatud aseesimehe erinev kohtlemine, võrreldes kriisilahendusnõukogu teiste liikmetega.

Ühtse kriisilahendusfondi nõuete rahuldamisjärgud

Artikli 22 lõikes 6 on sätestatud, et kriisilahendusnõukogul peaks olema võimalik nõuda kriisilahendusmenetluses olevalt finantsinstitutsioonilt kui eelisvõlausaldajalt sisse kõik kriisilahenduse vahendite ja kriisilahendusõiguste kasutamisega seoses mõistlikud nõuetekohaselt tekkinud kulud. Ühtse kriisilahenduskorra määrmises ei ole aga täpsustatud kriisilahendusnõukogu suhtelisi nõuete rahuldamisjärke teiste eelisvõlausaldajate suhtes. Samuti oli selgusetu, kuidas seda sätet saaks rakendada, kuna nõuete rahuldamisjärgud maksejõuetuse korral on sätestatud üksnes tavalist maksejõuetusmenetlust reguleerivates siseriiklikes õigusaktides (isegi kui see järjestus on kogu ELis osaliselt ühtlustatud). Artiklile 76 lisatud uues lõikes 6 täpsustatakse, et kriisilahendusnõukogu nõuetel peaks igas osalevas liikmesriigis olema sama nõuete rahuldamisjärk kui riiklike kriisilahendusfondide nõuetel vastavalt pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi uue artikli 108 lõikele 9 (mis peaksid asuma hoiustajate ja hoiuste tagamise skeemide nõuetest eespool).

Lisaks võib ühtset kriisilahendusfondi täiendavalt kriisilahenduseks kasutada artikli 76 lõikes 1 kindlaks määratud eesmärkidel. Ühtse kriisilahenduskorra määrmises ei ole seni täpsustatud, kas selline kasutamine loob nõude kriisilahendusnõukogu kasuks ja kui see on nii, siis millised on sellise nõude rahuldamisjärgud maksejõuetusmenetluses. Artiklisse 76 lisatakse uus lõige 5, milles täpsustatakse, et kui kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni tegevus antakse ühtse kriisilahendusfondi toetusel osaliselt üle sildasutusele või eraõiguslikule omandajale, peaks kriisilahendusnõukogul olema õigus esitada nõue järelejääva ettevõtja vastu. Sellise nõude olemasolu tuleks hinnata igal üksikjuhul eraldi, sõltuvalt kriisilahendusstrateegiast ja sellest, kuidas ühtset kriisilahendusfondi konkreetselt kasutati, kuid see peaks olema seotud ühtse kriisilahendusfondi kasutamisega kahjumi katmiseks võlausaldajate asemel, näiteks kui ühtset kriisilahendusfondi kasutatakse saajale üle antud vara ja kohustuste tagamiseks või üleantud vara ja kohustuste vahe katmiseks. Kui ühtset kriisilahendusfondi kasutatakse kohustuste ja

nõudeõiguste teisendamise vahendi kui esmase kriisilahendusstrateegia kohaldamise toetamiseks (artikli 27 lõike 1 punkt a) teatavate võlausaldajate kohustuste allahindamise ja konverteerimise asemel, ei tohiks see tekitada nõuet kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vastu, kuna see oleks vastuolus ühtsest kriisilahendusfondist tehtavate osamaksete eesmärgiga. Võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise tõttu makstavad hüvitised ei tohiks samuti tekitada nõuet kriisilahendusnõukogu kasuks.

Ülesannete jaotus

Artikliga 7 on ette nähtud ülesannete jaotus, mille kohaselt kriisilahendusnõukogu vastutab otseselt EKP otseses vastutusalas olevate ettevõtjate, piiriüleste vähem oluliste finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate eest, kelle suhtes on tehtud kriisilahendusnõukogu, liikmesriigi pädeva asutuse või liikmesriigi algatusel otsus kriisilahendusnõukogu otsese vastutuse kohta. Liikmesriikide kriisilahendusasutustel säiliks esmane vastutus kõigi teiste ettevõtjate suhtes. Kuigi artiklis 7 oli esitatud selge ülesannete jaotus, osutati määruse artiklite sõnastuses, milles käsitleti asjaomaseid konkreetseid kohustusi, nagu kriisilahenduse kavandamine, kriisilahenduskõlblikkuse hindamine, lihtsustatud kohustuste hindamine, omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kehtestamine või kriisilahendusskeemide vastuvõtmine, üksnes kriisilahendusnõukogule ning seetõttu ei olnud täielikult selge, et selle vastutusalasse kuuluvate ettevõtjate puhul lasub vastutus nimetatud ülesannete eest liikmesriikide kriisilahendusasutustel. Seda aspekti täpsustatakse artiklis 7.

Samamoodi on kriisilahendusnõukogul õigus keelata teatavad väljamaksed juhul, kui tema vastutusalasse kuuluv ettevõtja ei täida lisaks kombineeritud puhvri nõudele omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, mis on sätestatud ühtse kriisilahenduskorra määruses, kuid kus selle õiguse kasutamise täpset korda ei ole kindlaks määratud. Nüüd on artikli 10a lõikes 1 täpsustatud, et kriisilahendusnõukogu saab anda asjaomasele liikmesriigi kriisilahendusasutusele korralduse seda õigust kasutada.

Samuti on tuvastatud mitu juhtumit, mille puhul pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiviga antakse liikmesriikide kriisilahendusasutustele õigused, kuid ühtse kriisilahenduskorra määruses täpsustuse puudumise tõttu jääb selgusetuks nende kohaldamise kord kriisilahendusnõukogu otsesesse vastutusalasse kuuluvate ettevõtjate puhul. Selle probleemi lahendamiseks on artiklis 12 täpsustatud, et kriisilahendusnõukogu otsesesse vastutusalasse kuuluvate ettevõtjate puhul vastutab kriisilahendusnõukogu kõlblike kohustuste instrumentide tagasivõtmise, lunastamise, tagasimaksmise või tagasiostmise loa andmise eest vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 78a. Artiklit 8 muudetakse ka täpsustamaks, et kriisilahendusnõukogu võib vajaduse korral anda liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse nõuda finantsinstitutsioonilt või ettevõtjalt üksikasjalike andmete säilitamist finantslepingute kohta, mille lepingupool on finantsinstitutsioon. Lisaks on artikli 18 lõikes 11 täpsustatud, et kriisilahendusnõukogu saab anda liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse kasutada oma õigust peatada mõned finantskohustused pärast seda, kui on kindlaks tehtud, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 33a.

Artiklis 18 tehtavate muudatustega täpsustatakse ka EKP ja liikmesriikide pädevate asutuste ülesannete jaotust seoses maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise hindamisega. Mõnes olukorras, nimelt piiriüleste vähem oluliste konsolideerimisgruppide, ühtsest kriisilahendusfondist abi saavate vähem oluliste finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate ning konkreetsete vähem oluliste finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate puhul, kelle suhtes on kriisilahendusnõukogu, liikmesriigi pädeva asutuse või liikmesriigi algatusel tehtud otsus kriisilahendusnõukogu otsese vastutuse kohta, kuigi kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi vastu võtnud, on finantsinstitutsiooni või ettevõtja järelevalve ning seega selle hindamine, kas finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, liikmesriigi pädeva asutuse ülesanne. Seetõttu on täpsustatud, et oluliste finantsinstitutsioonide puhul hindab EKP, kas finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt jääb maksejõuetuks, ning vähem oluliste finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate puhul, kelle jaoks kriisilahendusnõukogu võtab vastu kriisilahendusskeemi, teeb seda asjaomane liikmesriigi pädev asutus.

Selleks et kajastada ühtse kriisilahenduskorra loomist, on artiklis 31 täpsustatud, et liikmesriikide kriisilahendusametid peaksid konsulteerima kriisilahendusnõukoguga enne, kui nad tegutsevad kooskõlas pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artikliga 86, milles on sätestatud, et pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate suhtes ei alga tavalist maksejõuetusmenetlust, välja arvatud kriisilahendusametuse algatusel, ning et otsus finantsinstitutsiooni või ettevõtja tavalise maksejõuetusmenetluse algatamise kohta tehakse üksnes kriisilahendusametuse nõusolekul.

Teavevahetus

Selleks et hõlbustada kriisilahendusnõukogu juurdepääsu teabele, on tehtud mitu muudatust. Artikleid 30 ja 34 muudetakse täpsustamaks, et teave, mida kriisilahendusnõukogu võib EKP-lt taotleda, ei hõlma mitte ainult teavet, mis on EKP-le kättesaadav järelevalvefunktsiooni täitmisel, vaid ka keskpanga funktsiooni täitmisel kogutud teavet. Nõukogu määruse (EÜ) nr 2533/98²⁰ artikli 8 lõike 4a kohaselt peaks Ühtne Kriisilahendusnõukogu tagama konfidentsiaalse statistilise teabe füüsilise ja loogilise kaitse ning taotlema EKP-lt luba selle edastamiseks, kui see võib olla vajalik kriisilahendusnõukogu ülesannete täitmiseks.

Lisatakse uus artikkel 30a, mis võimaldab Ühtsel Kriisilahendusnõukogul saada direktiivi (EL) 2015/849²¹ artikli 32a alusel loodud automatiseeritud keskmehhanismide kaudu nende valduses olevat teavet, mis võib osutada avaliku huvi hindamisel asjakohaseks. Ühtne Kriisilahendusnõukogu saab nõuda üksnes teavet nende klientide arvu kohta, kelle puhul ettevõtja on ainus või peamine panganduspartner. Ühtne Kriisilahendusnõukogu peaks selle teabe, mille puhul on välja sõelatud isikuandmed, mis ei ole Ühtse Kriisilahendusnõukogu ülesannete täitmiseks asjakohased, saama automatiseeritud keskmehhanisme haldavatelt ametiasutustelt või avalik-õiguslikelt üksustelt.

Muudatused lisatakse ka selleks, et viia Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa järelevalveasutused ja hoiuste tagamise skeem Ühtse Kriisilahendusnõukoguga koostöö tegemise ja teabe jagamise kohustuse kohaldamisalasse, sealhulgas võimalus sõlmida kriisilahendusnõukoguga teabejagamise kohta vastastikuse mõistmise memorandumeid.

Lisaks sellele muudetakse artiklit 34, et kriisilahendusnõukogul oleks võimalik täpsustada korda ja vormi, mille alusel ta nõuab edastamisele kuuluvat teavet, ning et nimetada konkreetset Euroopa stabiilsusmehhanismi ühe üksusena, kellega koostöö ja teavevahetus võib toimuda.

Artiklit 74 muudetakse, et näha kriisilahendusnõukogu puhul ette varajane hoiatamine EKP ja komisjoni teavitamiseks, kui see näeb ette võimaliku vajaduse rakendada kaitsekorda, et võimaldada sellise kaitsekorra õigeaegset rakendamist.

Avalikustatav teave

Ühtse kriisilahenduskorra määruse eeskirjad, mis käsitlevad finantsinstitutsiooni konfidentsiaalse teabe kaitset, on üsna ranged ja võivad tulevikus takistada jõupingutusi suurema läbipaistvuse saavutamiseks pangandussektoris. Selle probleemi lahendamiseks muudetakse artiklit 88, et võimaldada kriisilahendusnõukogul avalikustada teavet, mida ei koguta otseselt tema vastutusalasse kuuluvatelt finantsinstitutsioonidelt ja ettevõtjatelt, vaid mis tuleneb tema enda analüüsides, hinnangutest ja otsustest, kui see ei kahjusta avaliku huvi kaitset seoses finants-, raha- või majanduspoliitikaga ning kui teabe avalikustamine teenib ülekaalukalt avalikku huvi.

²⁰ Nõukogu 23. novembri 1998. aasta määrus (EÜ) nr 2533/98 statistilise teabe kogumise kohta Euroopa Keskpanga poolt (EÜT L 318, 27.11.1998, lk 8).

²¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses varajase sekkumise meetmete, kriisilahenduse eeltingimuste ja kriisilahenduse meetmete rahastamisega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust²²,võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²³,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Liidu krediitiasutuste ja investeerimisühingute (edaspidi „finantsinstitutsioonid“) kriisilahenduse raamistik loodi pärast 2008.–2009. aasta ülemaailmset finantskriisi ja järgides finantsstabiilsuse nõukogu rahvusvaheliselt heaks kiidetud finantsinstitutsioonide tulemusliku kriisilahenduskorra põhilisi omadusi²⁴. Liidu kriisilahenduse raamistik hõlmab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL²⁵ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 806/2014²⁶. Neid õigusakte kohaldatakse liidus asutatud finantsinstitutsioonide ning muude kõnealuse direktiivi või kõnealuse määruse kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtjate (edaspidi „ettevõtjad“) suhtes. Liidu kriisilahenduse raamistiku eesmärk on hallata nõuetekohaselt finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate maksejõuetust, säilitades finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate kriitilised funktsioonid ning vältides ohtu finantsstabiilsusele, samal ajal kaitstes hoiustajaid ja avaliku sektori vahendeid. Peale selle on liidu kriisilahenduse raamistiku eesmärk edendada panganduse siseturu

²² ELT C ..., ..., lk ...

²³ ELT C ..., ..., lk ...

²⁴ Finantsstabiilsuse nõukogu, „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions“ (Finantsinstitutsioonide tulemusliku kriisilahenduskorra põhilised omadused), 15. oktoober 2014.

²⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

²⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

arengut, luues ühtlustatud korra piiriüleste kriiside koordineeritud lahendamiseks ja vältides võrdsete tingimustega seotud probleeme.

- (2) Mitu aastat pärast kasutuselevõttu ei ole liidu praegu kohaldatav kriisilahenduse raamistik taganud mõne eesmärgi saavutamist kavandatud viisil. Kuigi finantsinstitutsioonid ja ettevõtjad on teinud kriisilahenduskõlblikkuse saavutamisel olulisi edusamme ja on selleks eraldanud märkimisväärsed vahendeid, eelkõige kahjumi katmise ja rekapiitalseerimise suutlikkuse suurendamise ning kriisilahendusrahastute täitmise kaudu, kasutatakse liidu kriisilahenduse raamistikku harva. Teatavate väiksemate ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate maksejõuetust hallatakse pigem ühtlustamata siseriiklike meetmete abil. Kriisilahendusrahastute asemel kasutatakse pigem maksumaksjate raha. Selline olukord näib tulenevat ebapiisavatest stiimulitest. Need ebapiisavad stiimulid tulenevad liidu kriisilahenduse raamistiku ja siseriiklike eeskirjade koosmõjust, kusjuures ulatuslikku kaalutlusõigust avaliku huvi hindamisel ei kasutata alati viisil, mis kajastaks liidu kriisilahenduse raamistiku kavandatud kohaldamist. Samal ajal nähti liidu kriisilahenduse raamistikust olevat vähe kasu hoiustega rahastatavate finantsinstitutsioonide hoiustajate kahju kandmise riskide tõttu, et tagada neile finantsinstitutsioonidele kriisilahenduse korral juurdepääs välistele vahenditele, eelkõige juhul, kui puuduvad muud teisendatavad kohustused. Asjaolu, et kriisilahendusmenetluse välisele rahastamisele juurdepääsu eeskirjad on leebemad kui kriisilahendusmenetluse korral, on pärssinud liidu kriisilahenduse raamistiku kohaldamist muude lahenduste kasuks, mis hõlmavad sageli maksumaksjate raha kasutamist finantsinstitutsiooni ja ettevõtja omavahendite või pangandussektori rahastatavate turvavõrkude asemel. Selline olukord toob omakorda kaasa killustatuse riski, mitteoptimaalsete tulemuste tekkimise riski finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate maksejõuetuse haldamisel, eelkõige väiksemate ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate puhul, ning kasutamata rahaliste vahendite alternatiivkulud. Seepärast on vaja kindlustada liidu kriisilahenduse raamistiku tõhusam ja ühtsem kohaldamine ning tagada, et seda saab kohaldada alati, kui see on avalikes huvides, sealhulgas väiksemate ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonide puhul, mida rahastatakse peamiselt hoiustest ja kus puuduvad piisavad muud teisendatavad kohustused.
- (3) Määruse (EL) nr 806/2014 artikli 4 kohaselt loetakse kõnealuse määruse kohaldamisel osalevateks liikmesriikideks liikmesriike, kes on sisse seadnud tiheda koostöö Euroopa Keskpanga (EKP) ja vastavate liikmesriikide pädevate asutuste vahel. Määrus (EL) nr 806/2014 ei sisalda aga üksikasju selle kohta, kuidas toimub kriisilahendusega seotud ülesannete valdkonnas tiheda koostöö alustamise ettevalmistamine. Seepärast on asjakohane need üksikasjad sätestada.
- (4) Kriisilahenduse kavandamisega seotud vajaliku töö intensiivsus ja üksikasjalikkus seoses tütarettevõtjatega, keda ei ole liigitatud kriisilahendussubjektiks, varieerub sõltuvalt asjaomaste finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate suurusest ja riskiprofiilist, kriitiliste funktsioonide olemasolust ning konsolideerimisgrupi kriisilahendusstrateegiast. Seepärast peaks Ühtsel Kriisilahendusnõukogul (edaspidi „kriisilahendusnõukogu“) olema võimalik võtta neid tegureid arvesse selliste tütarettevõtjate suhtes võetavate meetmete kindlaksmääramisel ja rakendada vajaduse korral lihtsustatud lähenemisviisi.
- (5) Finantsinstitutsioon või ettevõtja, mis likvideeritakse siseriikliku õiguse alusel pärast seda, kui on kindlaks tehtud, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, ning lähtudes kriisilahendusnõukogu järeldusest, et

selle kriisilahendus ei ole avalikes huvides, viib lõppkokkuvõttes turult lahkumise suunas. See tähendab, et maksejõuetuse korral võetavate meetmete kava ei ole vajalik, olenemata sellest, kas pädev asutus on asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja tegevusloa juba tühistanud. Sama kehtib ka kriisilahendusmenetluses oleva järelejääva finantsinstitutsiooni kohta pärast vara, õiguste ja kohustuste üleandmist üleandmise strateegia raames. Seepärast on asjakohane täpsustada, et sellises olukorras ei ole kriisilahenduse kavade vastuvõtmine vajalik.

- (6) Kriisilahendusnõukogu võib praegu keelata teatavad väljamaksed, kui finantsinstitutsioon või ettevõtja ei täida kombineeritud puhvri nõuet, kui seda võetakse arvesse lisaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele. Selleks et tagada õiguskindlus ja koosõla kriisilahendusnõukogu vastu võetud otsuste täitmise puhul kehtivate menetlustega, on vaja aga täpsemalt määratleda väljamaksete tegemise keelamise protsessi kaasatud ametiasutuste roll. Seepärast on asjakohane sätestada, et kriisilahendusnõukogu peaks suunama korralduse selliste väljamaksete keelamiseks liikmesriigi kriisilahendusasutusele, kelle ülesanne on kriisilahendusnõukogu otsuste elluviimine. Teatavas olukorras võidakse finantsinstitutsioonilt või ettevõtjalt lisaks nõuda omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmist muul alusel kui alus, millest tulenevalt kõnealune finantsinstitutsioon või ettevõtja peab täitma kombineeritud puhvri nõuet. See olukord põhjustab ebakindlust seoses tingimustega, mis puudutavad kriisilahendusnõukogu õiguste kasutamist keelata väljamaksete tegemine, ning seoses omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud väljamaksete maksimumsumma arvutamisega. Seepärast tuleks sätestada, et sellistel juhtudel peaks kriisilahendusnõukogu andma liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse keelata teatavad väljamaksed, mis põhinevad komisjoni delegeeritud määrusest (EL) 2021/1118²⁷ tuleneval kombineeritud puhvri nõude hinnangul. Läbipaistvuse ja õiguskindluse tagamiseks peaks kriisilahendusnõukogu hinnangulisest kombineeritud puhvri nõudest teavitama finantsinstitutsiooni või ettevõtjat, kes peaks seejärel avalikustama selle hinnangulise kombineeritud puhvri nõude.
- (7) Direktiivis 2014/59/EL ja määruses (EL) nr 575/2013 on sätestatud kriisilahendusasutuste kasutatavad õigused, millest mõned ei ole hõlmatud määrusega (EL) nr 806/2014. Ühtses kriisilahenduskorras võib see põhjustada ebakindlust selle suhtes, kes peaks neid õigusi kasutama ja millistel tingimustel. Seepärast on vaja täpsustada, kuidas liikmesriikide kriisilahendusasutused peaksid kasutama teatavaid õigusi, mis on sätestatud üksnes direktiivis 2014/59/EL seoses kriisilahendusnõukogu otsesesse vastutusalasse kuuluvate ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega. Sellistel juhtudel peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik, kui ta seda vajalikuks peab, anda liikmesriikide kriisilahendusasutustele korraldus kõnealuste õiguste kasutamiseks. Eelkõige peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik anda liikmesriikide kriisilahendusasutustele korraldus nõuda, et finantsinstitutsioon või ettevõtja säilitaks üksikasjalikud andmed finantslepingute kohta, mille lepingupool on finantsinstitutsioon või ettevõtja, või kohaldada õigust peatada mõned

²⁷ Komisjoni 26. märtsi 2021. aasta delegeeritud määrus (EL) 2021/1118, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks metoodika, mida kriisilahendusasutused kasutavad, et hinnata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõuet ja kombineeritud puhvri nõuet kriisilahendussubjektide puhul kriisilahendusala grupi konsolideeritud tasandil, kui kriisilahendusala grupi suhtes ei kohaldata neid nõudeid kõnealuse direktiivi kohaselt (ELT L 241, 8.7.2021, lk 1).

finantskohustused vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 33a. Võttes aga arvesse, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 575/2013²⁸ sätestatud kõlblike kohustuste instrumentide vähendamise luba, mida kohaldatakse ka finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate ning kohustuste suhtes, millele kehtib omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, ei nõua siseriiklike õigusaktide kohaldamist, peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik anda kõnealused load finantsinstitutsioonidele või ettevõtjatele otse, ilma et ta peaks andma liikmesriikide kriisilahendusasutustele korraldust selle õiguse kasutamiseks.

- (8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/876,²⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/877³⁰ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/879³¹ hakati liidus rakendama rahvusvahelist globaalsete süsteemselt oluliste pankade (millele liidu õiguses osutatakse kui globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele) kogu kahjumikatmisvõime (TLAC) tingimust (edaspidi „TLACi standard“), mille finantsstabiilsuse nõukogu avaldas 9. novembril 2015. Määrusega (EL) 2019/877 ja direktiiviga (EL) 2019/879 muudeti ka direktiivis 2014/59/EL ja määruses (EL) nr 806/2014 sätestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet käsitlevad määruse (EL) nr 806/2014 sätted on vaja globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul viia kooskõlla TLACi standardi rakendamisega seoses teatavate kohustustega, mida saaks kasutada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude selle osa täitmiseks, mis puudutab omavahendeid ja muid allutatud kohustusi. Eelkõige tuleks kriisilahendussubjektide omavahendite ja kõlblike allutatud kohustuste hulka arvata kohustused, mis kuuluvad teatavate välistatud kohustustega samasse nõuete rahuldamisjärku, kui selliste välistatud kohustuste summa kriisilahendussubjekti bilansis ei ületa 5 % kriisilahendussubjekti omavahendite ja kõlblike kohustuste summast ning asjaomase kaasamisega ei kaasne võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõttega seotud riske.
- (9) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramise eeskirjades keskendutakse peamiselt omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude asjakohase taseme kehtestamisele, eeldusel, et eelistatud kriisilahendusstrateegiana kasutatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit. Määruses (EL) nr 806/2014 on lubatud aga kriisilahendusnõukogul kasutada muid kriisilahenduse vahendeid, nimelt neid, mis tuginevad kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni äritegevuse üleandmisele eraõiguslikule omandajale või sildasutusele. Seepärast tuleks täpsustada, et kui kriisilahenduse kavas on ette nähtud

²⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediitiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

²⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/876, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses finantsvõimenduse määra, stabiilse netorahastamise kordaja, omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete, vastaspoole krediidiriski, tururiski, keskses vastaspooltes olevate positsioonide, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate riskipositsioonide, riskide kontsentreerumise, aruandlus- ja avalikustamismäärustega ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 150, 7.6.2019, lk 1).

³⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/877, millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses krediitiasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitaliseerimisvõimega (ELT L 150, 7.6.2019, lk 226).

³¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/879, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses krediitiasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitaliseerimisvõimega ning direktiivi 98/26/EÜ (ELT L 150, 7.6.2019, lk 296).

ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi kasutamine ja kriisilahendussubjekti turult lahkumine, peaks kriisilahendusnõukogu määrama asjaomase kriisilahendussubjekti omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kindlaks nende kriisilahenduse vahendite eripära ning nende vahenditega seotud mitmesuguste kahjumikatmise ja rekapitaliseerimise vajaduste alusel.

- (10) Kriisilahendussubjektide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tase on kriisilahendusmenetluses eeldatava kahjumi ja rekapitaliseerimise summa kogusumma, mis võimaldab kriisilahendussubjektil asjaomasel perioodil jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata oma tegevust. Teatavad eelistatud kriisilahendusstrateegiad hõlmavad vara, õiguste ja kohustuste üleandmist saajale ning turult lahkumist, eelkõige ettevõtte võõrandamise vahendit. Sellistel juhtudel ei pruugi rekapitaliseerimise komponendiga taotletavad eesmärgid kehtida samal määral kui säilitatud panga kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise strateegia puhul, sest kriisilahendusnõukogu ei pea tagama, et kriisilahendussubjekt taastab pärast kriisilahenduse meetme võtmist vastavuse omavahendite nõuetele. Sellegipoolest eeldatakse, et sellistel juhtudel ületab kahjum kriisilahendussubjekti omavahendite nõudeid. Seepärast on asjakohane sätestada, et kõnealuste kriisilahendussubjektide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tase sisaldab jätkuvalt rekapitaliseerimise summat, mida kohandatakse viisil, mis on kriisilahendusstrateegiaga proportsionaalne.
- (11) Kui kriisilahenduse strateegias nähakse ette muude kriisilahenduse vahendite kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise kasutamine, on asjaomase ettevõtja rekapitaliseerimise vajadused pärast kriisilahendust üldiselt väiksemad kui säilitatud panga kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise korral. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamisel tuleks sellisel juhul seda aspekti rekapitaliseerimise nõude hindamisel arvesse võtta. Seepärast peaks kriisilahendusnõukogu omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kohandamisel selliste kriisilahendussubjektide puhul, kelle kriisilahenduse kavas on ette nähtud ettevõtte võõrandamise vahend või sildasutuse vahend ja ettevõtja turult lahkumine, võtma arvesse asjaomaste vahendite omadusi, sealhulgas eraõiguslikule omandajale või sildasutusele eeldatavat üleandmise ulatust, üleantavate instrumentide liike, nende instrumentide eeldatavat väärtust ja turustatavust ning eelistatud kriisilahendusstrateegia kavandamist, sealhulgas vara eraldamise vahendi täiendavat kasutamist. Kuna kriisilahendusasutus peab igal üksikjuhul eraldi otsustama hoiuste tagamise skeemi vahendite võimaliku kasutamise üle kriisilahendusmenetluses ning kuna sellise otsuse kohta ei saa eelnevalt kindlaid järeldusi teha, ei tohiks kriisilahendusnõukogu omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kohandamisel võtta arvesse hoiuste tagamise skeemist tehtavat võimalikku osamakset kriisilahendusmenetluses.
- (12) On vaja tagada võrdsed stiimulid omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks vajalike summade kogumiseks finantsinstitutsioonidele ja ettevõtjatele, kelle suhtes kohaldataks nii kriisilahendusmenetluses kui ka väljaspool seda üleandmise strateegiaid. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kehtestamisel finantsinstitutsioonidele ja ettevõtjatele, kelle suhtes võidakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/49/EL³² artikli 11 lõike 5 kohaselt

³² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149).

rakendada meetmeid siseriikliku maksejõuetusmenetluse käigus, tuleks seepärast järgida samu norme, mida kohaldatakse selliste kriisilahendussubjektide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kehtestamise suhtes, kelle eelistatud kriisilahendusstrateegias nähakse ette ettevõtte võõrandamine või üleandmine sildasutusele, mis viib tema turult lahkumiseni.

- (13) Nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013³³ artikli 4 kohaselt omab EKP järelevalveülesannete täitmise pädevust varajase sekkumise valdkonnas. On vaja vähendada riske, mis tulenevad direktiivi 2014/59/EL varajase sekkumise meetmete erinevast ülevõtmisest siseriiklikku õigusesse, ning hõlbustada EKP-l varajase sekkumise meetmete võtmise õiguse tõhusat ja järjepidevat kohaldamist. Need varajase sekkumise meetmed loodi selleks, et võimaldada pädevatel asutustel heastada finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi ja majandusliku olukorra halvenemine ning vähendada nii palju kui võimalik võimaliku kriisilahenduse riski ja mõju. Kuna puudub kindlus tegurite suhtes, mis käivitavad kõnealuste varajase sekkumise meetmete kohaldamise, ning osalise kattumise tõttu järelevalvemeetmetega on varajase sekkumise meetmeid harva kasutatud. Direktiivi 2014/59/EL sätteid varajase sekkumise meetmete kohta tuleks seega kajastada määruises (EL) nr 806/2014, tagades seeläbi EKP jaoks ühe vahetult kohaldatava õigusliku vahendi, ning varajase sekkumise meetmete kohaldamise tingimusi tuleks lihtsustada ja veelgi täpsustada. Juhtorgani tagasikutsumise ja ajutiste haldurite nimetamise tingimuste ja tähtaegadega seotud ebakindluse hajutamiseks tuleks need meetmed selgelt määratleda varajase sekkumise meetmetena ning nende kohaldamisel peaksid kehtima samad käivitavad tegurid. Samal ajal peaks EKP olema kohustatud valima sobivad meetmed konkreetse olukorra lahendamiseks kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega. Selleks et EKP saaks võtta arvesse maineriske või rahapesu- ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia riske, peaks EKP hindama varajase sekkumise meetmete kohaldamise tingimusi mitte ainult kvantitatiivsete näitajate põhjal, sealhulgas kapitali- või likviidsusnõuded, finantsvõimendus, viivislaenu või riskide kontsentratsioon, vaid ka kvalitatiivsete käivitavate tegurite alusel.
- (14) On vaja tagada, et kriisilahendusnõukogu suudaks valmistada finantsinstitutsiooni või ettevõtja võimalikuks kriisilahenduseks. Seepärast peaks EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus teavitama kriisilahendusnõukogu finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi halvenemisest piisavalt vara ning kriisilahendusnõukogul peaksid olema vajalikud õigused ettevalmistavate meetmete rakendamiseks. Oluline on, et selleks et kriisilahendusnõukogu saaks finantsinstitutsiooni või ettevõtja olukorra halvenemisele võimalikult kiiresti reageerida, ei tohiks varajase sekkumise meetmete eelnev rakendamine olla kriisilahendusnõukogu jaoks eeltingimus finantsinstitutsiooni või ettevõtja turundamise korraldamiseks või kriisilahenduse kava ajakohastamise jaoks teabe nõudmiseks ja hindamise ettevalmistamiseks. Selleks et tagada järjepidev, koordineeritud, tõhus ja õigeaegne reageerimine finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi halvenemisele ning valmistada nõuetekohaselt võimalikuks kriisilahendusmenetluseks, on vaja tõhustada EKP, liikmesriikide pädevate asutuste ja kriisilahendusnõukogu koostööd ja koordineerimist. Niipea kui finantsinstitutsioon või ettevõtja vastab varajase sekkumise meetmete kohaldamise tingimustele, peaksid EKP, liikmesriikide pädevad

³³ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

asutused ja kriisilahendusnõukogu suurendama teabevahetust, mis puudutab sealhulgas esialgset teavet, ning jälgima ühiselt finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundit.

- (15) Kriisilahendusnõukogu ja EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse vahel on vaja tagada õigeaegsed meetmed ja varajane koordineerimine seoses vähem oluliste piiriüleste konsolideerimisgruppidega, kui finantsinstitutsioon või ettevõtja jätkab tegevust, kuid esineb oluline risk, et asjaomane finantsinstitutsioon või ettevõtja võib maksejõuetuks jääda. Seepärast peaks EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus kriisilahendusnõukogu sellisest riskist võimalikult varakult teavitama. Teade peaks sisaldama põhjendusi EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse hindamise tegemiseks ning ülevaadet alternatiivsetest erasektori meetmetest, järelevalvemeetmest või varajase sekkumise meetmetest, mis on kättesaadavad finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetuse ärahoidmiseks mõistliku aja jooksul. Selline varajane teavitamine ei tohiks piirata menetlusi, mille alusel määratakse kindlaks, kas kriisilahenduse eeltingimused on täidetud. EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse poolne kriisilahendusnõukogu eelnev teavitamine olulisest riskist, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, ei tohiks olla hilisema kindlakstegemise eeltingimuseks, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on tegelikult maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks. Kui hilisemas etapis leitakse, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks ning puuduvad alternatiivsed lahendused sellise maksejõuetuse ärahoidmiseks mõistliku aja jooksul, peab kriisilahendusnõukogu tegema otsuse kriisilahenduse meetme võtmise kohta. Sellisel juhul võib finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetme kohaldamise otsuse õigeaegsus olla kriisilahendusstrateegia eduka rakendamise seisukohast keskse tähtsusega, eelkõige seetõttu, et varasem sekkumine finantsinstitutsiooni või ettevõtja tegevusse võib aidata tagada strateegia elluviimiseks piisava kahjumikatmisvõime ja likviidsuse. Seepärast on asjakohane võimaldada kriisilahendusnõukogul tihedas koostöös EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega hinnata, milline on mõistlik aeg alternatiivsete meetmete rakendamiseks, et vältida finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetust. Õigeaegse tulemuse tagamiseks ja selleks, et kriisilahendusnõukogu saaks nõuetekohaselt valmistuda finantsinstitutsiooni või ettevõtja võimalikuks kriisilahendusmenetluseks, peaksid kriisilahendusnõukogu ja EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus korrapäraselt kohtuma ning kriisilahendusnõukogu peaks otsustama asjaomaste kohtumiste sageduse üle, võttes arvesse juhtumi asjaolusid.
- (16) Selleks et hõlmata usaldatavusnõuete olulised rikkumised, on vaja lisaks täpsustada tingimused, mille alusel määratakse kindlaks emettevõtjate, sealhulgas valdusettevõtjate maksejõuetus või tõenäoline maksejõuetus. Kui emettevõtja rikub neid nõudeid, tuleks seda pidada oluliseks rikkumiseks, kui rikkumise liik ja ulatus on võrreldavad krediidasutuse poolse rikkumisega, mille korral pädev asutus tunnistaks tegevusloa kehtetuks vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 18.
- (17) Kriisilahenduse raamistik on mõeldud kohaldamiseks potentsiaalselt mis tahes finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes, olenemata selle suurusest ja ärimudelitest, kui siseriikliku õiguse alusel kättesaadavad vahendid ei ole maksejõuetuse haldamiseks piisavad. Sellise tulemuse tagamiseks tuleks täpsustada kriteeriume, mille alusel kohaldatakse raskustes oleva finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes avaliku huvi hindamist.

- (18) Hinnang selle kohta, kas finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahendus on avalikes huvides, peaks kajastama asjaolu, et hoiustajad on hoiuste tagamise skeemi vahendite tõhusama kasutamise korral paremini kaitstud ja selliste rahaliste vahenditega seotud kahju minimeeritakse. Seepärast tuleks avaliku huvi hindamisel lugeda hoiustajate kaitsega seotud kriisilahenduse eesmärki paremini saavutatavaks kriisilahendusmenetluses, kui maksejõuetusmenetluse valimine oleks hoiuste tagamise skeemi jaoks kulukam.
- (19) Hinnang selle kohta, kas finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahendus on avalikes huvides, peaks võimalikult suures ulatuses kajastama ka ühelt poolt pangandussektori rahastatavatel turvavõrkudel (kriisilahendusrahastud või hoiuste tagamise skeemid) ja teiselt poolt liikmesriikide maksumaksjate rahal põhineva rahastamise erinevusi. Liikmesriikide rahaliste vahendite kasutamisega kaasneb suurem moraalarisk ja väiksem stiimul turudistsipliiniks. Seepärast peaks kriisilahendusnõukogu, hinnates eesmärki minimeerida sõltuvust erakorralisest avaliku sektori finantstoetusest, leidma rahastuse kriisilahendusrahastute või hoiuste tagamise skeemi kaudu, eelistades seda liikmesriikide eelarvest võrdses summas eraldatavale rahastusele.
- (20) Tagamaks, et kriisilahenduse eesmärgid saavutatakse kõige tõhusamal viisil, peaks avaliku huvi hindamise tulemus olema negatiivne üksnes juhul, kui raksustes oleva finantsinstitutsiooni või ettevõtja lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses aitaks saavutada kriisilahenduse eesmärgid tõhusamalt ja mitte üksnes samas ulatuses kui kriisilahendusmenetluses.
- (21) Võttes arvesse direktiivi 2014/59/EL, määruse (EL) nr 806/2014 ja direktiivi 2014/49/EL rakendamisel saadud kogemusi, on vaja täiendavalt täpsustada eeltingimusi, mille alusel võib erandkorras võtta ettevaatusmeetmeid, mida liigitatakse erakorraliseks avaliku sektori finantstoetuseks. Selleks et minimeerida konkurentsimoonutusi, mis tulenevad hoiuste tagamise skeemide olemusega seotud erinevustest liidus, tuleks erandkorras lubada selliste skeemide sekkumist direktiivis 2014/49/EL kehtestatud nõuete kohaste ennetusmeetmete kontekstis, mida liigitatakse erakorraliseks avaliku sektori finantstoetuseks, kui toetust saav finantsinstitutsioon või ettevõtja ei vasta ühelegi maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise tingimusele. Ettevaatusmeetmete puhul tuleks tagada, et neid võetakse piisavalt vara. EKP tugineb praegu finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksevõimelisuse hindamisel ennetava rekaptaliseerimise eesmärgil järgmise 12 kuu ettevaatavale hindamisele, kas finantsinstitutsioon või ettevõtja suudab täita määruses (EL) nr 575/2013 ja (EL) 2019/2033 sätestatud omavahendite nõudeid ning direktiivis 2013/36/EL ja direktiivis (EL) 2019/2034 sätestatud täiendavate omavahendite nõuet. See tava tuleks sätestada määruses (EL) nr 806/2014. Peale selle võivad langenud väärtusega vara toetusmeetmed, sealhulgas vara valitsemise ettevõtjad ja varade tagamise kavad, osutada tulemuslikuks ja tõhusaks finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate võimalike finantsprobleemide põhjustajate kõrvaldamisel ja nende maksejõuetuse ennetamisel ning seetõttu olla sobiv ettevaatusmeede. Seepärast tuleks täpsustada, et sellised ettevaatusabinõud võivad olla langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis.
- (22) Selleks et säilitada turudistsipliin, kaitsta avaliku sektori vahendeid ja ära hoida konkurentsimoonutusi, peaksid ettevaatusmeetmed jääma erandiks ja neid tuleks võtta üksnes tõsiste turuhäirete korral või finantsstabiilsuse säilitamiseks. Peale selle ei tohiks ettevaatusmeetmeid kasutada tekkinud või tõenäolise kahjumi katmiseks. Kõige usaldusväärsem vahend kantud kahjumi või tõenäolise kahjumi kindlaksmääramiseks on vara kvaliteedi läbivaatamine EKP, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega

(EL) nr 1093/2010³⁴ asutatud Euroopa järelevalveasutuse (Euroopa Pangandusjärelevalve, EBA) või liikmesriikide pädevate asutuste poolt. EKP ja liikmesriikide pädevad asutused peaksid kasutama sellist läbivaatamist kantud või tõenäolise kahju kindlaksmääramiseks, kui sellist läbivaatamist on võimalik teha mõistliku aja jooksul. Kui see ei ole võimalik, peaksid pädevad asutused kantud või tõenäolise kahju kindlaks määrama valitsevates oludes kõige usaldusväärsemal viisil, tuginedes vajaduse korral kohapealsetele kontrollidele.

- (23) Ennetava rekapitaliseerimise eesmärk on toetada elujõulisi finantsinstitutsioone ja ettevõtjaid, kelle puhul on tõenäoline, et nad satuvad lähitulevikus ajutistesse raskustesse ning hoida ära nende olukorra edasine halvenemine. Selleks et vältida olukorda, mille puhul avaliku sektori toetusi antakse ettevõtjatele, kes on toetuse andmise ajal juba kahjumlikud, ei tohiks omavahenditesse kuuluvate instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamise või langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis võetavad ettevaatusabinõud ületada summat, mis on vajalik kapitalinappuse katmiseks, nagu on kindlaks määratud stressitesti negatiivses stsenaariumis või samaväärses testis. Tagamaks, et avaliku sektori poolne rahastamine viimaks lõpetatakse, peaksid need ettevaatusmeetmed samuti olema ajaliselt piiratud ja sisaldama nende lõpetamise selget ajakava (väljumisstrateegia). Tähtajatuid instrumente, sealhulgas esimese taseme põhiomavahendeid, peaks kasutama üksnes erandlikel asjaoludel ja nende suhtes tuleks kohaldada teatavaid koguselisi piirmäärasid, sest oma olemuse tõttu ei ole need ajutise lahendusena sobivad.
- (24) Ettevaatusmeetmed peaksid piirduma summaga, mida finantsinstitutsioon või ettevõtja vajab oma maksevõime säilitamiseks negatiivse stsenaariumi korral, nagu on kindlaks määratud stressitesti või samaväärse testi käigus. Kui tegemist on ettevaatusabinõudega langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis, peaks toetust saav finantsinstitutsioon või ettevõtja saama kasutada seda summat üleantud varadega seotud kahju katmiseks või koos kapitaliinstrumentide omandamisega, tingimusel et kindlaks määratud puudujäägi kogusummat ei ületata. Samuti on vaja tagada, et sellised ettevaatusabinõud langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis oleksid kooskõlas kehtivate riigiabi eeskirjade ja parimate tavade, et need taastaksid finantsinstitutsiooni või ettevõtja pikaajalise elujõulisuse, et riigiabi piirduks minimaalselt vajalikuga ja et hoitakse ära konkurentsimoonutused. Seetõttu peaksid asjaomased ametiasutused ettevaatusabinõude puhul langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis võtma arvesse konkreetseid suuniseid, sealhulgas riiklikke varahaldusettevõtjaid käsitlevat kava³⁵ ja teatist viivislaenu vastu võitlemise kohta³⁶. Nende langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis ettevaatusabinõude puhul tuleks alati kohaldada ajutise rakendamise eeltingimust. Avaliku sektori tagatised, mis on antud konkreetseks ajavahemikuks seoses asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja langenud väärtusega varaga, peaksid tagama ajutisuse eeltingimuse parema täitmise kui selliste varade üleandmine avaliku sektori toetust saavale ettevõtjale. Selleks et tagada selliste finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate turult lahkumine, mis vaatamata saadud toetusele ei ole elujõulised, on vaja sätestada, et kui asjaomane finantsinstitutsioon või ettevõtja ei täida nende meetmete

³⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

³⁵ COM(2018) 133 final.

³⁶ COM(2020) 822 final.

võtmise ajal kindlaksmääratud toetusmeetmete tingimusi, loetakse asjaomane finantsinstitutsioon või ettevõtja maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks.

- (25) Oluline on tagada, et kriisilahendusnõukogu võtaks kriisilahenduse meetmeid kiiresti ja õigeaegselt, kui sellised meetmed hõlmavad riigiabi või fondi abi andmist. Seepärast on vaja võimaldada kriisilahendusnõukogul asjaomane kriisilahendusskeem vastu võtta enne, kui komisjon on hinnanud, kas selline abi on siseturuga kokkusobiv. Kuid selleks, et tagada siseturu hea toimimine sellise stsenaariumi korral, peaks riigiabi või fondi abi andmist hõlmavate kriisilahendusskeemide tingimuseks jääma sellise abi andmiseks komisjonilt heakskiidu saamine. Selleks et komisjon saaks võimalikult varakult hinnata fondi abi kokkusobivust siseturuga ja tagada sujuv teabevahetus, on samuti vaja sätestada, et kriisilahendusnõukogu ja komisjon peaksid viivitamata jagama kogu fondi abi võimaliku kasutamise kohta vajalikku teavet ning nägema ette konkreetseid eeskirjad selle kohta, millal ja millist teavet peaks kriisilahendusnõukogu komisjonile esitama, et tagada komisjonile teave fondi abi siseturuga kokkusobivuse hindamiseks.
- (26) Kriisilahendusmenetluse algatamise kord ning allahindamise ja konverteerimise õiguse kohaldamise otsuse tegemise kord on sarnased. Seepärast on asjakohane ühtlustada kriisilahendusnõukogu ja kas EKP või liikmesriigi pädeva asutuse ülesanded, kui nad ühelt poolt hindavad, kas allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamise tingimused on täidetud, ja teiselt poolt annavad hinnangu kriisilahendusskeemi vastuvõtmise tingimustele.
- (27) Võib ette tulla, et kriisilahenduse meedet rakendatakse kriisilahendussubjekti suhtes, kes on kriisilahenduse konsolideerimisgrupi eesotsas, samal ajal kui allahindamise ja konverteerimise õigust kohaldatakse sama konsolideerimisgrupi teise ettevõtja suhtes. Selliste ettevõtjate vastastikune sõltuvus, sealhulgas taastamisele kuuluvate konsolideeritud kapitalinõuete olemasolu ning vajadus aktiveerida kahju eelneva etapi ja kapitali järgneva etapi mehhanismid, võib muuta keeruliseks kahjumi katmise ja rekapitalizeerimise vajaduste hindamise iga ettevõtja puhul eraldi ning seeläbi vajalike summade kindlaksmääramise, mis tuleb iga ettevõtja puhul alla hinnata ja konverteerida. Seepärast tuleks täpsustada kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise ja konverteerimise õiguse kohaldamise korda sellistes olukordades, mille puhul kriisilahendusnõukogu peaks võtma arvesse sellist vastastikust sõltuvust. Kui üks ettevõtja vastab allahindamise ja konverteerimise õiguse kohaldamise tingimustele ja teine samasse konsolideerimisgruppi kuuluv ettevõtja vastab samal ajal kriisilahenduse eeltingimustele, peaks kriisilahendusnõukogu võtma vastu mõlemat ettevõtjat hõlmava kriisilahendusskeemi.
- (28) Õiguskindluse suurendamiseks ja võttes arvesse ebatõenäolistest tulevikusündmustest tuleneda võivate kohustuste võimalikku asjakohasust, sealhulgas kriisilahendusmenetluse ajal pooleliolevate kohtuasjade tulemusi, on vaja sätestada, kuidas tuleks asjaomaseid kohustusi käsitada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamise korral. Sellega seoses tuleks lähtuda raamatupidamiseeskirjades kehtestatud põhimõtetest ja eelkõige raamatupidamiseeskirjadest, mis on sätestatud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1126/2008³⁷ vastu võetud rahvusvahelises

³⁷ Komisjoni 3. novembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1126/2008, millega võetakse vastu teatavad rahvusvahelised raamatupidamisstandardid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1606/2002 (ELT L 320, 29.11.2008, lk 1).

raamatupidamisstandardis 37. Selle põhjal peaksid kriisilahendusasutused tegema vahet eraldiste ja tingimuslike kohustiste vahel. Eraldised on kohustused, mis on seotud vahendite tõenäolise väljavooluga ja mida on võimalik usaldusväärselt hinnata. Tingimuslikke kohustisi ei kajastata raamatupidamislike kohustustena, sest need on seotud kohustusega, mida ei saa hinnangu andmise ajal tõenäoliseks pidada või mida ei saa usaldusväärselt hinnata.

- (29) Kuna eraldised on raamatupidamislikud kohustused, tuleks täpsustada, et selliseid eraldisi tuleb käsitada samamoodi nagu muid kohustusi. Sellised eraldised peaksid olema teisendatavad, välja arvatud juhul, kui need vastavad ühele erikriteeriumile, mis võimaldab neid kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisalast välja jätta. Võttes arvesse selliste eraldiste võimalikku asjakohasust kriisilahendusmenetluses ning selleks, et tagada kindlus kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisel, tuleks täpsustada, et eraldised on osa teisendatavatest kohustustest ning et sellest tulenevalt kohaldatakse nende suhtes kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit.
- (30) Raamatupidamispõhimõtete kohaselt ei saa tingimuslikke kohustisi kajastada kohustustena ja seetõttu ei tohiks need olla teisendatavad. Siiski on vaja tagada, et tingimuslik kohustis, mis tuleneks sündmusest, mis ei ole tõenäoline või mida ei saa kriisilahenduse ajal usaldusväärselt hinnata, ei kahjustaks kriisilahendusstrateegia ning eelkõige kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tulemuslikkust. Selle eesmärgi saavutamiseks peaks hindaja kriisilahenduse eesmärgil tehtava hindamise raames hindama kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või ettevõtja bilansis kajastatud tingimuslikke kohustisi ja kindlaks määrama selliste kohustuste võimaliku väärtuse oma parimate võimete kohaselt. Tagamaks, et pärast kriisilahendusmenetlust suudab finantsinstitutsioon või ettevõtja säilitada asjakohase aja jooksul turu piisava usalduse, peaks hindaja võtma seda potentsiaalset väärtust arvesse, kui ta määrab kindlaks summa, mille võrra teisendatavad kohustused tuleb alla hinnata või konverteerida, et taastada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni omavahendite suhtarvud. Eelkõige peaks kriisilahendusasutus kohaldama teisendatavate kohustuste suhtes oma konverteerimise õigust ulatuses, mis on vajalik tagamaks, et kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni rekapiitaliseerimine on piisav, et katta võimalik kahjum, mille võib põhjustada kohustus, mis võib tekkida ebatõenäolise sündmuse tõttu. Allahinnatava või konverteeritava summa hindamisel peaks kriisilahendusasutus hoolikalt kaaluma võimaliku kahju mõju kriisilahendusmenetluses olevale finantsinstitutsioonile, lähtudes mitmest tegurist, sealhulgas sündmuse teostumise tõenäosus ja aeg ning tingimusliku kohustise summa.
- (31) Teatavatel asjaoludel võib kriisilahendusnõukogu pärast seda, kui ühtne kriisilahendusfond on taganud osamakse kuni 5 % ulatuses finantsinstitutsiooni või ettevõtja kogukohustustest, sealhulgas omavahendid, kasutada täiendavaid rahastamisallikaid oma kriisilahenduse meetme täiendavaks toetamiseks. Selgemalt tuleks täpsustada, millistel asjaoludel võib ühtne kriisilahendusfond anda lisatoetust, kui kõik kohustused, mille rahuldamisjärk on madalam kui hoiustel, mis ei ole kohustuslikus korras või kaalutusõiguse alusel välja jäetud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest, on täielikult alla hinnatud või konverteeritud.
- (32) Kriisilahenduse tulemuslikkus sõltub kriisilahendusnõukogu õigeaegsest juurdepääsust asjakohasele teabele, mis on saadud kriisilahendusnõukogu vastutusalasse kuuluvatelt finantsinstitutsioonidelt ja ettevõtjatelt ning avalik-õiguslikelt krediidiastutustelt ja ametiasutustelt. Sellega seoses peaks kriisilahendusnõukogul olema juurdepääs

statistilisele teabele, mida EKP kogub oma keskpanga funktsiooni raames, lisaks teabele, mis on EKP-le kui järelevalveasutusele kättesaadav määruse (EL) nr 1024/2013 raames. Nõukogu määruse (EÜ) nr 2533/98³⁸ kohaselt peaks kriisilahendusnõukogu tagama konfidentsiaalse statistilise teabe füüsilise ja loogilise kaitse ning taotlema EKP-lt luba selle edastamiseks, kui see võib olla vajalik kriisilahendusnõukogu ülesannete täitmiseks. Kuna teave nende klientide arvu kohta, kelle puhul finantsinstitutsioon või ettevõtja on ainus või peamine panganduspartner, mis on kantud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849³⁹ kohaselt loodud automatiseeritud keskmehhanismidesse, võib olla vajalik avaliku huvi hindamiseks, peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik saada seda teavet igal üksikjuhul eraldi. Määratleda tuleks ka täpne aeg, millal kriisilahendusnõukogule võimaldatakse kaudne juurdepääs teabele. Eelkõige juhul, kui asjakohane teave on kättesaadav finantsinstitutsioonile või ametiasutusele, kes on kohustatud tegema kriisilahendusnõukoguga koostööd, siis kui kriisilahendusnõukogu teavet taotleb, peaks selline finantsinstitutsioon või ametiasutus selle teabe kriisilahendusnõukogule esitama. Kui teave ei ole sel ajal mis tahes põhjusel kättesaadav, peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik saada asjaomast teavet füüsiliselt või juriidiliselt isikult, kes on selle teabe saanud liikmesriikide kriisilahendusasutuste kaudu, või otse pärast kõnealuste liikmesriikide kriisilahendusasutuste teavitamist. Kriisilahendusnõukogul peaks samuti olema võimalik täpsustada finantssektori ettevõtjatelt teabe saamise korda ja vormi, tagamaks et asjaomane teave vastab kõige paremini tema vajadustele; see puudutab ka virtuaalseid andmeruume. Selleks et tagada võimalikult ulatuslik koostöö kõigi ettevõtjatega, kes võivad omada kriisilahendusnõukogu jaoks olulisi andmeid, mis on vajalikud kriisilahendusnõukogule antud ülesannete täitmiseks, ning et vältida korduvate taotluste esitamist finantsinstitutsioonidele ja ettevõtjatele, avalik-õiguslikele krediitiasutustele ja ametiasutustele, kellega kriisilahendusnõukogul peaks olema võimalik teha koostööd, kontrollida teabe kättesaadavust ja vahetada teavet, peaksid lisaks olema hõlmatud Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmed, asjaomased hoiuste tagamise skeemid, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa järelevalveasutused ja Euroopa stabiilsusmehhanism. Selleks et tagada vajaduse korral ühtse kriisilahendusfondi rahastamiseks sõlmitavate lepingute õigeaegne kasutamine, peaks kriisilahendusnõukogu teavitama komisjoni ja EKPd niipea, kui ta peab vajalikuks võtta kasutusele sellised rahastamise lepingud, ning esitama komisjonile ja EKP-le kogu teabe, mis on vajalik nende ülesannete täitmiseks seoses selliste rahastamise lepingutega.

- (33) Direktiivi 2014/59/EL artikli 86 lõikes 1 on sätestatud, et kõnealuse direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate suhtes ei algatata tavalist maksejõuetusmenetlust, välja arvatud kriisilahendusasutuse algatusel, ning et finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes tavalise maksejõuetusmenetluse algatamise otsus tehakse üksnes kriisilahendusasutuse nõusolekul. Seda sätet ei ole määruuses (EL) nr 806/2014 kajastatud. Kooskõlas määruuses (EL) nr 806/2014 määratletud ülesannete

³⁸ Nõukogu 23. novembri 1998. aasta määrus (EÜ) nr 2533/98 statistilise teabe kogumise kohta Euroopa Keskpanga poolt (EÜT L 318, 27.11.1998, lk 8).

³⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantsüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

jaotusega peaksid liikmesriikide kriisilahendusasutused konsulteerima kriisilahendusnõukoguga enne, kui nad võtavad meetmeid kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 86 lõikega 1 seoses finantsinstitutsioonide ja ettevõtjatega, kes kuuluvad kriisilahendusnõukogu otsesesse vastutusalasse.

- (34) Kriisilahendusnõukogu aseesimehe valimise kriteeriumid on samad, mis kriisilahendusnõukogu esimehe ja teiste täisliikmete puhul. Seepärast on asjakohane anda ka kriisilahendusnõukogu aseesimehele sama hääleõigus, mis on kriisilahendusnõukogu esimehel ja täisliikmetel.
- (35) Selleks et tagada institutsiooniline järjepidevus ja institutsioonilise asjatundlikkuse edendamine, peaks kriisilahendusnõukogu esimehel, aseesimehel ja teistel täisliikmetel olema lubatud jätkata oma vastavatel ametikohtadel kaks järjestikust ametiaega. Seetõttu peaks olema võimalik pikendada nende ametiaega viieks aastaks, tuginedes komisjoni hinnangule, mis käsitleb nende kohustuste täitmist esimesel ametiajal.
- (36) Selleks et kriisilahendusnõukogu saaks oma täiskogul anda esialgse hinnangu esialgse eelarve projekti kohta enne, kui esimees esitab oma lõpliku eelarve projekti, tuleks pikendada ajavahemikku, mille jooksul esimees peab esitama esialgse ettepaneku kriisilahendusnõukogu aastaeelarve kohta.
- (37) Pärast määruse (EL) nr 806/2014 artikli 69 lõikes 1 osutatud ühtse kriisilahendusfondi esialgset osamaksete kogumisperioodi võivad tema kasutada olevad rahalised vahendid langeda veidi allapoole sihttasest, eelkõige tagatud hoiuste suurenemise tõttu. Neil asjaoludel tõenäoliselt sissenõutavate *ex ante* osamaksete summa on seega usutavasti väike. Seepärast võib olla võimalik, et mõnel aastal ei ole selliste *ex ante* osamaksete summa enam vastavuses selliste osamaksete kogumise kuluga. Seepärast peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik lükata *ex ante* osamaksete kogumist ühe või enama aasta võrra edasi, kuni kogutav summa jõuab summani, mis on proportsionaalne kogumisprotsessi kuluga, tingimusel et selline edasilükkamine ei mõjuta olulisel määral kriisilahendusnõukogu ühtse kriisilahendusfondi kasutamise suutlikkust.
- (38) Tagasivõtmatud maksekohustused on ühtse kriisilahendusfondi käsutuses olevate rahaliste vahendite üks komponente. Seepärast on vaja täpsustada asjaolusid, mille korral võib selliste maksekohustuste täitmist nõuda, ja kohustuste lõpetamisel kohaldatavat menetlust, kui finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes ei kohaldata enam kohustust teha osamakseid ühtsesse kriisilahendusfondi. Lisaks, selleks et suurendada läbipaistvust ja kindlust seoses tagasivõtmatud maksekohustuste osaga kogutavate *ex ante* osamaksete kogusummas, peaks kriisilahendusnõukogu määrama sellise osa kindlaks igal aastal, võttes arvesse kohaldatavaid piirmäärasid.
- (39) Ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate erakorraliste *ex post* osamaksete maksimaalne summa aastas, mida on lubatud sisse nõuda, on praegu kolm korda suurem kui *ex ante* osamaksete summa. Pärast määruse (EL) nr 806/2014 artikli 69 lõikes 1 osutatud esialgset osamaksete kogumisperioodi sõltuvad sellised *ex ante* osamaksed muudel asjaoludel kui ühtse kriisilahendusfondi kasutamine üksnes tagatud hoiuste tasemes toimuvatest muutustest ja muutuvad seetõttu tõenäoliselt väikeseks. Erakorraliste *ex post* osamaksete maksimumsumma sõltuvus *ex ante* osamaksetest võib sellisel juhul oluliselt piirata ühtse kriisilahendusfondi võimalust koguda *ex post* osamakseid, vähendades seeläbi selle tegevussuutlikkust. Sellise tulemuse vältimiseks tuleks kehtestada teistsugune piirmäär ja lubatud sissenõutavate erakorraliste *ex post*

osamaksete maksimumsumma peaks olema kolm korda üks kaheksandik fondi sihttasemest.

- (40) Ühtset kriisilahendusfondi võib kasutada ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi rakendamise toetamiseks, mille puhul kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vara, õigused ja kohustused antakse üle saajale. Sellisel juhul võib kriisilahendusnõukogul tekkida nõue järelejääva finantsinstitutsiooni või ettevõtja vastu selle hilisema lõpetamise ja likvideerimise korral tavalises maksejõuetusmenetluses. See võib juhtuda, kui ühtset kriisilahendusfondi kasutatakse seoses kahjuga, mida võlausaldajatel oleks tulnud muidu kanda, sealhulgas vara ja kohustuste tagatiste või üleantud vara ja kohustuste vahe katmise vormis. Tagamaks, et aktsionärid ja võlausaldajad, kes jäävad järelejäävasse finantsinstitutsiooni või ettevõtjasse, katavad tõhusalt kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kahjumi ja parandavad maksejõuetuse korral võimalust teha tagasimakseid kriisilahendusnõukogule, peaksid kriisilahendusnõukogu nõuded järelejääva finantsinstitutsiooni või ettevõtja vastu ning kriisilahendusnõukogu nõuetekohaselt kantud mõistlikest kuludest tulenevad nõuded omama maksejõuetusmenetluses sama rahuldamisjärku kui iga osaleva liikmesriigi kriisilahendusrahastute nõuete rahuldamisjärk, mis peaks olema hoiuste ja hoiuste tagamise skeemide nõuete rahuldamisjärkudest eespool. Kuna ühtsest kriisilahendusfondist aktsionäridele ja võlausaldajatele võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise eest makstavate hüvitiste eesmärk on kriisilahenduse meetmete tagajärgede hüvitamine, ei tohiks sellised hüvitised kaasa tuua kriisilahendusnõukogu nõudeid.
- (41) Kuna mõned määruse (EL) nr 806/2014 sätted, mis käsitlevad hoiuste tagamise skeemide võimalikku rolli kriisilahenduses, sarnanevad direktiivi 2014/59/EL sätetega, peaksid direktiivi 2014/59/EL asjaomastesse sätetesse direktiiviga [väljaannete talitus: palun sisestada direktiivi 2014/59/EL muutmisdirektiivi number] tehtavad muudatused kajastuma määruses (EL) nr 806/2014.
- (42) Turu terviklikkuse, turudistsipliini ja investorite kaitse tagamiseks on väga oluline läbipaistvus. Selleks et tagada, et kriisilahendusnõukogu saaks edendada suurema läbipaistvuse nimel tehtavaid jõupingutusi ja neis osaleda, peaks kriisilahendusnõukogul olema lubatud avalikustada teavet, mis tuleneb tema enda analüüsist, hinnangutest ja otsustest, sealhulgas kriisilahenduskõlblikkuse hindamistest, kui selline avalikustamine ei kahjusta avaliku huvi kaitset seoses finants-, raha- või majanduspoliitikaga ning kui teabe avalikustamine teenib ülekaalukalt avalikku huvi.
- (43) Määrust (EL) nr 806/2014 tuleks seepärast vastavalt muuta.
- (44) Järjepidevuse tagamiseks tuleks määruse (EL) nr 806/2014 muudatusi, mis sarnanevad direktiivi 2014/59/EL direktiiviga [väljaannete talitus: palun sisestada direktiivi 2014/59/EL muutmisdirektiivi number] tehtavate muudatustega, kohaldada alates samast kuupäevast, mil võetakse üle direktiiv [väljaannete talitus: palun sisestada direktiivi 2014/59/EL muutmisdirektiivi number.], mis on ... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: 18 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva]. Siiski ei ole põhjust edasi lükata nende määruse (EL) nr 806/2014 muudatuste kohaldamist, mis on seotud üksnes ühtse kriisilahenduskorra toimimisega. Seepärast tuleks kõnealuseid muudatusi kohaldada alates ... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: 1 kuu pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

- (45) Kuna käesoleva määruse eesmärged, nimelt parandada finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku tulemuslikkust ja tõhusust, ei suuda liikmesriigid piisaval määral saavutada riskide tõttu, mida erinevad siseriiklikud lähenemisviisid võivad ühtse turu terviklikkusele kaasa tuua, saab neid paremini saavutada pigem liidu tasandil juba liidus kehtestatud eeskirjade muutmise teel, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 806/2014 muudatused

Määrust (EL) nr 806/2014 muudetakse järgmiselt:

- (1) artikli 3 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:
- (a) punkt 24a asendatakse järgmisega:
- „24a) „kriisilahendussubjekt“ – osalevas liikmesriigis asutatud juriidiline isik, keda kriisilahendusnõukogu või liikmesriigi kriisilahendusamet käsitab kooskõlas käesoleva määruse artikliga 8 ettevõtjana, kelle suhtes on kriisilahenduse kavas ette nähtud kriisilahenduse meede;“;
- (b) lisatakse punktid 24d ja 24e järgmises sõnastuses:
- „24d) „kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 134 määratletud kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja;
- 24e) „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 136 määratletud globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus;“;
- (c) punkt 49 asendatakse järgmisega:
- „49) „teisendatavad kohustused“ – artiklis 2 osutatud ettevõtja kohustused, sealhulgas need kohustused, millest tulenevad raamatupidamislikud eraldised, ja kapitaliinstrumendid, mis ei ole esimese taseme põhiomavahendite instrumendid, täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendid ega teise taseme omavahendite instrumendid ja mis ei ole artikli 27 lõike 3 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusala välja jäetud;“;
- (2) artiklile 4 lisatakse lõige 1a järgmises sõnastuses:
- „1a. Liikmesriigid teavitavad kriisilahendusnõukogu võimalikult kiiresti oma taotlusest alustada EKPga tihedat koostööd vastavalt määruse (EL) nr 1024/2013 artiklile 7.
- Pärast määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 7 kohase teate esitamist ja enne tiheda koostöö alustamist esitavad liikmesriigid ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide kohta, kelle püsiv tegevuskoht on nende territooriumil, kogu teabe, mida kriisilahendusnõukogu võib nõuda talle käesoleva määruse ja lepinguga antud ülesannete ettevalmistamiseks.“;
- (3) artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõike 3 neljanda lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

„Käesolevas lõikes osutatud ülesannete täitmisel kohaldavad liikmesriikide kriisilahendusasutused käesoleva määruse asjakohaseid sätteid. Kõiki artikli 5 lõikes 2, artikli 6 lõikes 5, artikli 8 lõigetes 6, 8, 12 ja 13, artikli 10 lõigetes 1–10, artiklis 10a, artiklites 11–14, artikli 15 lõigetes 1–3, artiklis 16, artikli 18 lõigetes 1, 1a, 2 ja 6, artiklis 20, artikli 21 lõigetes 1–7, artikli 21 lõike 8 teises lõigus ning artikli 21 lõigetes 9 ja 10, artikli 22 lõigetes 1, 3 ja 6, artiklis 23, artiklis 24, artikli 25 lõikes 3, artikli 27 lõigetes 1–15 ja artikli 27 lõike 16 teise lõigu teises lauses, kolmandas lõigus, neljanda lõigu esimeses, kolmandas ja neljandas lauses ja artiklis 32 olevaid viiteid kriisilahendusnõukogule käsitatakse viidetena liikmesriikide kriisilahendusasutustele seoses käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud konsolideerimisgruppide ja ettevõtjatega.“;

- (b) lõiget 5 muudetakse järgmiselt:

i) sõnad „artikli 12 lõiget 2“ asendatakse sõnadega „artikli 12 lõiget 3“;

ii) lisatakse lõik järgmises sõnastuses:

„Pärast esimeses lõigus osutatud teate jõustumist võivad osalevad liikmesriigid otsustada, et vastutus muude kui lõikes 2 osutatud nende territooriumil asutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega seotud ülesannete täitmise eest antakse tagasi liikmesriikide kriisilahendusasutustele, mille korral esimest lõiku enam ei kohaldata. Liikmesriigid, kes kavatsevad seda võimalust kasutada, annavad sellest teada kriisilahendusnõukogule ja komisjonile. Kõnealune teade jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.“;

- (4) artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõikele 2 lisatakse lõik järgmises sõnastuses:

„Kriisilahendusnõukogu võib anda liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse direktiivi 2014/59/EL artikli 10 lõikes 8 osutatud õiguste kasutamiseks. Liikmesriikide kriisilahendusasutused täidavad kriisilahendusnõukogu juhiseid käesoleva määruse artikli 29 kohaselt.“;

- (b) lõikele 10 lisatakse lõik järgmises sõnastuses:

„Kriisilahendusnõukogu võib rakendada lihtsustatud meetodit esimese lõigu punktis b osutatud tütarettvõtjate suhtes, kes ei ole kriisilahendussubjektid, võetavate meetmete kindlaksmääramisel, kui selline lähenemisviis ei mõjuta negatiivselt konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust, võttes arvesse tütarettvõtja suurust, riskiprofiili, kriitiliste funktsioonide puudumist ja konsolideerimisgrupi kriisilahendusstrateegiat.“;

- (c) lisatakse lõige 14 järgmises sõnastuses:

„14. Kriisilahendusnõukogu ei võta vastu kriisilahenduse kavasid lõikes 1 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide jaoks, kui kohaldatakse artikli 22 lõiget 5 või kui ettevõtja või konsolideerimisgrupp likvideeritakse vastavalt kohaldatavale riigisisesele õigusele kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikliga 32b.“;

- (5) artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõike 4 neljandas lõigus asendatakse sõnad „Esimeses lõigus“ sõnadega „Kolmandas lõigus“;
 - (b) lõikes 7 asendatakse sõnad „finantsinstitutsioonile või emettevõtjale suunatud“ sõnadega „ettevõtjale või emettevõtjale suunatud“ ja sõnad „mõju finantsinstitutsiooni ärimudelile“ asendatakse sõnadega „mõju ettevõtja või konsolideerimisgrupi ärimudelile“;
 - (c) lõiget 10 muudetakse järgmiselt:
 - i) teises lõigus asendatakse sõna „finantsinstitutsioon“ sõnadega „asjaomane ettevõtja“;
 - ii) kolmandas lõigus asendatakse sõna „finantsinstitutsioon“ sõnaga „ettevõtja“;
 - iii) lisatakse lõik järgmises sõnastuses:

„Kui asjaomase ettevõtja pakutud meetmed vähendavad tulemuslikult kriisilahenduskõlblikkust välistavaid asjaolusid või kõrvaldavad need, teeb kriisilahendusnõukogu otsuse pärast EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega ja vajaduse korral määratud makrotasandi usaldatavusjärelevalvet tegeva asutusega konsulteerimist. Kõnealuses otsuses märgitakse, et kavandatud meetmed vähendavad tulemuslikult kriisilahenduskõlblikkust välistavaid asjaolusid või kõrvaldavad need ning liikmesriikide kriisilahendusasutustele antakse korraldus nõuda, et finantsinstitutsioon, emettevõtja või asjaomase konsolideerimisgrupi mis tahes tüarettevõtja rakendaks kavandatud meetmeid.“;
- (6) artiklit 10a muudetakse järgmiselt:
- (a) lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„1. Kui ettevõtja on olukorras, kus ta vastab kombineeritud puhvri nõudele, kui seda käsitatakse lisanduvana igale direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõike 1 punktides a, b ja c osutatud nõudele, kuid ei vasta kombineeritud puhvri nõudele, kui seda käsitatakse lisanduvana käesoleva määruse artiklites 12d ja 12e osutatud nõuetele, kui need arvutatakse kooskõlas käesoleva määruse artikli 12a lõike 2 punktiga a, on kriisilahendusnõukogul õigus käesoleva artikli lõigete 2 ja 3 kohaselt anda liikmesriigi kriisilahendusasutusele korraldus keelata ettevõtjal teha väljamakseid üle käesoleva artikli lõike 4 kohaselt arvutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud väljamaksete maksimumsumma mõne järgmise toiminguga kaudu.“;
 - (b) lisatakse lõige 7 järgmises sõnastuses:

„7. Kui ettevõtja suhtes ei kohaldata kombineeritud puhvri nõuet samadel alustel kui tingimust, mille alusel ta peab täitma artiklites 12d ja 12e osutatud nõudeid, kohaldab kriisilahendusnõukogu käesoleva artikli lõikeid 1–6 kombineeritud puhvri nõude hinnangu alusel kooskõlas komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2021/1118*. Kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL artikli 128 neljandat lõiku.

Kriisilahendusnõukogu lisab esimeses lõigus osutatud hinnangulise kombineeritud puhvri nõude käesoleva määruse artiklites 12d ja 12e osutatud nõuete kindlaksmääramiseks tehtavasse otsusesse. Ettevõtja teeb hinnangulise

kombineeritud puhvri nõude ja direktiivi 2014/59/EL artikli 45i lõikes 3 osutatud teabe avalikult kättesaadavaks.

* Komisjoni 26. märtsi 2021. aasta delegeeritud määrus (EL) 2021/1118, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks meetodika, mida kriisilahendusasutused kasutavad, et hinnata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõuet ja kombineeritud puhvri nõuet kriisilahendussubjektide puhul kriisilahendusala grupi konsolideeritud tasandil, kui kriisilahendusala grupi suhtes ei kohaldata neid nõudeid kõnealuse direktiivi kohaselt (ELT L 241, 8.7.2021, lk 1).“;

(7) artiklile 12 lisatakse lõige 8 järgmises sõnastuses:

„8. Kriisilahendusnõukogu vastutab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 77 lõikes 2 ja artiklis 78a osutatud lubade andmise eest käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ettevõtjatele. Kriisilahendusnõukogu adresseerib oma otsuse asjaomasele ettevõtjale.“;

(8) artikli 12a lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kriisilahendusnõukogu ja liikmesriikide kriisilahendusasutused tagavad, et artikli 12 lõigetes 1 ja 3 osutatud ettevõtjad täidavad igal ajal omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid, kui kriisilahendusnõukogu seda nõuab ja selle kindlaks määrab vastavalt käesolevale artiklile ja artiklitele 12b–12i.“;

(9) artiklit 12c muudetakse järgmiselt:

(a) lõigetes 4 ja 5 asendatakse sõnad „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;

(b) lõike 7 sissejuhatavas lauses asendatakse sõnad „lõikest 3“ sõnadega „lõikest 4“ ja sõnad „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;

(c) lõiget 8 muudetakse järgmiselt:

i) esimeses lõigus asendatakse sõnad „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;

ii) teise lõigu punktis c asendatakse sõnad „globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“;

(d) lisatakse lõige 10 järgmises sõnastuses:

„10. Kriisilahendusnõukogu võib lubada kriisilahendussubjektidel täita lõigetes 4, 5 ja 7 osutatud nõudeid omavahendite või kohustuste abil, nagu on osutatud lõigetes 1 ja 3, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

(a) ettevõtjate puhul, kes on globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused või kriisilahendussubjektid, kelle suhtes kohaldatakse artikli 12d lõiget 4 või 5, ei ole kriisilahendusnõukogu vähendanud käesoleva artikli lõikes 4 osutatud nõuet vastavalt kõnealuse lõike esimesele lõigule;

(b) käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kohustused, mis ei vasta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72b lõike 2 punktis d osutatud tingimusele, vastavad kõnealuse määruse artikli 72b lõike 4 punktides b–e sätestatud tingimustele.“;

- (10) artikli 12d lõike 3 kaheksandas lõigus ja lõike 6 kaheksandas lõigus asendatakse sõnad „kriitilised majandusfunktsioonid“ sõnadega „kriitilised funktsioonid“;
- (11) lisatakse artikkel 12da järgmises sõnastuses:

„Artikkel 12da

**Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine
turult lahkumiseni viivate üleandmise strateegiate puhul**

1. Kui kriisilahendusasutus kohaldab artiklit 12d kriisilahendussubjekti suhtes, kelle eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse ette peamiselt ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi kasutamine ja kriisilahendussubjekti turult lahkumine, määrab kriisilahenduskogu vajaduse korral artikli 12d lõikes 3 sätestatud rekapitalizeerimise summa proportsionaalselt järgmiste kriteeriumide alusel:

- (a) kriisilahendussubjekti suurus, ärimudel, rahastamismudel ja riskiprofiil ning selle turu sügavus, kus kriisilahendussubjekt tegutseb;
- (b) aktsiad, muud omandiõiguse instrumendid, vara, õigused või kohustused, mis antakse üle saajale, nagu on kindlaks määratud kriisilahenduse kavas, võttes arvesse järgmist:
 - i) kriisilahendussubjekti põhiäriidid ja kriitilised funktsioonid;
 - ii) kohustused, mis on artikli 27 lõike 3 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusala välja jäetud;
 - iii) direktiivi 2014/59/EL artiklites 73–80 osutatud kaitsemeetmed;
- (c) punktis b osutatud kriisilahendussubjekti aktsiate, muude omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustuste eeldatav väärtus ja turustatavus, võttes arvesse järgmist:
 - i) kriisilahendusasutuse kindlaks tehtud olulised kriisilahenduskõlblikkust pärssivad asjaolud, mis on otseselt seotud ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi kohaldamisega;
 - ii) kahjum, mis tuleneb järelejäävasse finantsinstitutsiooni jäänud varast, õigustest või kohustustest;
- (d) kas eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse ette kriisilahendussubjekti emiteeritud aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide või kriisilahendussubjekti vara, õiguste ja kohustuste täielik või osaline üleandmine;
- (e) kas eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse ette vara eraldamise vahendi kohaldamine.

2. Kui kriisilahenduse kavas on sätestatud, et ettevõtja likvideeritakse tavalises maksejõuetusmenetluses või muus samaväärses siseriiklikus menetluses ning nähakse ette hoiuste tagamise skeemi kasutamine vastavalt direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikele 5, võtab kriisilahenduskogu käesoleva määruse artikli 12d lõike 2a teises lõigus osutatud hindamisel arvesse ka käesoleva artikli lõiget 1.

3. Lõike 1 kohaldamisega ei kaasne summa, mis on suurem kui artikli 12d lõike 3 kohaldamisest tulenev summa.“;

- (12) artikli 12e lõikes 1 asendatakse sõnad „globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või sellise ettevõtja osa“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“;
- (13) artiklit 12g muudetakse järgmiselt:
- (a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:
- i) teine lõik asendatakse järgmisega:
- „Kriisilahendusnõukogu võib pärast pädevate asutustega, sealhulgas EKPga, konsulteerimist otsustada kohaldada käesolevas artiklis sätestatud nõuet artikli 2 punktis b osutatud ettevõtja ja artikli 2 punktis c osutatud finantsinstitutsiooni suhtes, kes on kriisilahendussubjekti tütarettevõtja ja ei ole ise kriisilahendussubjekt.“;
- ii) kolmandas lõigus asendatakse sõnad „esimesest lõigust“ sõnadega „esimesest ja teisest lõigust“;
- (b) lisatakse lõige 4 järgmises sõnastuses:
- „4. Kui üldise kriisilahendusstrateegia kohaselt ei ole liidus asutatud tütarettevõtjad või liidus tegutsev emaettevõtja ja selle tütarettevõtjad kriisilahendussubjektid ning kui direktiivi 2014/59/EL artikli 89 kohaselt asutatud Euroopa kriisilahenduskolleeegiumi liikmed on selle strateegiaga nõus, täidavad liidus asutatud tütarettevõtjad või konsolideeritud alusel liidus tegutsev emaettevõtja artikli 12a lõikes 1 sätestatud nõuet, emiteerides käesoleva artikli lõike 2 punktides a ja b osutatud instrumente ühele järgmistest:
- (a) nende kolmandas riigis asutatud põhiemaettevõtja;
- (b) põhiemaettevõtja tütarettevõtjad, kes on asutatud samas kolmandas riigis;
- (c) muud ettevõtjad käesoleva artikli lõike 2 punkti a alapunktis i ja punkti b alapunktis ii sätestatud tingimustel.“;
- (14) artiklit 12k muudetakse järgmiselt:
- (a) lõike 1 esimese lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:
- „Erandina artikli 12a lõikest 1 määrab kriisilahendusnõukogu ettevõtjatele asjakohase üleminekuperioodi, et nad saaksid täita vastavalt asjaoludele artiklis 12f või 12g sätestatud nõudeid või artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevaid nõudeid.“;
- (b) lõike 3 punktis a asendatakse sõnad „kriisilahendusnõukogu või riiklik kriisilahendusasutus“ sõnaga „kriisilahendusnõukogu“;
- (c) lõikes 4 asendatakse sõnad „globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana või kolmanda riigi globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana“;
- (d) lõigetes 5 ja 6 asendatakse sõnad „kriisilahendusnõukogu ja riiklikud kriisilahendusasutused“ sõnaga „kriisilahendusnõukogu“;
- (15) artikkel 13 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 13

Varajase sekkumise meetmed

1. EKP võib rakendada varajase sekkumise meetmeid, kui artikli 7 lõike 2 punktis a osutatud ettevõtja vastab ühele järgmistest tingimustest:

- (a) ettevõtja vastab direktiivi 2013/36/EL artiklis 102 või määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 lõikes 1 osutatud tingimustele ja kehtib üks järgmistest tingimustest:
 - i) ettevõtja ei ole võtnud EKP nõutud parandusmeetmeid, sealhulgas direktiivi 2013/36/EL artiklis 104, määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 lõikes 2 või direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 49 osutatud meetmeid;
 - ii) EKP leiab, et muud parandusmeetmed kui varajase sekkumise meetmed ei ole piisavad, et lahendada probleeme, mis on muu hulgas tingitud ettevõtja finantsseisundi kiirest ja märkimisväärselt halvenemisest;
- (b) ettevõtja rikub või tõenäoliselt rikub 12 kuu jooksul pärast EKP hindamist direktiivi 2014/65/EL II jaotises, määruse (EL) nr 600/2014 artiklites 3–7, 14–17 või 24–26 või käesoleva määruse artiklites 12f või 12g sätestatud nõudeid.

EKP võib otsustada, et esimese lõigu punkti a alapunktis ii osutatud tingimus on täidetud, ilma et eelnevalt oleks võetud muid parandusmeetmeid, sealhulgas direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 või määruse (EL) 1024/2013 artikli 16 lõikes 2 osutatud õiguste kasutamine.

2. Lõike 1 kohaldamisel hõlmavad varajase sekkumise meetmed järgmist:

- (a) ettevõtja juhtorgani nõue teha üks järgmistest:
 - i) rakendada ühte või mitut finantsseisundi taastamise kavas kehtestatud korda või meetet;
 - ii) ajakohastada finantsseisundi taastamise kava kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 5 lõikega 2, kui varajase sekkumiseni viinud asjaolud erinevad esialgses finantsseisundi taastamise kavas esitatud eeldustest, ning rakendada teatava aja jooksul ühte või mitut ajakohastatud finantsseisundi taastamise kavas kehtestatud korda või meetet;
- (b) nõuda ettevõtja juhtorganilt ettevõtja aktsionäride koosoleku kokkukutsumist või kui ettevõtja juhtorgan kõnealust nõuet ei täida, siis kutsuda ise kokku ettevõtja aktsionäride koosolek, ning mõlemal juhul määrata kindlaks koosoleku päevakord ja nõuda, et aktsionärid arutaksid teatavaid otsuseid, et need vastu võtta;
- (c) nõuda ettevõtja juhtorganilt kava koostamist võlgade restruktureerimise üle läbirääkimistesse astumiseks mõne või kõigi tema võlausaldajatega vastavalt finantsseisundi taastamise kavale, kui see on kohaldatav;
- (d) nõuda muudatuste tegemist finantsinstitutsiooni õiguslikus struktuuris;
- (e) nõuda ettevõtja kõrgema juhtkonna või juhtorgani mõne liikme või täiskoosseisu tagasikutsumist või asendamist kooskõlas artikliga 13a;
- (f) nimetada ettevõtjale ühe või mitu ajutist haldurit kooskõlas artikliga 13b.

3. EKP valib sobivad varajase sekkumise meetmed, lähtudes sellest, mis on taotletavate eesmärkidega proportsionaalne, võttes muu asjakohase teabe hulgas arvesse rikkumise või tõenäolise rikkumise raskusastet ja ettevõtja finantsseisundi halvenemise kiirust.

4. EKP kehtestab iga lõikes 2 osutatud meetme rakendamiseks tähtaja, mis on piisav selle meetme elluviimiseks ja mis võimaldab EKP-l hinnata selle meetme tõhusust.

5. Kui konsolideerimisgruppi kuuluvad nii osalevates liikmesriikides kui ka mitteosalevates liikmesriikides asutatud ettevõtjad, esindab EKP osalevate liikmesriikide pädevaid asutusi mitteosalevate liikmesriikidega konsulteerimises ja nendega tehtavas koostöös vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 30.

Kui konsolideerimisgruppi kuuluvad osalevates liikmesriikides asutatud ettevõtjad ja mitteosalevates liikmesriikides asutatud tütarettevõtjad või nende olulised filiaalid, edastab EKP vastavalt vajadusele mitteosalevate liikmesriikide pädevatele asutustele või kriisilahendusasutustele kõik artiklites 13–13c osutatud konsolideerimisgrupi jaoks olulised otsused või meetmed.“;

(16) lisatakse artiklid 13a, 13b ja 13c järgmises sõnastuses:

„Artikkel 13a

Kõrgema juhtkonna ja juhtorgani asendamine

Artikli 13 lõike 2 punkti e kohaldamisel nimetatakse uus kõrgem juhtkond või juhtorgan või nende organite konkreetsed liikmed kooskõlas liidu ja siseriikliku õigusega ning selle eelduseks on EKP heakskiit.

Artikkel 13b

Ajutine haldur

1. EKP võib artikli 13 lõike 2 punkti f kohaldamisel ja lähtuvalt sellest, mis on asjaoludega võrreldes proportsionaalne, nimetada ajutise halduri tegema järgmist:

- (a) ettevõtja juhtorgani ajutine asendamine;
- (b) ajutine koostöö ettevõtja juhtorganiga.

EKP täpsustab ajutise halduri nimetamise ajal oma valikut punkti a või b alusel.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel täpsustab EKP täiendavalt ajutise halduri nimetamise ajal ajutise halduri rolli, ülesanded ja õigused ning ettevõtja juhtorganile kehtestatud nõuded, mis puudutavad ajutise halduriga konsulteerimist või temalt nõusoleku saamist enne teatavate otsuste tegemist või meetmete võtmist.

EKP avalikustab ajutise halduri nimetamise, välja arvatud juhul, kui ajutisel halduril puudub õigus ettevõtjat esindada.

Ajutine haldur peab vastama direktiivi 2013/36/EL artikli 91 lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud nõuetele. Ajutise halduri nimetamise otsuse lahutamatu osa on EKP hinnang selle kohta, kas ajutine haldur täidab kõnealuseid nõudeid.

2. EKP määrab ajutise halduri õigused kindlaks tema nimetamise ajal, lähtuvalt sellest, mis on asjaoludega võrreldes proportsionaalne. Ajutise halduri õigused võivad sisaldada mõningaid või kõiki ettevõtja põhikirjast ja siseriiklikust õigusest tulenevaid ettevõtja juhtorgani õigusi, sealhulgas õigust täita mõningaid või kõiki ettevõtja juhtorgani haldusfunktsioone. Ajutise halduri õigused ettevõtja suhtes peavad olema vastavuses kohaldatava äriühinguõigusega.

3. EKP määrab kindlaks ajutise halduri rolli ja ülesanded ajutise halduri nimetamise ajal. Selline roll ja ülesanded võivad hõlmata järgmist:

- (a) ettevõtja finantsseisundi kindlakstegemine;

- (b) ettevõtja majandustegevuse või selle osa juhtimine eesmärgiga säilitada või taastada selle finantsseisund;
- (c) meetmete võtmine ettevõtja majandustegevuse aruka ja usaldusväärse juhtimise taastamiseks.

EKP täpsustab ajutise halduri nimetamise ajal ajutise halduri rolli ja ülesannete võimalikud piirangud.

4. EKP-l on ainuõigus ajutise halduri nimetamiseks ja tagasikutsumiseks. EKP võib ajutise halduri igal ajal mis tahes põhjusel tagasi kutsuda. EKP võib ajutise halduri nimetamise tingimusi igal ajal muuta vastavalt käesolevale artiklile.

5. EKP võib nõuda, et ajutise halduri teatavate toimingute puhul on vajalik EKP eelnev nõusolek. EKP määrab sellised nõuded kindlaks ajutise halduri nimetamise ajal või ajutise halduri nimetamise tingimuste muutmisel.

Igal juhul võib ajutine haldur kasutada õigust ettevõtja aktsionäride üldkoosoleku kokkukutsumiseks ja sellise koosoleku päevakorra koostamiseks üksnes EKP eelneval nõusolekul.

6. EKP võib nõuda, et ajutine haldur koostaks EKP määratud ajavahemike tagant ning ajutise halduri volituste lõppedes aruande ettevõtja finantsseisundi ning ajutise halduri kohustuste täitmise käigus tehtud toimingute kohta.

7. Ajutine haldur nimetatakse maksimaalselt üheks aastaks. Seda tähtaega võib erandkorras pikendada, kui ajutise halduri nimetamise tingimused on jätkuvalt täidetud. EKP teeb otsuse nende tingimuste täitmise kohta ja esitab aktsionäridele põhjenduse ajutise halduri volituste pikendamiseks.

8. Võttes arvesse käesolevat artiklit, ei tohi ajutise halduri nimetamine piirata liidu ja liikmesriikide äriühinguõiguses sätestatud aktsionäride õigusi.

9. Käesoleva artikli lõigete 1–8 kohaselt nimetatud ajutist haldurit ei käsitata siseriikliku õiguse kohase varijuhi ega *de facto* juhina.

Kriisilahenduse ettevalmistamine

1. Artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide puhul, kui asjaomaste lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, teavitavad EKP või liikmesriikide pädevad asutused kriisilahendusnõukogu viivitamata järgmisest:

- (a) määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 lõikes 2 või direktiivi 2013/36/EL artikli 104 lõikes 1 osutatud meetmed, mille võtmist nad nõuavad ettevõtjalt või konsolideerimisgrupilt;
- (b) kui järelevalvetegevuse käigus selgub, et käesoleva määruse artikli 13 lõikes 1 või direktiivi 2014/59/EL artikli 27 lõikes 1 sätestatud tingimused on ettevõtja või konsolideerimisgrupi puhul täidetud, hinnang nende tingimuste täitmise kohta, olenemata mis tahes varajase sekkumise meetmest;
- (c) käesoleva määruse artiklis 13 või direktiivi 2014/59/EL artiklis 27 osutatud varajase sekkumise mis tahes meetmete kohaldamine.

Kriisilahendusnõukogu teavitab komisjoni esimese lõigu kohaselt saadud teatest.

EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus jälgib koostöös kriisilahendusnõukoguga tähelepanelikult esimeses lõigus osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide olukorda ning nende vastavust esimese lõigu punktis a osutatud meetmetele, mis on suunatud kõnealuste ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide olukorra halvenemise lahendamisele, ja esimese lõigu punktis c osutatud varajase sekkumise meetmetele.

2. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus teavitab kriisilahendusnõukogu võimalikult varakult, kui nad leiavad, et esineb oluline risk, et artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtja või artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtja suhtes kehtib üks või mitu artikli 18 lõikes 4 osutatud asjaolu, kui asjaomaste lõigete kohaldamise tingimused on täidetud. Kõnealune teade sisaldab järgmist:

- (a) teate põhjused;
- (b) ülevaade meetmetest, mis hoiaksid mõistliku aja jooksul ära ettevõtja maksejõuetuse, nende eeldatav mõju ettevõtjale seoses artikli 18 lõikes 4 osutatud asjaoludega ning nende meetmete võtmise eeldatav ajakava.

Pärast esimeses lõigus osutatud teate saamist hindab kriisilahendusnõukogu tihedas koostöös EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega, milline on mõistlik aeg artikli 18 lõike 1 punktis b osutatud tingimusele hinnangu andmiseks, võttes arvesse ettevõtja olukorra halvenemise kiirust, vajadust rakendada tulemuslikult kriisilahendusstrateegiat ja muid asjakohaseid kaalutlusi. Kriisilahendusnõukogu edastab selle hinnangu EKP-le või asjaomasele liikmesriigi pädevale asutusele võimalikult kiiresti.

Pärast esimeses lõigus osutatud teavitamist jälgivad EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus tihedas koostöös kriisilahendusnõukoguga ettevõtja olukorda, mis tahes asjakohaste meetmete võtmist eeldatava aja jooksul ja mis tahes muud asjakohast arengut. Selleks kohtuvad kriisilahendusnõukogu ja EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus korrapäraselt sagedusega, mille määrab kindlaks kriisilahendusnõukogu, võttes arvesse juhtumi asjaolusid. EKP või asjaomane

liikmesriigi pädev asutus ja kriisilahendusnõukogu esitavad üksteisele viivitamata kogu asjakohase teabe.

Kriisilahendusnõukogu teavitab komisjoni esimese lõigu kohaselt saadud mis tahes teabest.

3. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus esitab kriisilahendusnõukogule kogu teabe, mida kriisilahendusnõukogu nõuab selleks, et:

- (a) ajakohastada kriisilahenduse kava ja valmistada ette artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtja või artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtja võimalikku kriisilahendust, kui asjaomaste lõigete kohaldamise tingimused on täidetud;
- (b) teha artikli 20 lõigetes 1–15 osutatud hindamist.

Kui selline teave ei ole EKP-le või liikmesriikide pädevatele asutustele veel kättesaadav, teevad kriisilahendusnõukogu ning EKP ja asjaomased liikmesriigi pädevad asutused selle teabe saamiseks koostööd ja koordineerivad oma tegevust. Selleks on EKP-l ja liikmesriikide pädevatel asutustel õigus nõuda ettevõtjalt sellise teabe esitamist, sealhulgas kohapealsete kontrollide kaudu, ning esitada see teave kriisilahendusnõukogule.

4. Kriisilahendusnõukogu õigused hõlmavad õigust turundada artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjat või artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjat potentsiaalsetele omandajatele või korraldada sellist turundamist võimalikele omandajatele, kui asjaomaste lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, või nõuda ettevõtjalt sellist turundamist järgmistel eesmärkidel:

- (a) asjaomase ettevõtja kriisilahenduse ettevalmistamine vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõikes 2 sätestatud tingimustele ja käesoleva määruse artiklis 88 sätestatud ametisaladuse hoidmise nõuetele;
- (b) saada teavet kriisilahendusnõukogu tehtavaks hindamiseks seoses käesoleva määruse artikli 18 lõike 1 punktis b osutatud tingimusega.

5. Lõikes 4 sätestatud eesmärgil peab kriisilahendusnõukogul olema õigus:

- (a) nõuda asjaomaselt ettevõtjalt digiplatvormi loomist sellise teabe jagamiseks, mis on vajalik seoses kõnealuse ettevõtja turundamisega võimalikele omandajatele, või kriisilahendusnõukogu kaasatud nõustajatele ja hindajatele;
- (b) nõuda, et asjaomane liikmesriigi kriisilahendusasutus koostaks asjaomase ettevõtja jaoks esialgse kriisilahendusskeemi.

6. Selle kindlaks määramine, et käesoleva määruse artikli 13 lõikes 1 või direktiivi 2014/59/EL artikli 27 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud ja varajase sekkumise meetmete eelnev võtmine ei ole kriisilahendusnõukogu jaoks vajalikud tingimused ettevõtja kriisilahenduse ettevalmistamiseks või käesoleva artikli lõigetes 4 ja 5 osutatud õiguste kasutamiseks.

7. Kriisilahendusnõukogu teavitab komisjoni, EKPd, asjaomaseid liikmesriikide pädevaid asutusi ja asjaomaseid liikmesriikide kriisilahendusasutusi viivitamata kõigist lõigete 4 ja 5 kohaselt võetud meetmetest.

8. EKP, liikmesriikide pädevad asutused, kriisilahendusnõukogu ja asjaomased liikmesriikide kriisilahendusasutused teevad tihedat koostööd:

- (a) kaaludes lõike 1 esimese lõigu punktis a osutatud meetmete võtmist, mille eesmärk on käsitleda ettevõtja ja konsolideerimisgrupi olukorra halvenemist, ning lõike 1 esimese lõigu punktis c osutatud meetmete võtmist;
- (b) kaaludes lõigetes 4 ja 5 osutatud meetmete võtmist;
- (c) käesoleva lõigu punktides a ja b osutatud meetmete rakendamise ajal.

EKP, liikmesriikide pädevad asutused, kriisilahendusnõukogu ja asjaomased liikmesriikide kriisilahendusasutused tagavad, et kõnealused meetmed ja abinõud on järjepidevad, kooskõlastatud ja tõhusad.“;

- (17) artikli 14 lõikes 2 asendatakse punktid c ja d järgmisega:

„c) kaitsta avaliku sektori vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele, eelkõige juhul, kui seda antakse liikmesriigi eelarvest;

d) kaitsta hoiustajaid, samal ajal minimeerides hoiuste tagamise skeemide kahjusid, ja direktiivi 97/9/EÜ kohaldamisalasse kuuluvaid investoreid;“;

- (18) artikli 16 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kriisilahendusnõukogu võtab artikli 2 punktis b osutatud emaettevõtja suhtes kriisilahenduse meetme, kui artikli 18 lõikes 1 sätestatud eeltingimused on täidetud.

Sellest tulenevalt loetakse artikli 2 punktis b osutatud emaettevõtja maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks järgmistel juhtudel:

- (a) emaettevõtja vastab ühele või mitmele artikli 18 lõike 4 punktides b, c või d sätestatud tingimusele;
- (b) emaettevõtja rikub oluliselt määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud kohaldatavaid nõudeid või direktiivi 2013/36/EL ülevõtvates siseriiklikes õigusnormides sätestatud kohaldatavaid nõudeid või on objektiivseid elemente, mis näitavad, et emaettevõtja rikub neid oluliselt lähitulevikus.“;

- (19) artiklit 18 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõiked 1, 1a, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„1. Kriisilahendusnõukogu võtab artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjate jaoks, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, kriisilahendusskeemi käesoleva artikli lõike 6 kohaselt vastu ainult siis, kui ta hindab oma täitevistungil pärast teise lõigu kohase teatise kättesaamist või omal algatusel, et järgmised eeltingimused on täidetud:

- (a) ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks;
- (b) võttes arvesse ajastust, kriisilahendusstrateegia tõhusa rakendamise vajadust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski alternatiivne erasektoripoolne meede, sealhulgas finantsinstitutsioonide kaitseskeemi meede, järelevalvemeede, varajase sekkumise meetmed või artikli 21 lõike 1 kohane asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamine või konverteerimine, mis võetakse ettevõtja suhtes, aitaks ettevõtja maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;
- (c) kriisilahenduse meede on vajalik avaliku huvi seisukohast vastavalt lõikele 5.

Esimese lõigu punktis a osutatud eeltingimust hindab EKP artikli 7 lõike 2 punktis a osutatud ettevõtjate puhul või asjaomane liikmesriigi pädev asutus artikli 7 lõike 2 punktis b, artikli 7 lõike 3 teises lõigus, artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjate puhul pärast kriisilahendusnõukoguga konsulteerimist. Kriisilahendusnõukogu võib sellise hinnangu oma täitevistungil anda ainult siis, kui ta on EKP-le või asjaomasele liikmesriigi pädevale asutusele oma kavatsusest eelnevalt teada andnud ja kui EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus ei anna kolme kalendripäeva jooksul arvates teate kättesaamisest seda hinnangut ise. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus esitab kriisilahendusnõukogule viivitamata kogu asjakohase teabe, mida kriisilahendusnõukogu selle hindamise läbiviimiseks nõuab enne või pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on talle teada andnud oma kavatsusest anda hinnang esimese lõigu punktis a osutatud eeltingimusele.

Kui EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus hindab, et esimese lõigu punktis a sätestatud eeltingimus on esimeses lõigus osutatud ettevõtja puhul täidetud, edastab ta hindamise tulemuse viivitamata komisjonile ja kriisilahendusnõukogule.

Esimese lõigu punktis b osutatud eeltingimust hindab kriisilahendusnõukogu oma täitevistungil ning tihedas koostöös EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus esitab kriisilahendusnõukogule viivitamata kogu asjakohase teabe, mida kriisilahendusnõukogu nõuab oma hinnangu andmiseks. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus võib kriisilahendusnõukogule samuti teatada, et tema hinnangul on esimese lõigu punktis b sätestatud eeltingimus täidetud.

1a. Kriisilahendusnõukogu võib võtta kooskõlas lõikega 1 vastu kriisilahendusskeemi keskasutuse ja kõigi sellega püsivalt seotud krediidasutuste jaoks, kes kuuluvad samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi, kui keskasutus ja kõik sellega püsivalt seotud krediidasutused või kriisilahenduse konsolideerimisgrupp tervikuna, millesse nad kuuluvad, vastab lõike 1 esimeses lõigus sätestatud eeltingimustele.

2. Ilma et see piiraks juhtumeid, mille puhul EKP on otsustanud kooskõlas määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 6 lõike 5 punktiga b vahetult täita krediidasutuste järelevalvega seotud ülesandeid, edastab kriisilahendusnõukogu, kui ta saab lõike 1 kohase teatise seoses artikli 7 lõikes 3 osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupiga, lõike 1 neljanda lõigu kohase hindamise tulemuse viivitamata EKP-le või asjaomasele liikmesriigi pädevale asutusele.

3. Mõne meetme varasem võtmine määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16, direktiivi 2014/59/EL artikli 27, käesoleva määruse artikli 13 või direktiivi 2013/36/EL artikli 104 kohaselt ei ole kriisilahenduse meetme võtmise eeltingimus.“;

(b) lõiget 4 muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu punkt d asendatakse järgmisega:

„d) vajatakse erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud juhul, kui seda antakse artikli 18a lõikes 1 osutatud vormis.“;

ii) teine ja kolmas lõik jäetakse välja;

- (c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Lõike 1 punkti c kohaldamisel käsitatakse kriisilahenduse meedet avaliku huvi seisukohast vajalikuna, kui see on vajalik ühe või mitme artiklis 14 osutatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks ja see on nende eesmärkidega proportsionaalne ning finantsinstitutsiooni lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks asjaomaseid kriisilahenduse eesmärke tulemuslikumalt saavutada.

Esimeses lõigus osutatud hindamise tegemise käigus võtab kriisilahendusnõukogu talle hindamise ajal kättesaadava teabe põhjal arvesse ja võrdleb kogu erakorralist avaliku sektori finantstoetust, mida saab ettevõtjale mõistliku eelduse kohaselt nii kriisilahenduse kui ka lõpetamise ja likvideerimise korral anda kooskõlas kohaldatava siseriikliku õigusega.“;

- (d) lõike 7 teine lõik asendatakse järgmisega:

„24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi edastanud, kinnitab komisjon kriisilahendusskeemi või esitab selle kohta vastuväiteid kaalutlusõigust kätkevates aspektides, mida käesoleva lõike kolmas lõik ei hõlma, või seoses riigiabi või fondi abi kavandatava kasutamisega, mida ei loeta siseturuga kokkusobivaks.“;

- (e) lisatakse lõige 11 järgmises sõnastuses:

„11. Kui lõike 1 punktides a ja b osutatud eeltingimused on täidetud, võib kriisilahendusnõukogu anda liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse kasutada riigisisises õiguses sätestatud õigusi, millega võetakse üle direktiivi 2014/59/EL artikkel 33a, kooskõlas siseriiklikus õiguses sätestatud eeltingimustega. Liikmesriikide kriisilahendusasutused täidavad kriisilahendusnõukogu juhised vastavalt artiklile 29.“;

- (20) lisatakse artikkel 18a järgmises sõnastuses:

„Artikkel 18a

Erakorraline avaliku sektori finantstoetus

1. Artiklis 2 osutatud ettevõtjale võib anda väljaspool kriisilahenduse meedet erakorralist avaliku sektori finantstoetust üksnes ühel järgmistest juhtudest ja tingimusel, et erakorraline avaliku sektori finantstoetus vastab liidu riigiabi raamistikus kehtestatud tingimustele ja nõuetele:

- (a) kui tõsiste häirete leevendamiseks liikmesriigi majanduses ja finantsstabiilsuse säilitamiseks antakse erakorralist avaliku sektori finantstoetust järgmises vormis:
- i) riigi tagatis keskpankade poolt nende tingimuste alusel antud likviidsusvahenditele;
 - ii) riigi tagatis hiljuti emiteeritud kohustustele või
 - iii) muude omavahenditesse kuuluvate instrumentide kui esimese taseme põhiomavahendite instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamine või langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete kasutamine selliste hindade ja kestusega ning sellistel tingimustel, mis ei anna asjaomasele finantsinstitutsioonile või ettevõtjale põhjendamatu

eehist, kui riikliku toetuse andmise ajal ei esine artikli 18 lõike 4 punktides a, b või c ega artikli 21 lõikes 1 osutatud asjaolusid;

- (b) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse hoiuste tagamise skeemi meetme vormis, et säilitada krediidiastutuse finantsiline usaldusväärsus ja pikaajaline elujõulisus kooskõlas direktiivi 2014/49/EL artiklites 11a ja 11b sätestatud tingimustega, tingimusel et ei esine ühtegi või artikli 18 lõikes 4 osutatud asjaolu;
- (c) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse hoiuste tagamise skeemi meetme vormis finantsinstitutsiooni lõpetamise ja likvideerimise korral vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 32b ja kooskõlas direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikes 5 sätestatud tingimustega;
- (d) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse riigiabi vormis ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses seoses finantsinstitutsiooni või ettevõtja lõpetamise ja likvideerimisega vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 32b, välja arvatud toetus, mida antakse hoiuste tagamise skeemi kaudu vastavalt direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikele 5.

2. Lõike 1 punktis a osutatud toetusmeetmed peavad vastama kõigile järgmistele tingimustele:

- (a) meetmed piirduvad maksevõimeliste ettevõtjatega, nagu on kinnitanud EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus;
- (b) meetmed võetakse ettevaatusabinõuna, need on ajutised ja põhinevad eelnevalt kindlaks määratud väljumisstrateegial, mille on heaks kiitnud EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus, sealhulgas mis tahes ettenähtud meetme selgelt kindlaks määratud lõpetamise kuupäev, müügikuupäev või tagasimaksegraafik;
- (c) meetmed on proportsionaalsed tõsise häire tagajärgede leevendamiseks või finantsstabiilsuse säilitamiseks;
- (d) meetmeid ei kasutata ettevõtja kantud kahjumi või lähitulevikus tõenäoliselt tekkiva kahjumi katmiseks.

Esimese lõigu punkti a kohaldamisel käsitatakse ettevõtjat maksevõimelisena, kui EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus on jõudnud järeldusele, et ei ole toimunud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1, direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a, määruse (EL) 2019/2033 artikli 11 lõikes 1, direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 40 osutatud tingimuste või siseriiklikus ja liidu õiguses sätestatud asjakohaste kohaldatavate nõuete rikkumist ja selliseid rikkumisi tõenäoliselt ei esine järgmise 12 kuu jooksul.

Esimese lõigu punkti d kohaldamisel määrab asjaomane pädev asutus kindlaks ettevõtja kantud kahjumi või tõenäolise kahjumi. See tugineb vähemalt finantsinstitutsiooni bilansile, tingimusel et bilanss vastab kohaldatavatele raamatupidamiseskirjadele ja -standarditele, mille on kinnitanud sõltumatu välisaudiitor, ning vajaduse korral EKP, Euroopa Pangandusjärelevalve või liikmesriigi ametiasutuste korraldatud vara kvaliteedi läbivaatamisele või, kui see on asjakohane, EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse tehtavatele kohapealsetele kontrollidele.

Lõike 1 punkti a alapunktis iii osutatud toetusmeetmed piirduvad meetmetega, mida EKP või liikmesriigi pädev asutus on pidanud vajalikuks ettevõtja maksevõime

säilitamiseks, et lahendada EKP, Euroopa Pangandusjärelevalve või liikmesriigi ametiasutuse tehtud siseriiklike, liidu või kogu ühtset järelevalvekorra hõlmavate stressitestide negatiivses stsenaariumis või samaväärsetes testides kindlaks määratud kapitalinappuse probleem, mida vajaduse korral kinnitab EKP või asjaomane pädev asutus.

Erandina lõike 1 punkti a alapunktist iii on esimese taseme põhiomavahendite instrumentide omandamine erandkorras lubatud, kui kindlaks määratud kapitalinappus on selline, et mis tahes muude omavahenditesse kuuluvate instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamine ei võimalda asjaomasel ettevõtjal kõrvaldada vastava stressitesti negatiivses stsenaariumis või samaväärses testis kindlaks määratud kapitalinappuse probleemi. Omandatud esimese taseme põhiomavahendite instrumentide summa ei tohi ületada 2 % asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja koguriskipositsioonist, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3.

Juhul kui mõnda lõike 1 punktis a osutatud toetusmeetet ei kasutata, ei tehta tagasimakset ega lõpetata muul viisil vastavalt meetme võtmise ajal kehtestatud väljumisstrateegia tingimustele, teeb EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus järelduse, et artikli 18 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus loetakse kõnealused toetusmeetmed saanud finantsinstitutsiooni või ettevõtja puhul täidetuks ning edastab selle hinnangu komisjonile ja kriisilahendusnõukogule kooskõlas artikli 18 lõike 1 kolmanda lõiguga.“;

(21) artiklit 19 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui kriisilahenduse meede hõlmab riigiabi andmist ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 kohaselt või fondist abi andmist kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3, ei võeta käesoleva määruse artikli 18 lõikes 6 osutatud kriisilahendusskeemi vastu enne, kui komisjon on teinud positiivse või tingimustega otsuse või otsuse mitte esitada vastuväiteid selle kohta, kas sellise abi kasutamine on siseturuga kokkusobiv. Komisjon teeb otsuse riigiabi või fondi abi kasutamise siseturuga kokkusobivuse kohta hiljemalt kriisilahendusskeemi vastuvõtmise või sellele vastuväidete esitamise ajaks vastavalt artikli 18 lõike 7 teisele lõigule või kui artikli 18 lõike 7 viiendas lõigus osutatud 24tunnine ajavahemik lõpeb, olenevalt sellest, kumb on varasem.

Käesoleva määruse artikliga 18 neile antud ülesandeid täites kehtestavad liidu institutsioonid struktuurse korra, mis tagab tegevuse sõltumatuse ja hoiab ära huvide konfliktid, mis võivad tekkida asjaomaste ülesannetega seotud funktsioonide ja muude funktsioonide täitmise vahel, ning avalikustavad sobival viisil kogu asjakohase teabe oma sisemise korralduse kohta sellega seoses.“;

(b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Niipea kui kriisilahendusnõukogu leiab, et fondi kasutamine võib osutada vajalikuks, võtab ta mitteametlikult, kiiresti ja konfidentsiaalselt ühendust komisjoniga, et arutada fondi võimaliku kasutamist, sealhulgas selle kasutamisega seotud õiguslikke ja majanduslikke aspekte. Kui kriisilahendusnõukogu on piisavalt kindel, et kavandatav kriisilahendusskeem hõlmab fondi abi kasutamist, teatab kriisilahendusnõukogu ametlikult fondi

kasutamise kavatsusest komisjonile. See teade sisaldab kogu teavet, mida komisjon vajab käesoleva lõike alusel hinnangute andmiseks ning mis on kriisilahendusnõukogu valduses või mida kriisilahendusnõukogul on õigus nõuda vastavalt käesolevale määrusele.

Esimeses lõigus osutatud teate saamisel annab komisjon hinnangu selle kohta, kas fondi kasutamine kahjustaks või ähvardaks kahjustada konkurentsi, sest see seaks abisaaja või mõne muu ettevõtja võrreldes teistega soodsamasse olukorda, ning kas see oleks siseturuga kokkusobimatu seetõttu, et see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust. Komisjon kohaldab fondi kasutamise suhtes kriteeriume, mis on riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta sätestatud ELi toimimise lepingu artiklis 107. Kriisilahendusnõukogu esitab komisjonile teabe, mis on tema valduses või mida kriisilahendusnõukogul on käesoleva määruse kohaselt õigus nõuda ning mida komisjon peab hinnangute andmiseks vajalikuks.

Hinnangute andmisel juhindub komisjon kõigist asjakohastest määrustest, mis on vastu võetud ELi toimimise lepingu artikli 109 alusel, kõigist asjakohastest komisjoni teatistest ja suunistest ning kõigist meetmetest, mille komisjon on vastu võtnud aluslepingute sätete kohaselt, mis puudutavad riigiabi, ning mis on jõus hinnangu andmise ajal. Meetmeid kohaldatakse nii, et abist teatamise eest vastutavatele liikmesriikidele tehtud viited loetakse viideteks kriisilahendusnõukogule koos muude vajalike muudatustega.

Komisjon teeb otsuse selle kohta, kas fondi kasutamine on siseturuga kokkusobiv, ja see otsus adresseeritakse kriisilahendusnõukogule ja asjaomase liikmesriigi või asjaomaste liikmesriikide kriisilahendusasutustele. Otsuse võib siduda abisaajale esitatud tingimuste või pandud kohustustega ning selles võetakse arvesse vajadust, et kriisilahendusnõukogu rakendaks kriisilahenduse meetmed õigeaegselt.

Otsuses võidakse ka sätestada, et kriisilahendusnõukogu, osalevate liikmesriikide või asjaomaste liikmesriikide kriisilahendusasutused või abisaaja peavad võimaldama otsuse järgimise kontrollimist. See võib hõlmata nõuet selle kohta, et tuleb määrata usaldusisik või muu sõltumatu isik, kes kontrollimisel abistab. Usaldusisiku või muu sõltumatu isiku ülesanded võib kindlaks määrata komisjoni otsuses.

Kõik käesoleva lõike kohased otsused avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Komisjon võib võtta vastu kriisilahendusnõukogule adresseeritud negatiivse otsuse, kui ta jõuab järeldusele, et fondi kavandatud kasutamine oleks siseturuga kokkusobimatu ja et fondi ei saa kriisilahendusnõukogu poolt ette nähtud kujul rakendada. Sellise otsuse saamisel vaatab kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi uuesti läbi ja koostab muudetud kriisilahendusskeemi.“;

(c) punkt 10 asendatakse järgmisega:

„10. Erandina lõikest 3 võib nõukogu liikmesriigi või kriisilahendusnõukogu taotlusel seitsme päeva jooksul pärast sellise taotluse esitamist ühehäälselt otsustada, et fondi kasutamine loetakse siseturuga kokkusobivaks, kui selline otsus on erandlike asjaolude tõttu õigustatud. Kui nõukogu ei ole siiski nimetatud seitsme päeva jooksul oma seisukohta teatanud, teeb komisjon asjas ise otsuse.“;

(22) artiklit 20 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Enne kriisilahenduse eeltingimuste või artikli 21 lõikes 1 osutatud kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise tingimuste kindlaksmääramist tagab kriisilahendusnõukogu, et artiklis 2 osutatud ettevõtja vara ja kohustuste väärtust hindab õiglaselt, hoolikalt ja realistlikult isik, kes on sõltumatu mis tahes ametiasutusest, sealhulgas kriisilahendusnõukogust, liikmesriigi kriisilahendusametist ja asjaomasest ettevõtjast.“;

(b) lisatakse lõige 8a järgmises sõnastuses:

„8a. Kui see on vajalik lõike 5 punktides c ja d osutatud otsuste tegemiseks, täiendab hindaja lõike 7 punktis c osutatud teavet bilansiväliste varade ja kohustuste, sealhulgas tingimuslike kohustuste ja vara hinnangulise väärtusega.“;

(c) lõikele 18 lisatakse punkt d järgmises sõnastuses:

„d) kui määratakse kindlaks kahju, mida hoiuste tagamise skeemil oleks tulnud kanda, kui finantsinstitutsioon oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses, kohaldatakse direktiivi 2014/49/EL artiklis 11e ja asjaomase artikli kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktides osutatud kriteeriume ja metoodikat.“;

(23) artiklit 21 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) esimest lõiku muudetakse järgmiselt:

— sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„1. Kriisilahendusnõukogu kasutab, tegutsedes vastavalt artiklis 18 sätestatud menetlusele, asjaomaste kapitaliinstrumentide ja lõikes 7a osutatud kõlblike kohustuste allahindamise ja konverteerimise õigust seoses artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega, kui nende sätete kohaldamise tingimused on täidetud, ainult siis, kui ta määrab kindlaks oma täitevistungil pärast teise lõigu kohase teatise kättesaamist või omal algatusel, et üks või rohkem järgmistest tingimustest on täidetud:“;

— punkt e asendatakse järgmisega:

„e) ettevõtja või konsolideerimisgrupp vajab erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud juhul, kui toetust antakse artikli 18a lõikes 1 osutatud vormis.“;

ii) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Esimese lõigu punktides a–d osutatud tingimusi hindavad artikli 7 lõike 2 punktis a osutatud ettevõtjate puhul EKP või artikli 7 lõike 2 punktis b, lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjate puhul asjaomane liikmesriigi pädev asutus ning kriisilahendusnõukogu oma täitevistungil vastavalt ülesannete jaotusele kooskõlas artikli 18 lõigetes 1 ja 2 sätestatud menetlusega.“;

- (b) lõige 2 jäetakse välja;
- (c) lõike 3 punkt b asendatakse järgmisega:
- „b) võttes arvesse ajastust, vajadust tõhusalt rakendada allahindamise ja konverteerimise õigust või konsolideerimisgrupi kriisilahendusstrateegiat ning muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski meede, sealhulgas alternatiivsed erasektoripoolsed meetmed, järelevalvemeede või varajase sekkumise meetmed, peale asjaomaste kapitaliinstrumentide ja lõikes 7a osutatud kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise, aitaks asjaomase ettevõtja või konsolideerimisgrupi maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida.“;
- (d) lõige 9 asendatakse järgmisega:
- „9. Kui üks või rohkem lõikes 1 osutatud tingimust on täidetud kõnealuses lõikes osutatud ettevõtja puhul ning täidetud on ka artikli 18 lõikes 1 osutatud eeltingimused selle ettevõtja või samasse konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja puhul, kohaldatakse artikli 18 lõigetes 6–8 sätestatud menetlust.“;
- (24) artiklit 27 muudetakse järgmiselt:
- (a) lõige 7 asendatakse järgmisega:
- „7. Fondist võib lõikes 6 osutatud makse teha üksnes juhul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
- (a) aktsionärid, asjaomaste kapitaliinstrumentide ja muude teisendatavate kohustuste omanikud osalevad kahjumi katmises ja rekapiitaliseerimises direktiivi 2014/59/EL artikli 48 lõike 1 ja käesoleva määruse artikli 21 lõike 10 kohase vähendamise, allahindamise või konverteerimise abil vähemalt 8 % ulatuses kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kõigi kohustuste (k.a omavahendid) summast kokku, arvutatuna vastavalt artikli 20 lõigetes 1–15 sätestatud hindamisele, ning vajaduse korral kasutatakse hoiuste tagamise skeemi vastavalt käesoleva määruse artiklile 79 ja direktiivi 2014/59/EL artiklile 109;
- (b) fondist tehtav makse ei ületa 5 % kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kõigi kohustuste (k.a omavahendid) summast kokku, arvutatuna vastavalt artikli 20 lõigetes 1–15 sätestatud hindamisele.“;
- (b) lõiked 9 ja 10 asendatakse järgmisega:
- „9. Fondist tehtavaid makseid võib rahastada allikatest, mis on kogutud vastavalt artiklis 70 osutatud *ex ante* osamaksetele, mida ei ole veel kasutatud, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
- (a) fondist on tehtud lõike 6 kohane makse ja on saavutatud lõike 7 punktis b sätestatud 5 % piirmäär;
- (b) kõik kohustused, mille nõuete rahuldamisjärk on madalam kui hoiustel ning mis ei ole lõigete 3 ja 5 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusala välja jäetud, on täielikult alla hinnatud või konverteeritud.
10. Kui lõikes 9 sätestatud tingimused on täidetud, võib kriisilahendusnõukogu erakorraliste asjaolude korral alternatiivina või lisaks lõikes 9 osutatud fondist

tehtavale maksele taotleda lisarahastamist alternatiivsetest rahastamisallikatest.“;

(c) lõike 13 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Esimeses lõigus osutatud hinnangu põhjal tehakse kindlaks summa, mille võrra teisendatavad kohustused tuleb alla hinnata või konverteerida, et:

- (a) taastada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni esimese taseme põhiomavahendite suhtarv või vajaduse korral määrata kindlaks sildasutuse suhtarv, võttes arvesse artikli 76 lõike 1 punkti d kohaselt fondist tehtavaid kapitalimakseid;
- (b) säilitada turu piisav usaldus kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või sildasutuse vastu, võttes arvesse vajadust katta tingimuslikud kohustised, ning võimaldada kriisilahendusmenetluses oleval finantsinstitutsioonil vähemalt ühe aasta jooksul jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ning jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohane luba.“;

(25) artiklit 30 muudetakse järgmiselt:

(a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Koostöökohustus ja teabevahetus“;

(b) lisatakse lõiked 2a, 2b ja 2c järgmises sõnastuses:

„2a. Kriisilahendusnõukogu, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve teevad tihedat koostööd ja esitavad üksteisele kogu teabe, mis on vajalik nende ülesannete täitmiseks.

2b. EKP ja teised Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) liikmed teevad kriisilahendusnõukoguga tihedat koostööd ja esitavad talle kogu teabe, mis on vajalik kriisilahendusnõukogu ülesannete täitmiseks, sealhulgas teabe, mida nad on kogunud oma põhikirja kohaselt. Asjaomase teabevahetuse suhtes kohaldatakse artikli 88 lõiget 6.

2c. Direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 18 osutatud määratud ametiasutused teevad kriisilahendusnõukoguga tihedat koostööd ja esitavad talle kogu teabe, mis on vajalik selle ülesannete täitmiseks.“;

(c) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kriisilahendusnõukogu püüab teha tihedat koostööd iga avaliku sektori finantsabi vahendiga, sealhulgas Euroopa finantsstabiilsusvahendi (EFSF) ja Euroopa stabiilsusmehhanismiga (ESM), eelkõige järgmistel juhtudel:

- (a) artikli 27 lõikes 9 osutatud erandjuhtudel ja juhul, kui sellisest vahendist või mehhanismist on antud või tõenäoliselt antakse otsest või kaudset finantsabi osalevas liikmesriigis asutatud ettevõtjale;
- (b) kui kriisilahendusnõukogu on sõlminud lepingu fondi rahastamiseks vastavalt artiklile 74.“;

(d) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Kriisilahendusnõukogu sõlmib vajaduse korral EKP ja Euroopa Keskpankade Süsteemi teiste liikmetega, liikmesriikide kriisilahendusasutustega

ja liikmesriikide pädevate asutustega vastastikuse mõistmise memorandum, milles kirjeldatakse üldiselt nende omavahelist koostööd käesoleva artikli lõigete 2, 2a, 2b ja 4 ning artikli 74 teise lõigu alusel nende liidu õiguses sätestatud ülesannete täitmisel. Memorandum vaadatakse korrapäraselt läbi ja avaldatakse vastavalt ametisaladuse hoidmise nõuetele.“;

- (26) lisatakse artikkel 30a järgmises sõnastuses:

„Artikkel 30a

Automatiseeritud keskmehhanismis hoitav teave

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849** artikliga 32a loodud automatiseeritud keskmehhanisme kasutavad asutused esitavad kriisilahendusnõukogule viimase taotluse korral teabe nende klientide arvu kohta, kelle ainus või peamine panganduspartner on artiklis 2 osutatud ettevõtja.
2. Kriisilahendusnõukogu nõuab lõikes 1 osutatud teavet üksnes juhtumipõhiselt ja kui see on vajalik tema käesolevast määrusest tulenevate ülesannete täitmiseks.
3. Kriisilahendusnõukogu võib edastada esimese lõigu kohaselt saadud teabe liikmesriikide kriisilahendusasutustele seoses nende käesolevast määrusest tulenevate ülesannete täitmisega.

** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).“;

- (27) artiklisse 31 lisatakse lõige 3 järgmises sõnastuses:

„3. Artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide puhul ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide puhul, kui asjaomaste lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, konsulteerivad liikmesriikide kriisilahendusasutused kriisilahendusnõukoguga enne direktiivi 2014/59/EL artikli 86 kohast tegutsemist.“;

- (28) artikli 32 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui konsolideerimisgruppi kuuluvad nii osalevates kui ka mitteosalevates liikmesriikides või kolmandates riikides asutatud ettevõtjad, esindab kriisilahendusnõukogu osalevate liikmesriikide riiklikke kriisilahendusasutusi mitteosalevate liikmesriikide või kolmandate riikidega konsulteerimises ja nendega tehtavas koostöös kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artiklitega 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45h, 55 ja 88–92, ilma et see piiraks mis tahes käesoleva määruse kohaselt vajalikku nõukogu- või komisjonipoolset heakskiitu.“;

- (29) artiklit 34 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Kriisilahendusnõukogu võib nõuda, eesmärgiga kasutada tõhusalt ära kõiki andmeid, mis on EKP-le juba kättesaadavad, sealhulgas Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmete põhikirja kohaselt kogutav teabe, või kogu teave, mis on kättesaadav liikmesriikide pädevatele asutustele, Euroopa Süsteemsete Riskide

Nõukogule, Euroopa Pangandusjärelevalvele, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele või Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele, liikmesriikide kriisilahendusametite kaudu või pärast kõnealuste ametite teavitamist otse järgmistelt juriidilistelt või füüsilistelt isikutelt kogu teavet, mis on vajalik tema ülesannete täitmiseks, kriisilahendusnõukogu nõutud korras ja vormis:“;

(b) lõiked 5 ja 6 asendatakse järgmisega:

„5. Kriisilahendusnõukogu, EKP, Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmed, liikmesriikide pädevad ametid, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning liikmesriikide kriisilahendusametid võivad koostada vastastikuse mõistmise memorandumid, milles on sätestatud teabevahetuse kord. Teabevahetust kriisilahendusnõukogu, EKP ja teiste Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmete, liikmesriikide pädevate ametite, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning liikmesriikide kriisilahendusametite vahel ei loeta ametisaladuse hoidmise nõuete rikkumiseks.

6. Liikmesriikide pädevad ametid, EKP, Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmed, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning liikmesriikide kriisilahendusametid teevad kriisilahendusnõukoguga koostööd, et kontrollida taotluse esitamise ajal, kas nõutav teave on osaliselt või tervikuna juba kättesaadav. Kui selline teave on kättesaadav, esitavad liikmesriikide pädevad ametid, EKP ja teised Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmed, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve või liikmesriikide kriisilahendusametid selle teabe kriisilahendusnõukogule.“;

(30) artikli 43 lõikele 1 lisatakse punkt aa järgmises sõnastuses:

„aa) artikli 56 kohaselt ametisse nimetatud aseesimees;“;

(31) artikli 50 lõike 1 punkt n asendatakse järgmisega:

„n) kui personalieeskirjadest või teenistustingimustest ei tulene teisiti, nimetab ametisse peaarvepidaja või siseaudiitori, kes on oma ülesannete täitmisel sõltumatu;“;

(32) artiklit 53 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Kriisilahendusnõukogu täitevistungil osalevad nõukogu esimees, aseesimees ja neli artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liiget.“;

(b) lõikes 5 asendatakse sõnad „artikli 43 lõike 1 punktides a ja b“ sõnadega „artikli 43 lõike 1 punktides a, aa ja b“;

(33) artikli 55 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Kui arutletakse eraldi ettevõtja üle või konsolideerimisgrupi üle, kes on asutatud vaid ühes osalevas liikmesriigis, ja kui kõik artikli 53 lõigetes 1 ja 3 osutatud liikmed ei suuda jõuda esimehe määratud tähtajaks konsensusliku kokkuleppeni, teevad esimees, aseesimees ja artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmed otsuse lihthäälteenamusega.

2. Kui arutletakse piiriülese konsolideerimisgrupi üle ja kui kõik artikli 53 lõigetes 1 ja 4 osutatud liikmed ei suuda jõuda esimehe määratud tähtajaks konsensusliku kokkuleppeni, teevad esimees, aseesimees ja artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmed otsuse lihthäälteenamusega.“;

(34) artiklit 56 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 2 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) kriisilahendusnõukogu esialgse eelarve projekti ja eelarve projekti koostamine vastavalt artiklile 61 ning kriisilahendusnõukogu eelarve täitmine vastavalt artiklile 63;“;

(b) lõike 5 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Esimehe, aseesimehe ning artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmete ametiaeg on viis aastat. Neid võib ühel korral ametisse tagasi nimetada.

Isikut, kes on töötanud esimehe, aseesimehe või artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikme ametikohal kaks ametiaega, ei tohi nimetada kummalegi kahest ametikohast.“;

(c) lõike 6 esimesele lõigule lisatakse lause järgmises sõnastuses:

„Komisjon võib nimekirja kantud kandidaatide nimed järjestada viisil, mis kajastab komisjoni hinnangut iga kandidaadi sobivuse kohta vastavalt käesoleva artikli lõikes 4 osutatud kriteeriumidele.“;

(d) lisatakse lõige 6a järgmises sõnastuses:

„6a. Esimehe, aseesimehe ja artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmete esimese ametiaja lõppemisele eelneva üheksa kuu jooksul hindab komisjon nende esimesel ametiajal saavutatud tulemusi ja otsustab, kas esitada selle hindamise tulemuste põhjal ametiaja pikendamise ettepanek.

Tuginedes komisjoni ettepanekule, võtab nõukogu vastu rakendusotsuse esimehe, aseesimehe ja artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmete ametiaja pikendamise kohta. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.“;

(e) lõike 7 viimane lause asendatakse järgmisega:

„Esimees, aseesimees ja artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmed jäävad ametisse, kuni määratakse nende järglased ja nad on asunud täitma oma ülesandeid kooskõlas käesoleva artikli lõikes 6 osutatud nõukogu otsusega.“;

(35) artikkel 61 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 61

Eelarve koostamine

1. Esimees koostab iga aasta 31. märtsiks kriisilahendusnõukogu järgmise aasta esialgse eelarve projekti, mis sisaldab kriisilahendusnõukogu järgmise aasta tulude ja kulude eelarvestuse projekti koos ametikohtade loeteluga, ning esitab selle kriisilahendusnõukogu täiskogule.

Kriisilahendusnõukogu täiskogu kohandab vajaduse korral kriisilahendusnõukogu esialgset eelarve projekti ja ametikohtade loetelu projekti.

2. Kriisilahendusnõukogu täiskogus vastu võetud esialgse eelarve projekti alusel koostab esimees kriisilahendusnõukogu eelarve projekti ja esitab selle kriisilahendusnõukogu täiskogule vastuvõtmiseks.

Iga aasta 30. novembriks kohandab kriisilahendusnõukogu täiskogu vajaduse korral esimehe esitatud eelarve projekti ning võtab vastu kriisilahendusnõukogu lõpliku eelarve koos ametikohtade loeteluga.“;

(36) artikli 69 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kui pärast lõikes 1 osutatud fondi algset perioodi vähenevad kasutada olevad rahalised vahendid alla kõnealuses lõikes sätestatud sihttasest, kogutakse artikli 70 kohaselt arvutatud korrapäraseid osamakseid kuni sihttaseme saavutamiseni. Kriisilahendusnõukogu võib artikli 70 kohaselt kogutavate korrapärase osamaksete kogumist ühe või enama aasta võrra edasi lükata tagamaks, et kogutav summa ulatuks summani, mis on proportsionaalne kogumisprotsessi kuludega, tingimusel et selline edasilükkamine ei mõjuta oluliselt kriisilahendusnõukogu suutlikkust kasutada fondi vahendeid vastavalt 3. jaole. Pärast seda, kui sihttase on esimest korda saavutatud ja kui kasutada olevad rahalised vahendid on pärast seda vähenenud vähem kui kahe kolmandikuni sihttasemest, kehtestatakse osamaksed tasemel, mis võimaldab saavutada sihttaseme kuue aasta jooksul.“;

(37) artiklit 70 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kasutada olevad rahalised vahendid, mida tuleb arvesse võtta artiklis 69 sätestatud sihttaseme saavutamiseks, võivad hõlmata tagasivõtmatud maksekohustusi, mis on täielikult tagatud madala riskiga varast tagatisega, mis ei ole koormatud mis tahes kolmandate isikute õigustega, on vabalt käsutatavad ja on ette nähtud kasutamiseks üksnes kriisilahendusnõukogu poolt artikli 76 lõikes 1 sätestatud eesmärkidel. Selliste tagasivõtmatud maksekohustuste osa ei tohi olla suurem kui 50 % kooskõlas käesoleva artikliga kogutud osamaksete summast kokku. Selle piirmäära piires määrab kriisilahendusnõukogu igal aastal kindlaks tagasivõtmatud maksekohustuste osa käesoleva artikli kohaselt kogutavate osamaksete kogusummast.“;

(b) lisatakse lõige 3a järgmises sõnastuses:

„3a. Kriisilahendusnõukogu nõuab sisse käesoleva artikli lõike 3 kohaselt võetud tagasivõtmatud maksekohustused, kui fondi kasutamine on vajalik vastavalt artiklile 76.

Kui finantsinstitutsioon või ettevõtja ei kuulu enam artikli 2 kohaldamisalasse ega ole enam kohustatud tasuma osamakseid vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, nõuab kriisilahendusnõukogu sisse lõike 3 kohaselt võetud tagasivõtmatud maksekohustused, mis kuuluvad tasumisele. Kui tagasivõtmatu maksekohustusega seotud osamakse tasutakse nõuetekohaselt esimesel nõudmisel, tühistab kriisilahendusnõukogu kohustuse ja tagastab tagatise. Kui osamakse ei tasuta nõuetekohaselt esimesel nõudmisel, konfiskeerib kriisilahendusnõukogu tagatise ja tühistab kohustuse.“;

(38) artikli 71 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Erakorraliste *ex post* osamaksete kogusumma aasta kohta ei ületa 12,5 % sihttasemest üle kolme korra.“;

- (39) artiklisse 74 lisatakse lõik järgmises sõnastuses:

„Kriisilahendusnõukogu teavitab komisjoni ja EKPd niipea, kui ta leiab, et vastavalt käesolevale artiklile võib olla vajalik kasutusele võtta fondi rahastamiseks sõlmitavad lepingud ning esitab komisjonile ja EKP-le kogu teabe, mis on vajalik nende ülesannete täitmiseks seoses selliste fondi rahastamise lepingutega.“;

- (40) artiklit 76 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui kriisilahendusnõukogu otsustab, et fondi kasutamine lõikes 1 osutatud eesmärgil viib kaudselt selleni, et osa artiklis 2 osutatud ettevõtja kahjumist edastatakse fondile, kohaldatakse artiklis 27 sätestatud fondi kasutamist reguleerivaid põhimõtteid.“;

- (b) lisatakse lõiked 5 ja 6 järgmises sõnastuses:

„5. Kui artikli 22 lõike 2 punktis a või b osutatud kriisilahenduse vahendeid kasutatakse selleks, et anda üle ainult osa kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni varast, õigustest või kohustustest, on kriisilahendusnõukogul õigus esitada järelejäáva ettevõtja vastu nõue seoses kulu ja kahjuga, mida fond on kandnud käesoleva artikli lõike 1 ja 2 kohaselt kriisilahendusmenetlusse tehtud maksete tõttu seoses kahjudega, mida võlausaldajatel oleks muidu tulnud kanda.

6. Käesoleva artikli lõikes 5 ja artikli 22 lõikes 6 osutatud kriisilahendusnõukogu nõuete rahuldamisjärk on iga osaleva liikmesriigi puhul sama, mis liikmesriikide kriisilahendusrahastute nõuetel asjaomase liikmesriigi siseriikliku õiguse kohaselt, millega reguleeritakse tavalist maksejõuetusmenetlust vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 108 lõikele 9.“;

- (41) artiklit 79 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõiked 1, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„1. Osalevad liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusnõukogu võtab krediidasutuse suhtes kriisilahenduse meetme ja kui selle meetmega tagatakse, et hoiustajatel on jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele, tehakse selleks, et ära hoida hoiustajate poolset kahju kandmist, asjaomase krediidasutusega seotud hoiuste tagamise skeemist osamakseid direktiivi 2014/59/EL artiklis 109 sätestatud eesmärkidel ja tingimustel.

2. Kriisilahendusnõukogu määrab vastavalt lõikele 1 kindlaks hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse summa, olles konsulteerinud hoiuste tagamise skeemiga ja vajaduse korral direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punkti 18 tähenduses määratud ametiasutusega direktiivi 2014/49/EL artiklist 11e tulenevate hoiustajatele tagasimaksmisega seotud hinnanguliste kulude üle ja kooskõlas käesoleva määruse artiklis 20 osutatud tingimustega.

3. Kriisilahendusnõukogu teavitab esimeses lõigus osutatud otsusest direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punkti 18 tähenduses määratud ametiasutust ja hoiuste tagamise skeemi, millega finantsinstitutsioon on seotud. Hoiuste tagamise skeem rakendab seda otsust viivitamata.“;

- (b) lõike 5 teine ja kolmas lõik jäetakse välja;
- (42) artikli 85 lõikes 3 asendatakse sõna „kohase“ sõnadega „kohaselt vastu võetud“;
- (43) artiklisse 88 lisatakse lõige 7 järgmises sõnastuses:

„7. Käesolev artikkel ei takista kriisilahendusnõukogu avalikustamast oma analüüse või hinnanguid, sealhulgas juhul, kui need põhinevad artiklis 2 osutatud ettevõtjate või muude käesoleva artikli lõikes 6 osutatud ametiasutuste esitatud teabel, kui kriisilahendusnõukogu hinnangul ei kahjusta avalikustamine avaliku huvi kaitset seoses finants-, raha- või majanduspoliitikaga ning kui avalikustamiseks on olemas avalik huvi, mis kaalub üles kõik muud käesoleva artikli lõikes 5 osutatud huvid. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel lähtutakse sellest, et kriisilahendusnõukogu on avalikustanud teabe oma käesolevast määrusest tulenevate ülesannete täitmisel.“.

Artikkel 2

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates ... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: 18 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumist].

Artikli 1 punkti 1 alapunkti a, punkti 2 ja punkti 3, punkti 4 alapunkti a, punkti 5 alapunkti a, alapunkti b ja alapunkti c alapunkte i ja ii, punkti 6 alapunkti a, punkti 7, punkti 13 alapunkti a alapunkte i ja b, punkti 14 alapunkte a, b ja d, punkti 19 alapunkte d ja e, punkti 21, punkti 23 alapunkti a alapunkti i, esimese taande punkti b ja d, punkte 25–35 ning punkte 39, 42 ja 43 kohaldatakse siiski alates ... [Väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: 1 kuu pärast käesoleva muutmismääruse jõustumist].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourgis,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja